

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 91

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 16 de març del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 891/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya publicitària "1.061 milions d'euros". 4166
 - 2) **RGE núm. 899/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a transport marítim. 4167
 - 3) **RGE núm. 884/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pagament per part del govern als ajuntaments dels deutes vençuts de l'any 2009 en relació amb la policia turística. (**Decaiguda**). 4168
 - 4) **RGE núm. 893/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament autonòmic. 4168
 - 5) **RGE núm. 887/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació dels camins rurals i les vies secundàries d'Eivissa. 4169
 - 6) **RGE núm. 889/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats a assumir pel conseller de Salut i Consum. 4170
-
-

7) **RGE núm. 890/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves adquisicions de finques per part del Govern de les Illes Balears. 4171

8) **RGE núm. 894/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespi i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla Avança Ciutadania. 4172

9) **RGE núm. 895/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escolarització d'alumnes d'incorporació tardana. 4172

10) **RGE núm. 896/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat i salut en obra pública. 4173

11) **RGE núm. 888/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur a Menorca. 4174

12) **RGE núm. 892/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estimació del president en relació amb el producte interior brut de Balears. 4175

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 14342/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears. 4176

III. MOCIÓ RGE núm. 864/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a nou model econòmic proposat pel Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14111/09. 4185

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 13868/09**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a casos de discriminació lingüística. 4197

2) **RGE núm. 14112/09**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accessos a l'hospital de Son Espases. (**Ajornada**). 4203

3) **RGE núm. 14238/09**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a avanços en l'àmbit de l'educació a l'illa d'Eivissa. 4203

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, començam aquesta sessió d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 891/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya publicitària "1.061 milions d'euros".

La primera pregunta, relativa a campanya publicitària, la formula del diputat Sr. Antoni Serra i Torres del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tots vostès segur que han pogut observar que a tota la ciutat, a tot Mallorca, a totes les Illes Balears hi ha una campanya en marxa -diverses tanques publicitàries, opis i altres- que té un títol que és "1.061 milions d'euros". Aquesta xifra segur que els recorda una altra xifra esmentada pel president de la comunitat autònoma en el debat de l'estat de l'autonomia passat.

Ens demanam davant aquesta campanya distintes preguntes. La primera és, quins valors i principis constitucionals vol publicitar?, quins drets i deures de ciutadans vol publicitar?, quins programes i serveis de l'abast dels ciutadans vol publicitar?, quin contingut de disposicions normatives vol publicitar?, quin coneixement i imatge de la comunitat autònoma vol donar a conèixer?, quin patrimoni cultural, lingüístic, natural o de les Illes Balears vol donar a conèixer aquesta campanya?, o quin suport de sectors i activitats econòmiques vol donar a conèixer? Entre altres coses perquè això són els supòsits contemplats a la Llei de publicitat institucional que ha proposat el Govern de les Illes Balears i que recull els objectes fonamentals que s'han de respectar a l'hora de fer una campanya institucional.

No acabam de veure cap d'aquests objectius a la campanya que es proposa i entenem per tant, a no ser que se'ns digui el contrari, que és una campanya com diríem d'*autobombo*, a no ser ja dic que responguem... tenguem una resposta convincent per part del Govern de les Illes Balears. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern, la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Sra. Presidenta. Sr. Diputat, entenc perfectament que els costi entendre el contingut de les campanyes informatives del Govern, en tot cas podem avançar amb alguns exemples del que han estat les campanyes seves, però en tot cas, simplement li respondre que aquesta campanya sí és una campanya que el Govern valora d'interès públic perquè informa d'una manera molt clara a la ciutadania del volum d'inversions i la seva distribució i que per tant és per l'acció d'aquest govern que podem donar aquesta informació i per tant, en aquest sentit, sí és d'interès del ciutadà saber amb què i quins són els recursos que el Govern inverteix.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Diputat.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, li puc assegurar que les meves limitacions són moltes, possiblement fins i tot la d'entendre el significat fonamental d'aquesta campanya i com està justificada mitjançant una llei que vostès mateixos proposen, però permeti'm que no li atribueixi les mateixes limitacions al mateix col·legi de publicitaris.

Li llegiré algunes de les frases que diu una carta que per cert ha rebut el president del Govern de les Illes Balears. Diu que, proposen que "ordeneu la retirada immediata d'aquesta campanya publicitària", ho diu el col·legi de publicitaris. No ha de fer aquest tipus de campanya que contradiuen de ple el projecte de llei de publicitat institucional que heu aprovat recentment i no ho dic jo, que podria tenir una certa limitació a l'hora d'entendre determinades coses, ho diu el col·legi de publicitaris.

També diu "i no pensau aplicar aquesta llei?", o que curiós! I també per últim diu "sí, vos demanam que rectifiqueu de manera immediata".

Sra. Consellera, la nostra sensació coincideix bastant amb la del col·legi de publicitaris i coincideix en... crec que vostès en el seu moment es feren distintes preguntes, pensaren la inoperància del Govern, què hem de fer davant de l'enteniment generalitzat que no feim res? Feim una campanya publicitària.

Següent pregunta: què hem de fer si no tenim realitzacions a donar a conèixer? Passem a publicitar una quantia que es correspon amb els diversos pressupostos relacionats amb inversió, no tenim res més a dir i direm la quantia.

Següent pregunta, però contradeim la llei que hem dit que hem proposat fa poc? No hi ha problema, no es preocupin, la botarem de moment i gastarem els doblers que no es dediquen avui per avui a Serveis Socials ni a Salut ni a Educació per a una campanya publicitària. Facin cas al col·legi de publicitaris, rectifiquin i retirin-la.

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Bé, ja matisa, açò està bé, ara és culpa del col·legi dels professionals publicitaris, home! Entenc perfectament que li costa haver de justificar determinades campanyes que fins ara feia el Partit Popular, per cert amb unes quantitats econòmiques que pot multiplicar per molts, per molts. Per tant, les restriccions pressupostàries en el que fa referència a publicitat són certes en aquesta legislatura i les comparatives evidentment no aguantarien res.

Evidentment, sí és d'interès públic saber quin és l'esforç d'aquest govern en matèria inversora i en què s'inverteix. Açò són fets concrets, ben establerts i que es poden comprovar en cadascun dels camps de l'acció de Govern, per tant, en aquest sentit és d'interès dels ciutadans i sobretot en uns moments de crisi econòmica important donar confiança als ciutadans i explicar en què inverteix el Govern de la comunitat autònoma, en un moment i un govern que ha multiplicat la capacitat inversora d'una manera exponencial per a inversions estatutàries i per a inversions pròpies perquè aquest govern front a altres governs lligats al seu grup no han optat per a les inversions i aquesta diferència, aquest compromís d'aquest govern amb els ciutadans lligats a les inversions públiques, lligat al benestar dels ciutadans és el que volem explicar a la gent, perquè som un govern compromès amb els ciutadans i en aquest sentit evidentment explicarem en què i d'on surten els recursos econòmics. Un acte de transparència total amb els ciutadans.

Per ser transparents, evidentment, hem de comunicar el que feim i li asseguro que n'estam molt orgullosos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 899/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a transport marítim.

Passam a la segona pregunta, relativa a transport marítim. La formula el diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. La pregunta va adreçada al conseller de Medi Ambient i Mobilitat i és respecte de la qüestió del transport marítim entre illes. Entenem que moltes vegades s'ha parlat del transport entre illes, però sempre donant una preferència, una prioritat al transport aeri i tenim la sensació que el transport marítim ha estat injustament oblidat atesa la importància que té.

En vista d'això, el que voldríem saber és quines actuacions ha fet el Govern per afavorir el transport marítim a les illes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el marc competencial en transport marítim depèn molt del port... diguem del port i trajecte que es consideri. En relació amb el transport amb la península i amb altres estats, sap que la competència és estatal i en aquest cas el que hem fet ha estat crear òrgans i sistemes de seguiment i d'interlocució i de participació que incomprendiblement no s'havien fet fins ara i que suposaven un oblit, jo diria que imperdonable del transport marítim.

En aquest cas el que hem fet ha estat, per exemple, una comissió de seguiment de transport de mercaderies perilloses a la qual hi ha la direcció general, la Cambra de Comerç, l'Autoritat Portuària i les navilieres. Això per exemple va permetre solucionar la greu amenaça de quedar desabastats en el tema de mercaderies bàsiques per a les Illes Balears. També s'ha fet fa quinze dies una comissió mixta de transport marítim que farà el seguiment de tot el transport marítim amb la península i també la participació amb possible normativa posterior.

Pel que fa al transport interinsular, com sap és de competència autonòmica, per primera vegada s'ha fet des que tenim l'Estatut i les competències, un projecte de llei d'ordenació del transport marítim que si aquest parlament finalment aprova aquesta llei suposarà igualar els drets i deures dels passatgers en transport marítim i transport aeri i també garantir tota una sèrie de connexions, les connexions entre les illes.

També voldria destacar, ja que m'ho demana, la importància del Decret 22/2009, que va permetre als residents de Formentera poder igualar -diguem- el dret del descompte del 50% respecte als residents que són comunitaris. Per tant, crec que això és una cosa que si bé l'Estat encara es nega a voler fer, nosaltres, la part autonòmica ja està feta. Per tant, vàrem donar un exemple en aquest sentit.

Com veu la quantitat d'actuacions en transport marítim han estat bastants. Crec que això permetrà efectivament, aquesta discriminació que deia vostè, intentar-la anul·lar o d'alguna manera que l'equilibri modal entre transport aeri i marítim sigui molt més igualitari.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula el Sr. Llauger?

I.3) Pregunta RGE núm. 884/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pagament per part del govern als ajuntaments dels deutes vençuts de l'any 2009 en relació amb la policia turística.

Passam idò a la tercera pregunta, relativa a pagament per part del Govern als ajuntaments dels deutes vençuts de l'any 2009 en relació amb la policia turística. La formula el diputat Sr. Josep Melià que... per tant decau perquè el Sr. Melià és absent.

I.4) Pregunta RGE núm. 893/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema de finançament autonòmic.

Passam doncs a la quarta pregunta, relativa a sistema de finançament autonòmic, que formula el diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tothom recordarà com es va fer l'aprovació de la Llei de finançament de les comunitats autònomes i quina va ser la posició dels partits polítics del Congrés de Diputats. Considerem des del Grup Socialista que es va establir un sistema que millorava substancialment el finançament de les Illes Balears. De totes maneres les declaracions de membres del Partit Popular el passat divendres en una entrevista a la Cadena Ser que es varen realitzar en una entrevista del Sr. Francino, a alguns, ens varen deixar realment preocupats, qüestionava el sistema de finançament autonòmic.

Per tant, conseller del Govern d'Economia i Hisenda, la pregunta és, quina valoració fa d'aquestes declaracions i com poden afectar la nostra comunitat autònoma? Moltes gràcies?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, gràcies. Sr. Diputat, bé, les declaracions, no les he escoltades, la del Sr. Montoro, no sé exactament què va dir. En qualsevol cas la tendència d'algunes declaracions que s'han fet des del Partit Popular en relació amb el finançament autonòmic evidentment tenen símptomes de preocupació perquè sembla que no estan massa d'acord amb el sistema vigent. En qualsevol cas, no puc opinar d'una declaració que no he escoltat. No sé exactament què va dir el Sr. Montoro, però si el que va dir és el que vostè diu que va dir, és preocupant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Costa, no vol fer ús de la paraula.

I.5) Pregunta RGE núm. 887/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recuperació dels camins rurals i les vies secundàries d'Eivissa.

Passam doncs a la següent pregunta relativa a recuperació dels camins rurals i vies secundàries d'Eivissa. La formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, Sr. Conseller, a l'illa d'Eivissa existeixen distintes vies interurbanes de caràcter secundari i de titularitat municipal que s'empren per enllaçar distints municipis a l'illa. Aquestes vies, com sap, no estan incloses dins el Pla director sectorial. Aquest fet provoca que al conveni anual que signa el Govern amb el Consell d'Eivissa no estigui prevista una dotació econòmica per tal de recuperar aquestes vies secundàries.

Els ajuntaments vénen reiteradament i de manera habitual insistint que aquestes vies secundàries han de ser incloses dins el Pla director sectorial. A causa que l'inclusió d'aquestes vies dins el Pla director encara és una veritable incògnita, volíem saber, Sr. Conseller, si contempla la Conselleria d'Obres Públiques algun tipus de conveni amb els ajuntaments per tal de recuperar aquestes vies interurbanes sensiblement deteriorades.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern, el Sr. Carbonero.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, Sr. Diputat, no, per a enguany no contemplo això que demana. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies. Sr. Conseller, esperava qualsevol resposta menys aquesta, sincerament esperava que fos més hàbil i més astut i no ho ha estat. Li reclam el que li reclamen els ajuntaments a l'illa d'Eivissa, que s'incloguin dins el Pla director sectorial aquestes vies interurbanes que enllacen distints municipis perquè els ajuntaments precisament -i vostè ho sap- són entitats locals amb recursos limitats, que no tenen possibilitat de fer front a aquestes despeses, no tenen recursos humans ni tècnics per poder desenvolupar aquesta tasca i això és una tasca que correspon als ajuntaments, cert perquè és de titularitat local, però vostès des del Govern tenen una responsabilitat d'envergadura que és donar suport a totes i cadascuna de les

entitats locals i més en aquestes qüestions en matèria de vies i en matèria de seguretat.

Per tant, esper una resposta més solvent, Sr. Conseller, esper que doni resposta definitiva a aquestes necessitats i confio definitivament que aquest tema es resolgui, en cas contrari el Partit Popular continuarà insistint i recordant-li quina és la seva responsabilitat, Sr. Conseller, que és ajudar les entitats bàsiques de participació, que són els municipis més econòmicament perjudicats. Això és una demanda a la qual no ha donat resposta encara i nosaltres la hi demanam constantment. Per tant, atengui les demandes dels municipis, Sr. Conseller.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Sr. Jerez, no sé si som hàbil o astut, per ara em basta ser honest. Miri, li contaré una història, Sr. Jerez, a un port d'una colònia anglesa el governador d'aquesta colònia va establir l'obligació que tots els vaixells de l'armada que entrassin fessin una canonada de salutació a la senyera. En va entrar un que no va fer la canonada, el governador va fer que el capità d'aquest vaixell comparegués a la seva presència i li va demanar: "vostè, per què no ha fet la salutació a la senyera?" i el capità va dir: "tenc deu raons diferents per no haver fet aquesta salutació, la primera és que no duim canons".

Bé, idè miri, això ens passa a nosaltres. Tenc deu raons diferents per explicar-li que no podem atendre la seva petició, la primera és que no tenim doblers. Per tant, en aquesta partida, després d'haver pagat les expropiacions, els drenatges, la quota de peatge de les caríssimes autopistes que vostès varen fer a Eivissa, ens hem quedat...

(Remor de veus)

...sense doblers. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero.

I.6) Pregunta RGE núm. 889/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitats a assumir pel conseller de Salut i Consum.

Passam a la pregunta RGE núm. 889/10, relativa a responsabilitats a assumir pel conseller de Salut i Consum, que formula la diputada Sra. Carmen Castro del Grup Parlamentari Popular. Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut i Consum, té alguna intenció d'assumir la responsabilitat que li correspon pel fet que una persona sense cap titulació ni formació sanitària accedís com a metge al servei del 061, fes guàrdies als vehicles d'emergència i participés en tasques assistencials amb els professionals del servei?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, la responsabilitat està assumida des del primer moment perquè ja vàrem obrir un expedient informatiu, ja vàrem presentar una denúncia al jutjat i és veritat que aquest senyor mai no hauria d'haver pujat a una ambulància. El que no és veritat és que fes guàrdies ni que fes assistència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, per sort, crec que aquestes preguntes, els afectats i els ciutadans en general les poden veure pels mitjans de comunicació i per sort queda tot reflectit al *Diari de Sessions*, perquè, Sr. Conseller, en aquest cas, en aquest trist episodi de la seva gestió ha quedat en evidència que qualsevol persona pot accedir al 061, pujar a un vehicle d'emergència, estar present a les tasques assistencials sense haver d'acreditar en cap moment ni titulació ni cap tipus de requisit. Sr. Conseller, li vull recordar que per exercir la nostra professió -la nostra, la seva i la meva-, la professió de metge s'han de complir dos requisits indispensables: s'ha de tenir la titulació i s'ha d'estar col·legiat. En aquest cas, no es va comprovar ni la titulació ni es va fer un tràmit tan fàcil com mirar per internet, com pot fer qualsevol ciutadà, si aquest senyor estava col·legiat.

Per altra banda, Sr. Conseller, aquesta professió té secret professional i aquí s'ha vulnerat tot. No hi ha hagut secret professional, s'han vulnerat els drets a la intimitat i a la confidencialitat dels pacients. Aquí s'ha vulnerat la Llei general de Sanitat, s'ha vulnerat l'acord que hi havia firmat, l'acord de contractació, entre el 061 i els agents socials.

Quant a la Llei general de Sanitat, Sr. Conseller, si això hagués succeït a una empresa privada, s'hagués incorregut en una infracció greu o molt greu vostè, com a últim responsable, ja estaria a l'atur, perquè vostè és el responsable que la gestió del 061 estigui provocant un greu deteriorament del servei. Això demostra la incompetència dels responsables del servei que són des dels directius al gerent del 061 i vostè com a últim i primer responsable d'aquest servei.

No val que surti als diaris dient que aquest senyor no ha vist malalts o que aquest senyor no ha tocat cap malalt perquè aquest senyor va escoltar malalts i va ser present a les guàrdies i va anar als vehicles d'emergència i hi va ser durant l'assistència als pacients. Tot això, Sr. Conseller, és la seva responsabilitat i l'ha d'assumir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Sanitat, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Miri, Sra. Castro, assumim les nostres responsabilitats, crec que vostè no és qui -i el Partit Popular- per parlar de responsabilitats.

Vàrem fer un expedient informatiu, com s'han de fer les coses. És veritat que és una persona que va dir mentides, va falsejar la seva identitat, va passar per metge i algú el va autoritzar a pujar a una ambulància com a pràctica d'observador, sense en cap cas assumir responsabilitats, ni fer cap tècnica invasiva, ni diagnòstica, ni de tractament, i sempre va estar acompanyat per professionals de les ambulàncies.

Aquests fets són conseqüència d'una manca de regulació interna, és veritat. Però no és d'ara aquesta manca de regulació que es veu en cap moment no ha existit un procés de regulació que no se tornarà produir. És a dir, no és una cosa d'ara. Evidentment hem fet un procés i d'aquest expedient se'n detreuen determinades circumstàncies, una evidentment que s'ha de posar en marxa un mecanisme i un protocol perquè això no torni a succeir. Evidentment l'actuació hauria de ser més cautelosa i evidentment, a pesar que aquest informe no assenyala cap responsable directe, el director gerent del 061 assumirà la seva responsabilitat, perquè això és el que pertoca fer, assumir responsabilitats, cosa que nosaltres farem. Algun de vostès no la va saber assumir en el seu moment. És un fet lamentable que no tornarà a succeir. Nosaltres assumirem les nostres responsabilitats, no passi pena.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

I.7) Pregunta RGE núm. 890/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a noves adquisicions de finques per part del Govern de les Illes Balears.

La següent pregunta és relativa a noves adquisicions de finques per part del Govern de les Illes Balears. La formula la diputada Sra. Catalina Soler i Torres del Grup Parlamentari Popular. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. No contaré històries de lluny, a Mallorca des de fa molts d'anys hi ha un refrany que diu: canten papers, menten barbes. Però des que vostès governen ja podem dir que menten els papers i menten les barbes, perquè varen signar un acord per a l'estabilitat política i el futur sostenible de les Illes Balears quan varen decidir governar, i d'això ja fa tres anys. Clar, hi ha un punt que curiós que diu que el Ministeri de Medi Ambient destinarà una partida anual per a l'adquisició de terrenys, regeneració, actuacions o millora del litoral a les Illes Balears, no inferior als 40 milions d'euros a la propera legislatura que es repartiran proporcionalment durant els quatre anys.

Fins a dia d'avui hem invertit 10 milions d'euros, deu ser del primer any, ja n'hem perdut 2, tocaríem ser als 30 milions, però no, només en tenim 10 per a la compra de Planícia. Què pensa fer el mig conseller de Medi Ambient, perquè l'altra meitat el tenc assegut davant jo, amb la resta de doblers que Madrid encara ha d'invertir? Pensa reclamar aquests 30 milions d'euros?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, què em recorda això del "mig" ambient? Es va fer molt famós per algú ben conegut seu. Miri, li puc assegurar, Sra. Soler, que aquesta conselleria reclamarà, com no pot ser d'altra manera, tot el que li correspongui a Madrid pel que fa, no ja a la gestió i la compra de finques litorals, sinó també qüestions més importants fins i tot com és el sanejament, els torrents, la depuració i fins i tot obres que permetin augmentar l'ocupació. Per tant, no es preocupi que això està dins la meva agenda.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputada.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Sr. Vicens, els polítics de gran alçada es debaten de tu a tu. A la passada intervenció seva, quan ja no vaig tenir torn de rèplica, em va dir si jo feia decrets o firmava papers de coses que no es podien legalitzar. Li vaig contestar des d'aquest escó sense poder-ho dir amb micròfon, i ara li ho dic, que els jutjats

a mi m'han absolta. Li ho vull recordar. M'està xerrant d'un altre amic que en conec molts. Hi ha personatges que més val no conèixer ni vostès ni nosaltres, però vostè en vol fer abús, en podem xerrar quan vulgui, podem fer un debat de tu a tu i ja en parlarem.

I li diré més, com a conseller de Medi Ambient m'està preocupant molt, molt, perquè cada dia diu una cosa diferent. Diumenge passat a una pàgina sencera, no sé si pagada o no, si tenen doblers per fer publicitat gratuïta o no, ho sabrem en qualche moment, per fer carreteres a Eivissa no en tenen, però per fer publicitat sí, vostè va dir: "la inversió per a la compra de finques a les nostres illes, va ser un clar compromís de l'Estat a l'inici de legislatura". Mentida! El compromís de comprar finques públiques va ser de vostès que varen signar un acord de governabilitat, que no hi ha ni governabilitat ni estabilitat en aquesta terra, efectivament, per comprar durant quatre anys. Sr. Conseller, què pensa fer amb els 30 milions d'euros que ens deu Madrid per comprar? Ens pot dir si té clar quines finques pensa demanar a Madrid que ens compri? Ens ho pot dir aquí avui públicament? Quines són les seves predileccions? Quines són prioritàries? O també pensa fer el que ha fet fins ara de només entrar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, per la seva amabilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula en nom del Govern el Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Soler, ja li ho he dit abans, pens reclamar a Madrid tot allò que es va comprometre. Evidentment jo com a conseller li puc assegurar que no som com vostès, governi qui governi a Madrid li reclam sempre allò que és just per a les Illes Balears. I si hem de contestar coses de la setmana passada, no hi ha cap problema, vostè continuï fent les preguntes i continuarem contestant.

De totes maneres, celebr molt la seva preocupació pel medi ambient, ho celebr moltíssim perquè li vull recordar que el seu govern és l'únic en tota Europa que es va atrevir a retallar parcs naturals, que se va atrevir a deixar en no res el Parc Natural de Llevant..., sí, no es preocupi, quan vulgui, resulta que es varen atrevir a això, una cosa inèdita a tota Europa i a tota Espanya. Per tant, celebr molt que vostè estigui preocupada pel medi ambient. I podem parlar del medi ambient sempre que vostè vulgui, no es preocupi!

(Remor de veus)

Per cert, la conselleria és de Medi Ambient.

(*Continua la remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.8) Pregunta RGE núm. 894/10, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla Avança Ciutadania.

Passam ara a la següent pregunta, relativa a Pla avança ciutadania. La formula la diputada Sra. Aina Crespí i Prunés del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Pla Avança va ser creat pel Govern de l'Estat i en col·laboració amb les comunitats autònomes té com a objectiu promoure el desenvolupament de la societat de la informació i del coneixement. Gràcies al Pla Avança el sector de les telecomunicacions i de la societat de la informació es converteix en un sector estratègic i en el motor i impuls del desenvolupament d'altres sectors. Un dels principals objectius del Pla Avança II és contribuir a la recuperació econòmica del nostre país, gràcies a l'ús de les TIC i en especial atenció als projectes que compaginin a més la sostenibilitat i l'estalvi energètic. El Pla Avança té diferents línies estratègiques i les que fan referència a la ciutadania, actuen sobre diferents col·lectius i en diferents actuacions, tot amb l'objectiu d'evitar que es produeixin a les nostres illes desigualtats per causa de barreres geogràfiques, socials, econòmiques i que tots els ciutadans tinguin les mateixes oportunitats, evitant així la creació de bretxes digitals.

Per tant, agrairíem a la Sra. Consellera d'Innovació que ens informés i detallés quines inversions suposaran les actuacions desenvolupades a les nostres illes a càrrec del Pla Avança Ciutadania?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En nom del Govern li contesta la Sra. Costa. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, d'ençà que es va firmar, com vostè ha dit, el conveni de col·laboració entre el Govern central, a través del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, i el Govern, s'han duit a terme inversions en el marc de la societat de la informació per valor de quasi 3 milions d'euros, concretament 2.895.000 euros en projectes que han estat desenvolupats entre els anys 2007, 2008 i 2009 a les illes. Inversions finançades en un 50% per part del ministeri i l'altre 50% per part del Govern.

Aquesta quantia econòmica, ja de per si molt important, pretén aconseguir uns objectius bàsics i molt clars per a la nostra societat. És per aquest motiu que des del Govern hem optat per una acció proactiva, tenint en compte els especials avantatges que té la societat de la informació per a les nostres singularitats. Representa un important instrument per superar les desigualtats que provoquen a les nostres illes les barreres geogràfiques, socials i econòmiques i a més d'aquesta manera, promoure la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans de les illes.

Gràcies a aquest Pla Avança es pretén també fomentar la demanda i l'impuls al desenvolupament del sector de les noves tecnologies per consolidar una indústria TIC pròpia, especialitzada en sectors estratègics i sempre bolcada en la petita i la mitjana empresa. I les actuacions concretes que es porten a terme dins aquest Pla Avança, l'addenda de ciutadania digital, van encaminades en primer lloc a la incorporació de solucions TIC als centres de persones en situació de dependència, que afavoreixin la vida independent. En segon lloc, a incrementar les infraestructures d'accés públic i gratuït per als ciutadans amb necessitats especials, per assegurar que tots puguin accedir a internet. En tercer lloc, actuacions d'alfabetització digital dels ciutadans. I per últim, per apropar l'administració digital als ciutadans. Com exemple, podem parlar d'un programa important de telerehabilitació per a persones majors o d'un programa anomenat SINA 2 que implica la implantació d'un ratolí facial per a persones amb discapacitats i la seva adaptació personalitzada per a aquests usuaris.

En definitiva, el desenvolupament i la implantació de l'administració electrònica, el programa d'alfabetització digital a través d'associacions ciutadanes, tot això són projectes concrets del Pla Avança.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula la Sra. Diputada?

I.9) Pregunta RGE núm. 895/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a escolarització d'alumnes d'incorporació tardana.

Passam idò a la pregunta RGE núm. 895/10, relativa a escolarització d'alumnes d'incorporació tardana, que formula la diputada Sra. Maria Cristina Rita del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyors diputats. Senyores diputades. Els nostres centres escolars de manera habitual acullen alumnat que s'incorpora una vegada començat el curs, açò no és nou, però els fenòmens socials i demogràfics dels darrers anys han ocasionat un important augment tal vegada del nombre d'alumnat d'incorporació tardana. No fa massa setmanes llegíem a la premsa que s'havien escolaritzat 375 alumnes després d'iniciar-se el curs. És cert que de vegades açò

és tot un repte per als centres, sempre mancats de recursos i que han de facilitar la incorporació en circumstàncies que no solen ser les habituals, per la qual cosa sabem que la conselleria té diversos programes iniciats d'integració. No obstant això, volem expressar la preocupació que la majoria d'aquest alumnat sigui assumit per la xarxa pública, la qual cosa augmenta les ràtios d'incorporacions tardanes en aquestes escoles, amb l'esforç que açò significa per al professorat.

És per aquest motiu, Sr. Conseller d'Educació i Cultura, que voldríem saber com s'ha desenvolupat el procés d'incorporació tardana a les escoles el curs 2009-2010? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, les dades que tenim en aquest moment van des del 16 d'octubre fins al 10 de març, que ha estat el període en què hem pogut comptabilitzar la conselleria, per tant, són xifres de fa pocs dies. En aquest temps s'han incorporat 1.320 alumnes de procedència de l'exterior, un 50% d'altres comunitats autònomes d'Espanya i l'altre 50% de l'estranger. S'ha de dir que la procedència de l'estranger és de 53 països diferents, dels quals els més nombrosos són Marroc, Equador, Colòmbia, Alemanya, Xina i Romania. A Mallorca s'ha escolaritzat un 81%, a Menorca un 6% i a Eivissa un 12%.

Per altra banda, l'alumnat que ha sortit del sistema educatiu, és a dir, que ha deixat d'estudiar aquí a les Illes Balears, ha estat de 2.095. Per primera vegada són més els alumnes que han vingut de països estrangers, o de la península, que surten que els que entren. S'ha invertit per tant per primera vegada aquesta tendència que es venia produint des de fa molts d'anys en aquesta comunitat. Hem de saber si això evidentment és una situació temporal o no. Però mitjançant els estudis que es facin els propers mesos podrem saber si la tendència es va consolidant. Pel que fa a la distribució, estam en la línia de feina per fer possible una distribució, com se suposa més equitativa de l'alumnat a tots els centres sostinguts mitjançant fons públics.

Gràcies, Sra. Diputada i gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

I.10) Pregunta RGE núm. 896/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a seguretat i salut en obra pública.

Passam idò a la pregunta RGE núm. 896/10, relativa a seguretat i salut en obra pública, que formula la diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyores i senyors diputats. Recordem que a principis d'aquesta legislatura el nostre govern va elaborar un pla de xoc contra la sinistralitat laboral i que un dels objectius era reduir la sinistralitat laboral a Balears en un 30%, fita que es va assolir i per la qual cosa tots ens podem felicitar.

Posteriorment la seva conselleria va firmar, concretament dia 13 de juliol del 2009 amb sindicats i patronals, l'anomenat Pla de seguretat, salut i ambient laboral 2008-2011, el qual té com una de les seves prioritats la de prevenir i disminuir la incidència dels accidents amb resultat de mort o invalidesa permanent; i amb aquest objectiu, una de les accions previstes era crear un programa específic de control de riscos i mesures de prevenció en obra pública.

És per aquest motiu que li deman, Sr. Conseller de Treball i Formació, si ens pot explicar quines mesures s'estan duent a terme per fer el seguiment de les condicions de seguretat i salut en obra pública.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Antoni Aguiló i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el 12 de maig de 2009, a instàncies d'UGT, es va celebrar un ple del consell de salut laboral, al qual hi va assistir la FELIB. Com a conseqüència d'aquesta reunió, es varen engegar un seguit de mesures en la línia que vostè ha apuntat. Per part de la Direcció General de Salut Laboral i la Inspecció de Treball i Seguretat Social, es varen seleccionar les obres on hi podria haver més condicions de perillositat, sèquies o excavacions de certa profunditat, que coincidien en projectes de millora de vials i carrers, aigües pluvials, totes emmarcades en el denominat Pla E. En el municipi de Palma es varen seleccionar 13 obres que s'han visitat periòdicament per la inspecció i els tècnics de la Conselleria de Treball, fins a la seva finalització absoluta.

Es va acordar també la creació en el si de la Conselleria de Treball i Formació, a la Direcció General de Salut Laboral, d'un servei de coordinació amb els ajuntaments per tal de poder atendre les peticions d'assessorament en matèria de seguretat en obra pública. Aquest servei s'ha usat pels contractistes per saber quins són els criteris de la conselleria i de la Inspecció i poder complir amb les seves obligacions de la millor manera possible

i per aclarir dubtes quant a la formació dels treballadors, prevista en el conveni col·lectiu general de la construcció; dubtes que s'han pogut aclarir gràcies a la col·laboració en què hem comptat de la Fundació Laboral de la Construcció, les mútues d'accident de treball i els serveis de prevenció.

A Menorca, també com a resultat d'aquestes mesures, es va mantenir una reunió a Ciutadella amb els ajuntaments de l'illa, on es va a donar a conèixer el servei de coordinació i assessorament i el Pla de la inspecció en matèria d'obra pública. S'han visitat periòdicament les obres de Son Espases i del Palau de Congressos, conjuntament amb la Inspecció i els tècnics de la conselleria a Palma i durant el 2009 també s'ha visitat l'obra de l'Auditori de Manacor. De maig del 2009 a dia d'avui es visiten les obres públiques comunicades a la Direcció General de Salut Laboral, a través dels avisos previs, a l'any 2009 se n'han visitat 365; 318 a Mallorca, 40 a Menorca i 7 a Eivissa. I en aquests casos la immensa majoria dels promotors són els ajuntaments i les obres consisteixen en adequació dels carrers, enllumenat públic, escoles públiques o centres de salut. Finalment, totes les operacions de retirada d'amiant en què la promotora era una administració pública, han estat comprovades i controlades per la Inspecció i la Direcció General de Salut Laboral.

A l'actualitat estam implementant la campanya de control de l'any 2010 i que serà executada per tècnics de la Direcció General de Salut Laboral.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula?

I.11) Pregunta RGE núm. 888/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur a Menorca.

Passam doncs a la següent pregunta relativa a xifres d'atur a Menorca, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Realment els problemes que té la societat i que tenen els ciutadans principalment són l'atur i la difícil situació econòmica que patim i les perspectives d'aquesta situació. Les dades a Menorca posen de relleu que la situació a Menorca és una mica pitjor, tenim més dificultats que a la resta de les Illes Balears. El mes de febrer hi va haver un increment d'aturats, quan no va ser així a la resta d'illes, i el comportament en el darrer trimestre del 2009 del Producte Interior Brut va ser més perjudicial per a l'economia que no a la resta d'illes. Les diverses declaracions de consellers de Turisme o del mateix conseller de Treball, el nou conseller de Treball, han estat que Menorca té una difícil situació, una situació excepcional o que l'estructura econòmica de Menorca té un petit inconvenient

Des de l'any 2006 al febrer de l'any 2010 allò cert és que han incrementat les xifres d'atur a Menorca en un 142%, s'ha incrementat l'atur en 4.005 persones, i la pregunta és molt clara: amb l'actual política que du a terme aquest govern, quan pensa el Govern que tornarem a xifres d'atur anteriors a la crisi econòmica?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Antoni Aguiló i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Tadeo, jo la pregunta que he rebut no és aquesta, vostè em formula una pregunta distinta en seu parlamentària. Jo la pregunta que he rebut, crec, que ni s'ha rectificat i no s'ha modificat, és quan creu el Govern de les illes Balears que les xifres d'atur a Menorca tornaran a les taxes properes a la plena ocupació?

La plena ocupació és un concepte que ve recollit a la Constitució, com vostè sap, a l'article 40, dintre els principis rector de la política social econòmica, és a dir que les polítiques que facin els poders públics, els executius i els no executius, ha de ser una política tendent a la plena ocupació. Aquest principi rector de la política social econòmica és assolit per aquest govern, com no pot ser d'altra manera. Igualment diu l'article 1 de la Llei d'ocupació que la política d'ocupació consisteix a fer tot el que sigui possible per arribar a la plena ocupació, però també diu que política d'ocupació suposa la qualitat de l'ocupació, suposa equilibrar quantitativament i qualitativa les ofertes i demandes d'ocupació, protegir els desocupats, reduir l'atur. Tot això són polítiques que nosaltres volem fer i hem engegat a través del Pla d'ocupació, pel que fa referència a Mallorca i a Eivissa i pel que fa referència naturalment a Menorca, i això és el que estam decidits a fer i estam fent.

El fet que el mes passat hi hagi hagut una certa davallada en 19 persones en aquesta senda que duim de recuperació de l'atur no vol dir que naturalment s'hagi provocat cap desastre a Menorca. Això es recuperarà i estam segurs que si la situació econòmica continua d'aquesta manera aviat tornarem a veure xifres positives també per a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Veig que al final ha entès la pregunta, no l'havia formulada potser..., o no m'havia expressat talment estava escrita, però bé, és que al final el seu enteniment li ha permès poder-la entendre.

Allò cert és el que jo li deia, que el 2006 teníem 2.800 aturats i ara en tenim 6.800. Vostè va dir aquesta mateixa setmana a Menorca, la setmana passada, va dir que era un problema estructural del sector industrial. Allò cert, Sr. Conseller, és que el Govern no està duent les actuacions que pensam des del Grup Parlamentari Popular que són les adequades, i mentre no miri per dur a terme polítiques actives tendents a millorar infraestructures, polítiques actives a acabar el dic de Ciutadella, polítiques cap als empresaris, que sabem que ho estan passant malament -600 autònomes han tancat a l'illa de Menorca en aquests anys de crisi-, mentre no es duguin polítiques actives tendents cap aquí, a ajudar els empresaris, que són els que vertaderament creen llocs de feina, mentre no faci açò el Govern difícilment tornarem a les xifres d'atur que teníem abans de la crisi, properes a la plena ocupació i properes a allò que la societat necessita en aquests moments, que és reactivar l'economia, tornar a crear llocs de feina i arribar a una situació on els models econòmics siguin capaços de crear llocs de feina, una cosa que aquest govern en aquest moment no està fent perquè no miri i es posa del part dels empresaris ni dóna les ajudes necessàries per mantenir el teixit empresarial de Balears i de Menorca concretament.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Antoni Aguiló i Crespí):

Miri, Sr. Tadeo, joestic d'acord amb vostè en certes coses, però en el que no puc estar d'acord de cap de les maneres és que em digui que per part del Govern de les Illes Balears no s'està fent tot el possible per ajudar els empresaris d'aquesta comunitat autònoma. Això no és veritat, Sr. Tadeo. Nosaltres tenim un pla d'ocupació, engegam un conjunt de mesures de foment i de subvenció que van adreçades precisament al foment de l'ocupació, i jo consider que si se segueix en aquesta línia, línia acordada amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives d'aquesta comunitat autònoma, nosaltres aconseguirem redreçar aquesta situació, i aquesta situació tornarà a ser positiva per a totes les Illes, inclosa, naturalment, l'illa de Menorca, on hi ha un teixit empresarial magnífic en el qual confiam plenament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 892/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estimació del president en relació amb el producte interior brut de Balears.

Passam ara a la darrera pregunta, que és la RGE núm. 892/10, relativa a estimació del president en relació al producte interior brut de Balears, que formula el diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, entre les moltes qüestions pendents que té aquest govern una és la d'endevinar, encertar, millor dit, cada any el producte interior brut que obtindrem per poder fer els pressupostos. No ho hem aconseguit encara, ens queda un tir que són els pressupostos de l'any que ve, si és que hi arribam, per qualque vegada poder encertar.

L'any 2008 hi va haver creixement, encara, però molt menys del que vostès havien previst amb molta diferència. L'any 2009 el nostre producte interior brut va caure un 2,7%, molt menys del que estava previst que caigués. I per a enguany la previsió que figurava en els pressupostos, si no m'equivoc, si m'equivoc em corregeix, era que cauríem un 1,5%, però ara hi ha hagut una revisió a l'alça i es determina que no caurem tant, s'estableix una franja entre el 0,4 negatiu i el 0,7 negatiu com a novetat i com a previsió de millora.

Jo li deman, Sr. President, que faci, si vol i pot, una valoració d'aquesta evolució del PIB durant la seva presidència i també de les previsions que s'han reformat ara per a aquest any.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, la darrera previsió que s'ha fet per part del Govern és un -0,9, i he de dir que hi ha altres entitats que també han fet previsions, i en aquest cas estam parlant de Funcas, que ha fet un -0,4, i del CRE, que ha fet entre un -0,7 i un -0,3.

La valoració, jo crec que l'hem feta en distintes ocasions: estam immersos dins una crisi que està afectant no només les Illes Balears sinó tot Espanya i tot el món, i les Illes Balears és de les comunitats autònomes que estan responnent millor, Sr. Fiol.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Vol fer ús de la paraula el Sr. Fiol?

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, m'alegra que vostè faci aquesta valoració tan prudent perquè s'han sentit veus progovernamentals i governamentals d'optimisme. Clar, parlar d'optimisme quan encara estam parlant de decreixement, és perdre de vista la realitat en què ens trobam.

Sr. President, la realitat és que durant aquesta legislatura ens hem empobrit ja en 600 milions d'euros, i el producte interior brut de les Illes Balears ha caigut en 600 milions d'euros i no ha deixat de caure encara, perquè els nombres negatius indiquen en definitiva que continuam caient.

Sr. President, hem baixat un escaló molt gran, molt gran, en aquesta comunitat, i l'hem de pujar, i tornar a pujar aquest escaló i tornar a posar-nos al nivell que estàvem és difícil i exigeix esforços i sacrificis. No hi pot haver optimisme, no és acceptable que hi hagi optimisme quan encara parlam de decreixement de la nostra economia; no és acceptable que se parli d'optimisme o es digui que les coses milloren quan encara estam en nombres negatius, Sr. President.

Vostè farà, esper, ara, com fa tantes vegades a la seva darrera intervenció, un cant a la col·laboració i a la mà estesa, però massa vegades això són paraules. Avui té una ocasió d'or, president, avui en lloc de venir només al plenari quan sona el timbre per a les votacions quedi al debat de la moció que el Grup Popular presenta d'aquí a una estona, després de la interpel·lació, una moció molt estudiada, molt preparada, molt reflexiva, que determina -ja pot riure, ja- quines són les coses que s'haurien de canviar perquè anàssim bé, perquè redreçàssim l'ametlla.

Les coses no van bé, Sr. President, vostè ho sap. La barca que vostè diu que mena fa aigua per tots els costats, i si vostè quan jo li propòs que quedi a participar d'un debat que hi haurà avui d'una moció el que té són rialles, em pareix que va molt equivocada i molt poc respecte a l'opinió de l'oposició d'aquest parlament. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, el que jo crec és que no val ser pessimistes, això és el que jo crec, perquè jo crec que efectivament aquesta comunitat en el 2008, amb una crisi molt gran, ha estat la comunitat autònoma, Sr. Fiol, que més va créixer. Sr. Fiol, miri, en el 2009 aquesta comunitat autònoma va ser la comunitat autònoma que menys va decréixer. Per tant..., però és la que menys va decréixer, és que totes les altres comunitats autònomes, fins i tot les que apliquen les polítiques que vostès presenten amb una moció d'aquí a un poc, aquestes comunitats autònomes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...han decrescut més que les Illes Balears, Sr. Fiol.

(Aldarull a la sala)

Per tant no hi ha espai per al pessimisme, Sr. Fiol, perquè efectivament tenim una comunitat autònoma on tenim un percentatge d'emprenedors més gran de tot Espanya, i per tant molta gent que està fent molts d'esforços per intentar sortir d'aquesta crisi, i jo li diré una cosa, Sr. Fiol: conjuntament amb aquest govern, pactant polítiques amb aquest govern. Per primera vegada, efectivament, s'ha posat en marxa una cultura d'implicar la part privada amb la part pública, i per tant pactant polítiques, com deia molt bé el conseller de Treball fa un poc, com el Pacte per l'ocupació que es du a terme entre empresaris i sindicats i les institucions.

Per tant aquest és el camí, s'han posat en marxa moltes polítiques que estan traient resultats. La setmana passada érem a Berlín fent feina amb els empresaris, efectivament, i amb els majoristes de viatges per millorar la nostra oferta turística, per implicar-nos amb tothom per treure endavant aquesta comunitat autònoma.

Per tant no em digui si em fa rialles o em deixa de fer rialles, que molts estam posant tots els colzes i totes les mans per treure endavant aquesta comunitat autònoma. I li he de dir una cosa, li he de dir una cosa: atès el temporal que tenim, la barca navega molt bé.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 14342/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació...

(Remor de veus)

Senyors diputats, una mica de silenci, per favor. Consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 14342/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears.

Demana la paraula la diputada Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la interpel·lació presentada avui pel Grup Parlamentari Popular sobre l'activitat legislativa del Govern obeeix a molts de motius que posen en evidència, des del nostre punt de vista, la descoordinació i manca de gestió d'aquest govern, així com l'abús que s'ha fet de la institució del Parlament i la manca de respecte sobre la potestat legislativa que té aquesta cambra enfront de la potestat executiva del Govern, que només excepcionalment pot arrogar-se potestat de tipus legislatiu.

L'exemple, per tant, més absolut i paradigmàtic, el tenim en la figura dels decrets llei. Per primera vegada aquesta legislatura, amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, s'ha pogut fer ús de la figura del decret llei com una potestat legislativa extraordinària en mans del Govern, reservada per a casos d'urgent i extraordinària necessitat, previsió continguda a l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia. Durant aquesta legislatura el Govern ha fet un ús d'aquesta figura fins a un total de set ocasions, i la pregunta i el motiu que arribem a presentar una interpel·lació al Govern és si realment s'ha fet un ús correcte d'aquesta figura o si s'ha posat en mans d'un govern una arma per evitar que el Parlament faci la seva feina, per obviar els tràmits parlamentaris i fins i tot per salvar la ineficàcia de gestió d'aquest govern. De l'anàlisi dels decrets lleis arribam a aquesta trista segona conclusió.

Es va començar l'any 2007 amb un decret llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció territorial; es va continuar el 2008 amb un decret llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica de les Illes Balears, per després l'any 2009 fer un caramull de decrets llei per llevar competències urbanístiques i tràmits legals per, sota l'excusa de la crisi, botar-nos tot tipus de reserves competencials i de tràmits de controls administratius. Podem veure el decret Nadal; decret llei Hospital d'Eivissa; decret llei de mesures ambientals, anomenat decret llei Grimalt; decret llei mesures urgents en matèria d'ordenació del territori i medi ambient; i decret llei de mesures relatives al servei regular de transport per carretera i de determinades disposicions en matèries urbanístiques.

Vostès han anat degradant aquesta figura fins a límits insostenibles. A part que les mesures urgents no estan servint de molt, jo crec que als fets ens podem remetre, la culminació de la degradació màxima va ser amb aquests dos darrers decrets lleis, que varen ser debatuts en el plenari de dia 17 de desembre de 2009: el Decret Llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial, que no va ser convalidat i va decaure, i el Decret Llei de mesures relatives al transport regular per carretera i de determinades disposicions en matèria urbanística, que sí va ser convalidat només per la voluntat del Partit Popular d'ajudar i salvar el sector del transport per carretera de la inoperància de la seva conselleria de la qual depèn.

En efecte, aquest dia, dia 17 de desembre, fruit del mateix Consell de Govern, es duen dos decrets lleis, un a proposta del conseller de Presidència, a iniciativa a la vegada del conseller de Medi Ambient, en matèria d'ordenació del territori, que no signa el titular d'Ordenació del Territori, el Sr. Vicens; molt rocambolesc el camí. I el segon, en matèria de transport terrestre i urbanisme, aquest sí a instància del conseller de Mobilitat, realment insòlit que es mescli urbanisme amb transport terrestre

quan el mateix dia s'aprova un decret llei en ordenació del territori. Això es diu confiança entre vostès en el mateix Consell de Govern. En aquell moment hi havia ja una enemistat clara que s'ha traduït en el fet que l'actual conseller de Mobilitat ja té la Conselleria de Medi Ambient. Ara ja no caldria que el conseller de Presidència hi figuràs, però per ventura els decrets lleis no tendrien el mateix contingut, i això que parlem de mesures urgents i extraordinàries, però per ventura allò extraordinari i urgent no seria el mateix.

Continuam. El motiu, a més, que es fes un decret llei de transport terrestre era tan, tan extraordinari i urgent com que des de l'any 2007 un reglament comunitari donava un termini als governs autonòmics per decidir si les concessions de transport terrestre es podien prorrogar o no sense necessitat de concurs públic. Aquest termini acabava dia 3 de desembre del 2009, i per això dies abans, el 27 de novembre, es fa un decret llei, és a dir, el Govern va tenir dos anys per decidir si volia o no prorrogar aquestes concessions de transport públic. Ho podia decidir tranquil·lament però va esperar al darrer minut, sis dies abans, per fer aquesta adaptació al reglament comunitari 1370/2007. Tota la resta de comunitats autònomes ho havien ja fet, i ho havien fet amb una llei ordinària. Érem la darrera comunitat autònoma d'Espanya. Deman, Sr. Conseller: hi havia una extraordinària i urgent necessitat com perquè després de dos anys, i quan la resta d'Espanya ho fa via ordinària, aquí a Balears facem un decret llei? Evidentment no, es vulnerava clarament l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia. Però a més amb el risc de no convalidar-lo, de no tenir la majoria, com així va passar amb l'altre decret llei, i de posar en risc tot el sector del transport terrestre de les Illes Balears, que si no es convalidava no tenia aquesta possibilitat que li brindava el reglament comunitari. Per no parlar que en aquests dos anys cap d'aquestes empreses no s'ha arriscat a invertir un cèntim d'euro per por que els llevassin les concessions. Enmig d'una de les pitjors crisis econòmiques han estat incapaços d'avançar uns plans de modernitzacions que haguessin suposat avançar inversions.

I el summum d'aquest decret llei va ser, a més, mesclar-lo amb un urbanisme a la carta per a l'illa de Formentera i per a la suspensió de llicències municipals, en aquest cas la suspensió de llicències municipals en línia totalment contrària al decret Nadal i al decret Grimalt; aquells reduïen terminis, aquest permet passar de dos a quatre anys per adaptar els planejaments municipals, una gran coherència.

I en tot aquest desgavell de decrets lleis, un que no es va convalidar, un altre pels pèls i sobretot per responsabilitat del Partit Popular, per no deixar tirat tot el sector del transport terrestre, es va fer el dia següent del plenari dels pressuposts, dia 17 de desembre. O sigui, hem passat de la supressió de les lleis d'acompanyament, que vostès deien no sé què però que es podien fer esmenes a la totalitat, esmenes parcials, hi havia ponències i hi havia comissions, hem passat als decrets lleis d'acompanyament sense la possibilitat d'esmenes, ni ponències, ni comissions. Quina demagogia, Sr. Conseller! Aquí i en molts de temes prest, les caretes, ens les llevarem tots i es veurà qui és qui.

Però l'activitat legislativa d'aquest govern té altres anècdotes que marquen la ingerència del poder executiu damunt el legislatiu, i un exemple, un altre, claríssim, el tenim amb el Decret Llei Nadal, convalidat pel plenari, dia 24 de febrer de l'any 2009, es va acordar en el mateix la seva tramitació com a projecte de llei; s'hi varen presentar esmenes dia 20 de març del 2009 i ara fa just un any es varen designar ponents, dia 8 de maig del 2009, perdó, es varen presentar esmenes fa un any i dia 8 de maig es varen designar ponents. S'han sol·licitat períodes extraordinaris, s'han fet acords de la Diputació Permanent i multitud de queixes de la paràlisi de la ponència i som un any després d'un projecte de llei per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, tant de bo que els preocupava la inversió, senyores i senyors del Govern.

És una situació, una més, de la greu crisi institucional originada per aquest govern, que s'estima més estar aferrat a la cadira que governar amb un mínim de solvència. Per no parlar del famós projecte de llei de mesures urgents per a l'obtenció de sòl per a habitatge de protecció pública, que varen haver de retirar per manca de suport parlamentari, llevar la meitat del projecte de llei, presentar-ho com a una proposició de llei, per unanimitat de tots els grups parlamentaris, i encara no sabem res de l'obtenció de sòl; bé, sí, coneixem la dramàtica situació de Son Bordoy.

Hem anat d'urgència en urgència amb un resultat molt magra, Sr. Conseller, i per no parlar de tot el que vostès s'havien compromès en matèria legislativa, i queda just un any perquè es dissolgui aquest Parlament, si és que no hi ha anticipades, i pareix impossible que s'acompleixi: nou projecte de llei de règim especial de les Illes Balears; reforma de la Llei de consells insulars; llei del sòl; llei del paisatge; llei de residus; llei autonòmica d'empreses d'inserció.

En definitiva, Sr. Conseller, la interpel·lació és un exemple més del que no ha de ser el funcionament normal d'una legislatura i de la divisió de poders entre el legislatiu i l'executiu. A vostès que els agrada donar lliçons i ésser tan crítics amb les lleis d'acompanyament, amb l'urbanisme a la carta, han superat aquesta barrera, de tal manera que ho fan directament des de l'executiu, amb decrets lleis que no aconsegueixen els mínims dels pressuposts prevists a l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia; amb projectes de llei aturats de fa més d'un any en ponència, per imposició de l'executiu. I amb tot un caramull de propostes sense presentar, que vostè, com a responsable coordinador d'aquesta tasca, crec que ens podria explicar què ha fet per coordinar tota aquesta política legislativa, si és que se li pot donar aquest nom.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En el moment polític en què es troba aquesta comunitat autònoma crec que és molt oportuna aquesta interpel·lació del Grup Parlamentari Popular perquè, si més no, ens permet fer un balanç sobre la política legislativa amb lletres majúscules i en concepte general, perquè vostè només ha parlat dels decrets lleis bàsicament, i jo ho faré sobre un balanç sobre la política legislativa duta a terme pel Govern fins ara.

Els règims parlamentaris destaquen per les relacions de col·laboració entre el poder legislatiu i el poder executiu. Aquest principi deriva directament de la forma política de l'Estat espanyol que preveu l'apartat tercer de l'article primer de la Constitució del 1978, la monarquia parlamentària. A més, aquesta col·laboració entre poders es reflecteix de manera clara en la pròpia elecció del president del Govern en el debat d'investidura, precisament un dels principals instruments amb que compta el president per dur a terme el seu programa polític són les lleis. I és per açò que el Govern té una posició privilegiada pel que fa a la iniciativa legislativa enfront de la resta de titulars, que són els diputats, els consells insulars i la iniciativa popular.

La majoria de lleis aprovades fins ara sorgeixen de la iniciativa governamental, de les vint-i-dues lleis aprovades durant aquesta legislatura, denou han sorgit de la iniciativa del Govern. La Llei 4/2001, del Govern de les Illes Balears, determina que és al Consell de Govern a qui correspon establir la política legislativa, a aquesta atribució s'hi ha d'afegir la nova facultat, a què feia referència la Sra. Cabrer, que té l'executiu d'aprovar decrets lleis en cas de necessitat extraordinària i urgent que li atorga l'Estatut d'Autonomia del 2007.

Per què ha apostat el president i el Govern de les Illes Balears a l'hora d'establir la política legislativa d'aquesta legislatura? Bàsicament, hem apostat per reforçar l'autogovern, per la transparència en la gestió i per la prosperitat solidària compatible amb la sostenibilitat, i ho hem fet impulsant sis grans eixos: el pressupostari, el territorial, l'econòmic, el social, l'estatutari i el turístic.

El primer el conformen les tres lleis de pressupost que s'han aprovat durant aquesta legislatura.

El segon, centrat en el territori, ha permès, per una banda, la protecció de 1.681 hectàrees més a les nostres illes, i per altra, comptar amb una reserva de sòl de més d'1 milió de metres quadrats per poder construir més de 2.700 habitatges protegits i a preu taxat; em referesc a la Llei 4/2008, de desenvolupament territorial sostenible, i a la 5/2008, d'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. Dins aquest àmbit també s'hi inclou el Decret Llei 5/2009, de servei regular de viatgers i de determinades mesures urbanístiques, així com els esborranys,

els avantprojectes de llei d'energies renovables i de protecció de La Real que estan en fase avançada de redacció. I quedarà del tot complet aquest paquet, quan s'aprovi, en el cas que s'aprovàs, l'avantprojecte de llei de sòl, que també tenim molt avançat.

El tercer eix, l'econòmic, inclou el Decret Llei 1/2009, d'impuls a la inversió; la Llei 1/2009, d'impuls a l'activitat econòmica, i la Llei 6/2009, de mesures ambientals per impulsar les inversions i l'activitat econòmica. El Govern ha considerat necessari crear aquest cos legislatiu per activar l'economia i reduir els tràmits administratius. Tampoc no podem oblidar la importància de la Llei 8/2009, de comerç, que transposa la Directiva europea de serveis, ni l'esborrany de l'avantprojecte de llei Omnibus, que preparam per adaptar les diverses lleis autonòmiques a la directiva esmentada, amb la finalitat de simplificar els procediments administratius. Tanquen aquest àmbit dos sectors importants, com són el del transport marítim i el pesquer, que conformen el projecte de llei de transport marítim, pendent de constitució de ponència parlamentària, i l'esborrany ja avançat d'avantprojecte de llei de pesca.

El quart eix, de caire social, va adreçat fonamentalment a les persones i a la consecució efectiva de la clàusula de l'estat social que promulga la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. La conformen la Llei 4/2009, de serveis socials; la Llei 2/2009, de barris; el Decret Llei 4/2009, del nou hospital d'Eivissa; el projecte de llei de salut pública, que és en tràmit parlamentari, i l'esborrany d'avantprojecte de llei d'igualtat, que prest serà aprovat pel Consell de Govern. Finalment, aquest àmbit es clou amb tres avantprojectes de llei: el de mediació familiar, el de la carta de drets socials i el d'habitatge, tots tres també en fase d'esborrany avançat.

El cinquè eix és l'estatutari, ve imposat per la reforma de l'Estatut d'Autonomia del 2007 i que el Govern de les Illes Balears desplega en base a tres blocs: l'institucional, el d'integritat i l'audiovisual.

L'institucional és comprès per la Llei 3/2008, de creació de l'Agència Tributària; la Llei 8/2008, de modificació de la Llei de capitalitat; la Llei 5/2009, de modificació del Consell Econòmic i Social; la Llei 7/2009, electoral dels consells insulars; el projecte de llei de Consell Consultiu, aprovat a la sessió del Consell de Govern de dia 12 de març del 2010, i també l'esborrany d'avantprojecte de llei de consells insulars en fase d'esborrany avançat.

El d'integritat és encapçalat pel projecte de llei del sector públic instrumental que acaba d'iniciar el recorregut parlamentari. Aquest projecte, a més de derivar d'un manament estatutari, també dona resposta al pacte de governabilitat del 2007, que en el propi preàmbul defensa els principis irrenunciables de la transparència i la major cura en la gestió econòmica i administrativa, i a la vegada fa referència a l'addenda sobre integritat que les forces polítiques que donaven suport al Govern varen signar per impulsar instruments legals de control de recursos públics i de bones pràctiques de gestió, que ha donat peu a l'elaboració d'un segon text legislatiu, l'esborrany d'avantprojecte de llei de la bona administració i del bon govern en fase bastant avançada. Aquest bloc també el conformen els esborranys d'avantprojectes de llei de funció pública i de coordinació de les policies locals.

L'eix audiovisual és format pel projecte de llei del Consell Audiovisual i el projecte de llei de publicitat institucional, ambdós, com saben vostès, en tràmit parlamentari, el primer en fase de ponència i el segon en fase d'esmenes. Dins d'aquest tercer bloc també hi hem d'afegir el projecte de llei de l'ens públic de la Ràdio i Televisió de les Illes Balears que s'aprovarà en un proper Consell de Govern, perquè volem comptar, sempre que sigui possible, amb el suport de tots els grups parlamentaris, des del principi hem pensat que aquesta llei s'ha d'aprovar per unanimitat.

En sisè lloc, i per acabar, citaré l'eix turístic, que el conforma la reforma de la Llei general turística, actualment en fase d'esborrany, i l'avantprojecte de llei de la Platja de Palma, sobre el qual ja hem començat a fer feina.

Fins aquí, senyores i senyors diputats, aquesta és la política legislativa que ha dut a terme el Govern al dia d'avui; s'han impulsat l'aprovació de vint-i-dos textos legislatius i s'ha fet en base als acords que recull el pacte de governabilitat del 2007, i també en compliment del manament estatutari i de les competències autonòmiques. De les disset previsions legislatives del pacte, s'han aprovat quatre lleis, estan en tràmit d'aprovació parlamentària tres lleis més i en fase d'esborrany avançat cinc altres lleis. Hi ha cinc lleis, previsions de lleis en el pacte signat en el començament d'aquesta legislatura, sobre les quals no s'ha iniciat cap tràmit, i dues d'aquestes han estat per expressa decisió del Govern: la llei de policia autonòmica i la llei del sistema del finançament dels consells insulars; ajornam aquestes lleis a l'espera d'un millor moment econòmic.

Deia abans que la política legislativa també l'hem impulsada en gran mesura en compliment del manament estatutari que es desplega d'acord amb les previsions: quatre lleis aprovades, quatre en tràmit parlamentari i altres quatre en fase avançada. I queda pendent la llei del consell de justícia en la qual no podem començar a fer feina fins que no arribin les competències, com és lògic.

El Govern comptava amb els suports parlamentaris suficients per poder aprovar els projectes de llei presentats a la cambra, i açò ens ha permès avançar fins amb normalitat, i dic amb normalitat perquè a l'anterior legislatura, una legislatura amb majoria absoluta per aquestes alçades, s'havien aprovat vint-i-sis lleis, i en l'actualitat nosaltres en duem vint-i-dues.

Ara és cert que tenim un nou escenari, per tant un nou repte a superar per aquest Govern i intentarem treure endavant el màxim nombre de lleis possibles, i jo personalment en seuré a negociar amb les forces polítiques que tenen representació en aquest Parlament tantes vegades com faci falta i ho faré en compliment de l'oferta que des d'aquesta mateixa tribuna els va fer arribar el president el passat 18 de febrer; i em referesc a la llei del sector públic, a la llei de publicitat institucional, a la llei del consell audiovisual, a la llei de l'ens públic de la Ràdio i Televisió de les Illes Balears, a la llei de reconversió de la Platja de Palma, la llei de carta de drets socials, la llei d'igualtat entre homes i dones i la llei de règim especial.

Aquesta és una oferta oberta, com vostès saben, que volem que sigui participada i enriquida per tots els grups parlamentaris: diàleg i consens per sumar. Aquesta és l'única manera d'avançar en la situació actual. Esperam poder comptar amb la bona predisposició dels grups parlamentaris que conformen la cambra.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posició, per un temps de cinc minuts, intervé primerament la Sra. Suárez, en nom del Grup Mixt.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, aquesta interpel·lació que presenta el Partit Popular ens dona una oportunitat, que és la de revisar quina és la política legislativa desenvolupada per aquest govern i de retruc la d'aquest Parlament; ens permetrà valorar com s'ha desenvolupat la seva potestat legislativa, que està recollida bàsicament en els articles 40, 47, 48 i 49 del nostre Estatut d'Autonomia. Aquesta revisió la farem en un doble sentit: mirant cap enrera, és a dir, què és el que ja està fet; i, en segon lloc, mirant cap endavant, és a dir, quina és la feina pendent.

Acabarem donant la nostra opinió sobre com consideram que s'ha d'abordar aquest tram final de legislatura per aconseguir els objectius marcats.

Quins trets, des del nostre punt de vista, han marcat la política legislativa del Govern fins ara? Des del nostre punt de vista, el Govern ha impulsat una notable activitat legislativa que ha estat marcada per la constància, l'adequació a la conjuntura de crisi econòmica i la plasmació de compromisos socials, econòmics i mediambientals, que són eixos fonamentals dels acords de govern. I parlo de constància perquè, lluny de la imatge d'inactivitat i paràlisi institucional que sovint s'ha volgut transmetre des de l'oposició, i avui hi han afegit la de descoordinació, manca de gestió i usurpació de funcions, malgrat això nosaltres pensam que la realitat és ben diferent. Fins a la data d'avui, s'han aprovat en aquesta cambra vint projectes de lleis i dos decrets llei.

L'adequació i l'intent d'incidència en la conjuntura de crisi econòmica, des del nostre punt de vista, queda clarament reflectida en les lleis de mesures ecoadministratives i d'impuls de l'activitat econòmica 6/2007, de 27 de desembre; Llei 1/2009, de 25 de febrer; Llei 6/2009, de 10 de novembre, i l'anomenat Decret Nadal, que va passar a tramitar-se com a llei, però que des de la seva aprovació és en vigor. Així mateix, la Llei 8/2009, de 16 de setembre, la de la transposició de la Directiva Bolkestein, tot i que d'obligada aprovació per qüestions de terminis, també va ser ben rebuda pel sector del comerç.

La tercera característica a destacar és la plasmació de compromisos polítics recollits en els acords de govern de principi de legislatura. Des d'un punt de vista social, ha estat una passa fonamental l'aprovació de la Llei de serveis socials de les Illes Balears. També amb un enfocament social, però referit a l'àmbit concret de l'habitatge, i amb una dimensió econòmica evident, han estat molt importants la Llei 5/2008, per a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública, i la Llei 2/2009, de rehabilitació i millora dels barris dels municipis de les Illes Balears.

Des del punt de vista mediambiental i territorial, s'establia una clara línia diferenciadora respecte de la legislatura anterior, amb la Llei 4/2008, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible.

No podem deixar d'esmentar, malgrat les crítiques que fa la Sra. Cabrer, la importància per a l'illa d'Eivissa del Decret Llei 2/2009, per a la construcció d'un nou hospital a l'illa d'Eivissa, eina que permetrà que aquest mateix mes es pugui posar la primera pedra d'un compromís polític essencial. Cal destacar també la Llei 3/2008, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears, pel que va suposar d'avançament cap a una major autonomia financera i de corresponsabilitat fiscal.

Passem doncs a la segona qüestió: com es presenta el que queda de legislatura? Ara mateix ens trobam amb vint-i-cinc projectes de llei que estan en diferents graus de desenvolupament i que responen als tres elements esmentats abans, continuam, per tant, en aquesta línia: nou es troben en tramitació parlamentària, quatre en procés de negociació entre els grups parlamentaris, cinc en esborrany avançat i set en esborrany inicial. Aquestes xifres són el reflex d'una intensa capacitat propositiva en matèria legislativa per part del Govern i per a nosaltres un panorama que qualificariem d'engrescador i ple de feina.

Però si importants són els números, més important és el contingut i la transcendència de les iniciatives esmentades. Des del punt de vista institucional, ens trobem amb eines necessàries que permetran superar estructuralment evidents deficiències de funcionament del passat i evitaran, o faran més complicada, la mala gestió pública, parlo de la llei del sector públic, la llei de publicitat institucional o la llei del bon govern. També cal emmarcar dins aquest àmbit, però en el sentit d'anar completant l'arquitectura institucional, les lleis de funció pública, consells insulars i consell consultiu. Així mateix, és fonamental la regulació del Consell Audiovisual i de l'ens públic IB3.

Des del punt de vista territorial, fins ara s'ha fet l'urgent i ara falta allò necessari, és fonamental per al futur territorial d'aquestes illes dotar-nos d'una regulació territorial, urbanística i paisatgística que unifiqui la dispersió normativa existent i deixem de ser l'única comunitat autònoma sense llei de sòl.

Des del punt de vista, la carta de drets socials, la llei d'igualtat i mediació; des del punt de vista de la sanitat, la llei de salut pública; des del punt de vista de l'habitatge, una llei d'habitatge.

I finalment, des del punt de vista econòmic, hem de passar de mesures de caire més conjuntural a altres estructurals que contribueixin a la progressiva evolució cap a un nou model de creixement econòmic: llei general turística, llei de la Platja de Palma, llei de pesca o d'energies renovables.

I per concloure, simplement una reflexió: què és el que hem de posar els grups parlamentaris perquè això tiri endavant? Tres elements: feina, capacitat de negociació i voluntat de consens. Fins ara hi han estat presents i ara, atesa la nova situació d'aritmètica parlamentària, haurem d'incrementar aquests tres elements.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller, ens trobam amb una interpellació que amb el títol amb el qual va ser presentada és una interpretació sobre la política legislativa del Govern, però que amb la intenció dels interpell·lants, segons s'ha vist en la seva intervenció, és una interpellació referida sobretot a la figura del decret llei, jo intentaré fer-hi especial referència, però mantenint que és una interpellació en general sobre la política legislativa del Govern que és tal com es va presentar.

Respecte de la qüestió del decret llei, voldria començar recordant que la figura del decret llei, efectivament, és nova d'aquesta legislatura perquè va ser recollida al nou Estatut i quan estàvem en els tràmits de redacció i negociació del nou Estatut, tots els grups varen estar d'acord que s'incloués aquesta figura. Tots els grups que varen donar suport a l'Estatut i també els grups que ens hi vàrem abstenir, a aquesta qüestió de la incorporació de la figura del decret llei no ens hi vàrem oposar, perquè enteníem que era un instrument que necessitava una comunitat autònoma que volia ser de primera divisió.

Tots vàrem veure i tots vàrem pensar que pot ser una drecera massa fàcil, però és evident que hi ha altres dreceres legislatives massa fàcils, i el Partit Popular ha utilitzat de manera abusiva en altres legislatures la drecera de la llei d'acompanyament pressupostari, que ni tan sols és una forma que hagi de tenir el suport per la necessitat d'urgent necessitat, simplement a discrecionalitat dels governants s'utilitza aquesta llei d'acompanyament pressupostari. Crec que moltes vegades s'ha recordat en aquest parlament que aquesta via va ser utilitzada

per eliminar parcs naturals, va ser utilitzada per legalitzar xalets que tenien sentències de demolició. Jo voldria recordar a més, que una llei que ara és molt actual, la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, ara tots parlem de la necessitat que hi hagi consens entorn d'aquesta llei perquè és una llei d'aquestes que té sentit que surti amb la unanimitat de tots, la llei actual que tenim és una llei pràcticament creada a través de la llei d'acompanyament del pressupost. Hi havia una llei original, primera, però la configuració actual de la llei pràcticament prové d'un redactat nou de tots els seus articles a través d'una llei d'acompanyament de pressupost. Una pràctica aquesta de la utilització abusiva de la llei d'acompanyament de pressupost amb què aquest govern actual ha estat molt més acurat i molt més conforme als usos democràtics.

Respecte dels decrets lleis que s'hagin fet durant aquesta legislatura. Jo crec que és evident que hem de fer la reflexió de no fer un abús, però també és evident que en alguns casos no es pot parlar en absolut d'una utilització abusiva, crec que si s'ha de fer una llei de protecció del territori, com la 4/2008, que hi hagi primer unes mesures cautelars per decret llei és absolutament raonable i fins i tot imprescindible per al propòsit de la llei. Hi ha altres casos en què la posició del Partit Popular, la posició que ha expressat l'interpel·lant ens resulta incompreensible. Ens resulta incompreensible que qüestionin la idoneïtat del decret llei per la qüestió per exemple, del transport per carretera, quan és un decret llei al qual hi varen donar suport. En altres casos voldria recordar que es va optar per la fórmula que permet compatibilitzar l'aprovació urgent i el debat posterior, que és la fórmula de la validació en plenari i la posterior tramitació parlamentària que permet el debat i permeten les esmenes; sempre que el Partit Popular o sempre que l'oposició ha demanat aquesta fórmula, s'ha acceptat aquesta fórmula. Per tant, s'ha fet compatible l'aprovació urgent, motivada en la majoria dels casos per la situació de crisi amb una posterior tramitació parlamentària que permet debat i que permet esmenes.

Respecte de la qüestió més general de la política legislativa més enllà dels decrets llei que com deia al principi era el títol de la interpellació, voldria fer una valoració de la feina feta fins ara, a la valoració quantitativa ja han fet alguna referència els portaveus anteriors, jo voldria fer referència sobretot a una valoració qualitativa. Pensam que s'han fet lleis molt importants, la 4/2008, a què ja he fet referència, de mesures de protecció del territori és molt important, és la llei que va permetre protegir tot una sèrie de topònims que sempre havien estat reivindicats, com Muleta, Es Carbó i d'altres que jo crec que sumats a altres proteccions que han vingut del consell, com Es Guix, Son Real, d'altres que ara vendran per la via del PORN com es Son Bosc, permeten tenir una legislatura d'avances molt importants en matèria de protecció del territori; la Llei del comerç a favor del nostre teixit comercial, la Llei de serveis socials que estableix un nou marc en la matèria de serveis socials.

Respecte d'allò que tenim per endavant, jo voldria destacar la importància que poguéssim tenir finalment una llei del sòl, la importància del paquet audiovisual, la llei de l'ens públic, la llei de publicitat institucional i la llei del consell audiovisual, com avanç democràtic per tenir uns mitjans públics realment plurals, realment independents, realment de servei públic; la Llei del sector públic com una llei que dota de mecanismes de transparència i com una llei de resposta davant la preocupació davant tots els casos de corrupció; la carta de drets socials, tenim molta feina per endavant. Molta feina en lleis que fan un país millor i molta feina que ara ja, sempre ho ha estat, però ara més que mai, és responsabilitat de tots perquè és veritat que tenim una situació política diferent, la voluntat del Govern és d'arribar a acords, però la voluntat d'arribar a acords hi ha de ser per part de tots i si hi és tendrem aquestes lleis i si no hi és, evidentment no les podrem tenir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, gracias por su intervención. En primer lugar decir que no sabíamos muy bien cuál iba a ser el sentido de la intervención del grupo interpelante, pero, Sr. Conseller, por lo que hemos visto nos ha parecido la prórroga de un partido que ya estaba acabado y jugado, porque criticar a estas alturas los decretos ley que se han debatido en este parlamento, nos parece que puede ser una crítica a los propios compañeros del partido proponente, que no lo deben de hacer muy bien cuando tiene que venir otro a enmendarles la plana y hacer una nueva crítica de lo que ya ha sido criticado y debatido en este parlamento. No es una cosa muy elegante.

Se han criticado los decretos ley básicamente, incluso su intrínseca naturaleza, pero en fin, no entraremos en ese debate que nos llevaría a lugares más trascendentes que los cinco minutos de esta intervención. Se ha criticado también la situación de algunas ponencias, como la del llamado Decreto Nadal, cuando se hace desde el más absoluto desconocimiento del funcionamiento de ese organismo parlamentario, puesto que se debe de ignorar que esa ley podía haber estado aprobada incluso antes de Navidad, si el Partido Popular hubiera querido y hubiera aceptado todas las transacciones que se le habían propuesto y se pidió que el debate se alargara hasta después de Navidad, a instancias del Grupo Parlamentario Popular. El Grupo Popular que la semana pasada presentó nuevas iniciativas dentro de esa ponencia, de especial complejidad relacionadas con polígonos industriales que precisan ser estudiadas y analizadas con suficiente detención; es decir, que a veces se habla de lo que no se sabe con absoluta alegría, pero el divorcio respecto de la realidad no suele llevar a ningún lado.

Brevemente, porque el trámite no es para más, ya se ha hecho alguna comparación con lo sucedido en la anterior legislatura para ver dónde estamos ahora. Llevamos 22 leyes, en la legislatura anterior 55. Pero hemos de tener en cuenta que en la legislatura anterior se aprobaron 5 leyes de constitución de colegios profesionales, y esta legislatura ninguno. Ya se sabe cómo son las leyes de constitución de colegios profesionales, no las haré de menos, pero todo el mundo sabe que se aprueban prácticamente por unanimidad y que su trámite suele ser breve y su iniciativa no es una iniciativa especialmente gubernamental. Y también se aprobaron 4 leyes de medidas tributarias, de las cuales en esta legislatura solamente ha habido 1, leyes de acompañamiento, de las cuales 1 sola sirvió para modificar 19 leyes.

Criticar desde esa oposición los decretos leyes que llevan un trámite mucho más claro que éste, no nos parece una cosa muy adecuada. Es decir, si reducimos las 5 leyes de constitución de colegios profesionales, las 4 de medidas tributarias, nos quedarían unas 46 leyes y prácticamente estaríamos en la misma cifra. Ahora, la diferencia fundamental es que nos encontramos en que antes había un gobierno que gobernaba con mayoría absoluta y ahora hay un gobierno que no gobierna con mayoría absoluta y que ha tenido y de hecho negocia previamente las leyes antes de su entrada en el Parlament, lo cual alarga el trámite. Si alargando el trámite estamos donde está otro gobierno con mayoría absoluta, o trabajamos mucho ahora, o este gobierno trabaja mucho o el anterior, pese a la mayoría absoluta no trabajaba tanto.

El hecho de que se negocien las leyes antes de llegar al Parlamento, con independencia de lo que luego suceda en el Parlamento, hace que la ley al recoger más y distintas sensibilidades más rica sea. Es decir, que en números vamos por cifras semejantes. El sistema de preparación es mejor porque cuenta con más consenso. Y la coherencia del conjunto, la coherencia del conjunto me parece que es evidentemente superior la que hay en esta legislatura. En la legislatura anterior se abusó hasta la náusea de las leyes de acompañamiento; en esta legislatura las leyes tienen un sentido, ya nos lo ha dicho el Sr. Conseller, un paquete territorial, uno económico, otro social, otro estatutario, institucional, de integridad y audiovisual. Una sería de paquetes que dan una coherencia que dimana del programa de una acción de gobierno, que en la legislatura pasada tuvimos que ir viendo en improvisación tras improvisación, porque no se sabía muy bien qué iba a venir después de cada ley que entraba en este parlamento.

Las relaciones del Govern con el Parlament. En esta legislatura entendemos que están en un nivel más que aceptable. Es que aquí hemos de recordar que hubo un gobierno, que pese a tener mayoría absoluta, se le hecho el tiempo encima sin poder aprobar las leyes que quería aprobar en un momento determinado, lo cual desmitifica, como ya hemos dicho antes, la supuesta agilidad de las mayorías absolutas. Un gobierno que comenzó a decir que "los diputados eran unos vagos y que debían de trabajar en verano", habilitándose un periodo extraordinario de sesiones durante un verano en la pasada legislatura. No sé si los diputados somos o no somos unos vagos, pero aquel gobierno con mayoría absoluta, habilitando periodo extraordinario sólo pudo aprobar una ley en ese periodo extraordinario. Ya digo que va en cifras semejantes a las de ahora, sin necesidad de faltar al respecto al Parlament.

Este gobierno, sin mayoría absoluta, negociando, ya digo sin necesidad de faltar al respecto al Parlament, ha hecho lo mismo en cantidad. Respecto de la calidad, yo no entraré en el debate, ya se han hecho algunas observaciones aquí, es de opinión política y poco objetivo y cada uno considerará que las leyes que se han aprobado en su legislatura son mejores que las de la otra. Pero recordaré, una vez más, que al menos en esta legislatura las leyes tienen un sentido más allá de la letra de cada una. Y sólo un detalle para terminar, proposiciones de ley hechas por la oposición, hasta el momento todas las presentadas por la oposición han sido aprobadas, todas, han sido aprobadas y tomadas en consideración hasta el momento, ya veremos a partir de ahora, pero hasta el momento ha sido así. La legislatura pasada presenté una proposición de ley contra la corrupción que tenía como fin crear una agencia que luchara contra la corrupción y se nos dijo que no. A veces haciendo caso a la oposición se llega más lejos que con lo que hace uno mismo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, ha d'acabar.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Y siguiendo sus instrucciones Sra. Presidenta, acabo. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias. En torn de rèplica i per part del grup autor de la interpel·lació té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, després de l'exercici de sumar i restar que ha hagut de fer el Sr. Diéguez per justificar la magror d'aquesta legislatura en potestat legislativa, perquè al final són 52 a 25. Però ell suma, resta, lleva i també podem llevar de les seves, de les que ha retirat i col·legis professionals, per favor! No xerram de la legislatura passada, però el Sr. Diéguez està ancorat a la passada legislatura, però es varen aprovar lleis tan importants com la Llei de drogedependència, la LECO, la Llei de coordinació de policies locals, la Llei de ports, la Llei de voluntats anticipades, la Llei de joventut, la Llei de la dona, la Llei del Consorci de Transports de Mallorca, la Llei de funció pública, la Llei d'avaluació d'impacte ambiental, la Llei municipal i de règim local, la llei que suprimia l'impost de successions i donacions a les Illes Balears, la Llei de l'esport de les Illes Balears, la Llei de capitalitat de Palma, la Llei del menor, ... Què vol que li digui? Nosaltres estam molt contents del que es va aprovar la passada legislatura i no hem de sumar ni restar res, estam molt tranquils.

Vegem, preguntes. Evidentment nosaltres ens estimam molt més les lleis d'acompanyament que són lleis, que són projectes de llei allà on hi ha ponències, allà on hi ha esmenes a l'articulat, esmenes a la totalitat, hi ha comissions, hi ha debat parlamentari, l'oposició pot fer la seva tasca i exerceix la potestat legislativa al Parlament de les Illes Balears, que no que es facin decrets lleis d'acompanyament el dia següent de l'aprovació del pressupost. Decret lleis d'acompanyament, on no es presenten cap esmena parcial, cap esmena a la totalitat, no hi ha ponències, no es pot aprofundir si està ben feta o no està ben feta, o lo tomas o lo dejas, amb urbanisme a la carta, per suposat, ho varem veure dia 17 de desembre a Menorca, a Mallorca, a Eivissa, llevaven, posaven, no sé què, no sé què més, un centre comercial, un gran embull. I va decaure, no va decaure. És això, Sr. Conseller, li he de dir que vostè duia una intervenció preparada, però quan hi ha una interpel·lació vostè ha de contestar el que li demana el grup interpel·lant. I en aquest cas jo li demanava, què li pareix la substitució de les lleis d'acompanyament per decrets lleis d'acompanyament, que és el que vostès han fet?

Segon tema, què li pareix que s'utilitzi un decret llei perquè un Govern que ha tengut dos anys per adaptar-se a un reglament comunitari en matèria de transport terrestre no ho faci, sent la darrera comunitat autònoma d'Espanya i es faci mitjançant decret llei? Ens diu el Sr. Llauger que nosaltres li varem donar suport, no. Nosaltres ens varem abstenir perquè no decaigués, perquè vostès no tenien majoria en aquell plenari, perquè no decaigués, perquè, si no, passava el termini que marcava el reglament comunitari acabaven i el sector del transport terrestre es quedava sense la possibilitat d'adaptar-se i de tenir aquest benefici que li atorgava la normativa comunitària. Ho varem fer per responsabilitat, no amb vostès, amb els ciutadans i amb un sector econòmic. Segur que vostès no ho haguessin fet, vostès haguessin aprofitat que no hi havia majoria dins el Parlament per deixar el Govern i a tot un sector tirat. Per això ens varem abstenir, per permetre que pogués sortir endavant. Però no li varem donar suport i ens hagués tocat impugnar-ho davant el Tribunal Constitucional perquè incomplia l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia perquè no hi havia extraordinària ni urgent necessitat i no ho varem fer per responsabilitat, Sr. Llauger.

Tercera pregunta que li he fet al Sr. Conseller. Què li pareix tenir bloquejat durant un any el Decret Nadal, tramitat ara com a projecte de llei, dins aquest parlament? Em diu el Sr. Diéguez que no conec les coses, jo crec que qui no coneix per què el Decret Nadal està aturat és el portaveu del Grup Socialista. Tothom, tota l'opinió pública, tota la societat balear coneix perfectament per què ha estat aturat dins aquesta cambra, per ordre de l'executiu, perquè no tenia la majoria en les decisions que s'havien de prendre sobre el contingut d'aquest projecte de llei.

Quarta pregunta que li volia fer al conseller. Què li pareix a vostè que un decret llei que vostè va dur en matèria d'urbanisme no es convalidés i decaigués dins aquesta cambra? I que el mateix dia es duigués un altre decret llei del mateix govern, del mateix Consell de Govern en matèria d'urbanisme, quan n'hi havia un altre en matèria d'ordenació del territori? No era més lògic fer un únic decret llei i hagués estat més coherent en matèria d'urbanisme i ordenació del territori, que no que vostè signàs temes que no són de la seva competència?

En definitiva i per acabar, Sr. Conseller, tal vegada amb el que està caient ja no se sap molt bé què és el més prioritari dins aquest parlament. Aquesta interpel·lació des del nostre punt de vista és una mostra més i evident més de la inestabilitat que estam patint i tot això quan vostès no estaven en minoria. Ara estan en minoria. I ara no tenen més remei que fer-nos una oferta per consensuar i dialogar per tramitar les lleis que puguin sortir endavant. Evidentment nosaltres farem el que els ciutadans ens demanin, però és mal d'entendre aquesta oferta quan l'exemple més clar que tenim és que aquí hi ha un projecte de llei aturat, per ordre de l'executiu, des de fa més d'un any.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. En torn de contrarèplica, Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, per tancar el debat jo vull agrair el to i el contingut de les intervencions a tothom, especialment el to que jo entenc que és constructiu per part del grup interpel·lant. Però algunes coses sí que voldria deixar clares.

Sra. Cabrer, vostè em parla que aquest govern per la inestabilitat que té ha fet una magra gestió legislativa, jo li dic que no. Jo he dit que aquest govern que tenia un compromís clarament fixat per l'Estatut i pel pacte de govern, ha aprovat fins ara 22 lleis i al mateix temps amb una majoria absoluta, amb la maquinària política per tant, engreixada, en va aprovar 26.

Per tant, el balanç final l'haurem de fer evidentment al final i és cert i jo he reconegut que el darrer any de la legislatura no es presenta molt bé perquè hi hagi maquinàries legislatives molt potents. Però fins ara, en igualtat de condicions de com estava l'anterior Govern, igualtat de condicions sempre assumint que un govern de coalició és un govern més complicat, però pràcticament hem estat a la par. Jo no entr en la bondat o no de les lleis o en l'aplicació o no de les lleis que evidentment vostè ho posa, ho du al terreny que a vostè l'interessa, em sembla molt bé, però evidentment no se'm pot interpel·lar..., es pot interpel·lar a qualsevol evidentment també, però jo..., es pot interpel·lar sobre quin és el compliment o no de la llei determinada perquè això ha d'interpel·lar -com molt bé sap i ho reconeix- a cada un dels consellers corresponents

Per tant, té oportunitat de fer-ho sobre si aquestes lleis després ha tingut les conseqüències que perseguíem quan les vàrem aprovar, però en els nombres, en un govern que qualifica d'inestabilitat enfront del seu govern o comparat amb el seu govern que era un govern molt estable i de majoria absoluta, pràcticament estam iguals.

Planteja una altra qüestió, que s'ha plantejat des que hi ha la figura dels decrets lleis, abans, si està justificada la urgent i extraordinària necessitat per aplicar aquest decret llei. He estat al Govern i a l'oposició al llarg de molts d'anys i evidentment sempre quan un està a l'oposició considera que en general consideren que els decrets lleis no estan justificats mai, hi ha un llarguíssim recorregut constitucional al tribunal per veure si això era correcte o no és correcte.

De fet, formalment és així, és una possibilitat que dóna l'Estatut al Govern, nosaltres ho hem exercit set vegades, un és un decret pel qual també m'interpel·lava concretament sobre aquesta qüestió, li vull recordar que és un decret que no es va convalidar pel vot del Sr. Bartomeu Vicens. No crec que s'hagi de posar cap medalla per aquesta cosa precisament, amb el que cau a aquesta comunitat autònoma. Si hagués estat normal, idè aquest decret s'hagués convalidat també. No es va convalidar perquè el Sr. Bartomeu Vicens va considerar que no s'havia de convalidar i per tant, va decaure en aplicació de les previsions estatutàries. Per tant, impecable des del punt de vista del Parlament i des del punt de vista del Govern.

Dels sis restants, n'hi ha tres que justificam, que el Govern ha justificat per la situació econòmica que viu la nostra comunitat autònoma més enllà que l'aplicació és més bona o més criticable, però crec que estan impecablement raonats, un justificat perquè introduïa mesures cautelars a zones d'elevat valor ambiental, també en el nostre entendre absolutament justificats. Després n'hi ha dos més, un que adapta a una directiva comunitària les qüestions del transport, al qual ha fet molta referència, i l'altre a l'hospital d'Eivissa. El de la directiva comunitària, els vull agrair una altra vegada el seu esforç per validar aquest decret. Crec que efectivament el sector del transport de les Illes Balears va plantejar aquesta qüestió, que ho vàrem passar a un decret llei i ha estat possible perquè vostès li varen donar suport.

Per tant, els ho vull agrair, però també els vull recordar que aquesta era una qüestió sol·licitada per al sector de transports durant molt de temps, també durant la seva legislatura i no ho varen treure. No sé molt bé per quins interessos o per quines raons, però això fa molta estona que estava pendent i que vàrem treure a finals de l'any passat i ho vàrem treure amb la seva ajuda que jo els torn a agrair. Naturalment, hi ha el tema de l'hospital d'Eivissa, evidentment va originar un gran debat, crec que és l'únic decret que ha motivat realment un debat sobre si era o no justificada la seva extraordinària urgència, per tant, ho deixo aquí.

Com li deia fa un moment crec que el balanç sobre l'actuació legislativa del Govern s'haurà de fer al final. Sé que és un darrer any de la legislatura no és un any fàcil perquè es puguin treure la gran quantitat de projectes de llei que la programació legislativa sempre deixa pel final de legislatura. En aquesta legislatura i en totes les altres ha passat el mateix i evidentment ens trobam en una situació distinta, en una situació difícil per al Govern per treure iniciatives legislatives que, per cert, també vull dir -i acab, Sra. Presidenta- que respectam absolutament sempre aquest parlament.

Crec que no pot pujar aquí, Sra. Cabrer, i acusar-nos, al Govern, que confonem la divisió de poders i que tenim paralizades no sé quines coses. Miri, no sé qui li ho ha contat, però no és cert. No hem donat instruccions des del Govern a cap grup parlamentari, ni al socialista ni als altres, perquè es bloquegi res. La notícia que tenc és que aquest és un tema que haguéssim pogut resoldre el mes de desembre tranquil·lament i el Grup Popular, per unes raons que segur que són legítimes i comprensibles, però que jo... No, no, és així, Sr. Fiol, ho haguéssim pogut resoldre i el Partit Popular per les qüestions que sigui, no les vull criticar, ha decidit que ho enredem un poquet més, idò perfecte, enredem-ho un poquet més.

Li torn a repetir, en aquest cas com a portaveu del Govern, que tenim assumit molt bé quina és la situació de majories i minories amb els quals ens movem al Parlament. Per tant, no ens estranyam de res, però aquest projecte del qual ens acusa directament, que està paralytitzat per ordres del Govern, no és cert. Està paralytitzat per altres interessos, per interessos segurament legítims, no ho vull discutir, perquè no ho conec i segurament interessos de grups parlamentaris, però en aquest cas concret li vull dir això: que el mes de desembre ho podríem haver tancat i no ho vàrem tancar, bé, i ara no està tancat perquè hi ha maniobres per veure qui és qui ha de substituir les presidències d'aquesta comissió. Això és així de clar, Sr. Fiol, és així de clar, Sra. Cabrer.

Per tant, quan haguem acabat de fer, cosa que és absolutament legal, legítima i que no critic, Sr. Fiol, senzillament ho descriu, quan hagin acabat de jugar a aquesta qüestió, si volen podem tancar aquest decret que no té -i torn a repetir i acab- cap instrucció del Govern perquè es paralytzi.

Per tant, esper -i vull acabar altra vegada allargant la mà o demanant que ens allarguin la mà en aquest cas des del grup de l'oposició al Govern per treure una sèrie de lleis que tenim plantejades que és molt important aprovar en aquest moment perquè resoldria problemes molt importants que la societat de la comunitat autònoma té plantejats.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 864/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a nou model econòmic proposat pel Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14111/09.

A continuació passam al següent punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 864/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al nou model econòmic proposat pel Govern de les Illes Balears.

Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar la moció, el Sr. Huguet, per un temps de deu minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, senyores i senyors membres del Govern, per centrar la qüestió i sobretot en relació amb el títol de "nou model econòmic" que era el de la interpel·lació, vull recordar les manifestacions per a mi més importants fetes pel conseller en resposta a la interpel·lació. Una diu, al final de la seva intervenció primera: "Aquest nou model de creixement descansa de manera potent sobre l'economia turística", d'acord, no el nou model, el model econòmic de les illes d'abans, d'ara i de futur. Ho dic per minimitzar allò de nou model que tant ha utilitzat el Govern.

Dos, també plenament d'acord amb el següent: "Un model de creixement no es fa per decret, es fa a partir de la pulsació del mercat, no és el voluntarisme del Govern que fa -diu- un nou model econòmic", jo crec que volia dir un model econòmic tan sí és nou com si no és nou.

Aquests són els dos elements d'acord per motivar el perquè de 25 propostes, la meitat referides a actuacions més administratives o de govern que una altra cosa i l'altra meitat basades -i les més importants- en un principi d'especialistes en matèria fiscal, científics diria jo, de l'economia. Diuen ells: "Les rebaixes dels impostos sobre el treball tenen un impacte contra la recessió i l'atur molt més elevat que qualsevol altra mesura de política fiscal". Hi estic d'acord i per això hem fet aquestes propostes de la segona part de la moció.

La primera de les propostes de la moció, la fiscalització prèvia per a tots els òrgans dependents de la comunitat autònoma, no ha de dependre necessàriament de cap llei. Igual que una auditoria prèvia no depèn de cap llei, la fiscalització prèvia no depèn més que, únicament i exclusivament, de la voluntat d'un acord de Consell de Govern. Això és el que els demanam, és que després de veure el que hem vist al llarg dels darrers anys espanta que el Sr. President del qual deia el conseller en la seva intervenció... Sí, sí, el president, n'ha de parlar d'aquestes qüestions de la corrupció que afecten...

Escolti, si en vol parlar que en parli, no hi estic d'acord. Amb allò que estaria d'acord és que el president s'hagués posat al front d'aconseguir fiscalització prèvia de tots els contractes, de totes les administracions que encara no tenen obligació per llei, però que l'haurien de tenir perquè no importa que no hi hagi una llei que ho obligui perquè aquest govern ho fa així. Per això els deim que ho faci amb un termini de quinze dies, aquest acord, i ho apliqui.

L'altra, la mesura més important per l'economia o pels factors de l'economia que són el que serà el futur, ningú de nosaltres no sap quin serà exactament a part del turisme a les Illes Balears els motors de creixement. El que sí sabem és que hi ha tres factors indiscutibles: capital, treball, tecnologia i això amb un element que no és factor, però que sí determina molt la potencialitat dels tres factors, que és el clima de les administracions: seguretat jurídica, garantia de tramitació i de resolució i sobretot garantia de no ser el primer morós de

l'economia de les Illes Balears, de la Nació o de la Unió Europea, que pel cas és igual.

Per tant, a continuació, a la dues i a la tres els demanam pagar, si ara no ho poden fer, periodifiquin, que sàpiguen els que han de cobrar -i m'és igual si és per la prestació d'un bé, d'un servei a una administració o si és una subvenció- quant -quant. Aquest és un element determinant pel factor, dels tres que he mencionat, capital: pagar, que l'administració no sigui morosa.

També els deman que ho pactin, a això, amb els ajuntaments i amb els consells. Per què? Perquè és obvi que sense deixar de fer el que han de fer no tenen cap culpa els qui ja ho han fet -em refereixo a les empreses, als autònoms, als treballadors- per tenir dificultats per cobrar. Per tant, aquest és un element determinant. Pactar i aplicar amb els ajuntaments, aquesta és una mesura, diria que com exemple del que s'ha de fer per l'economia.

Hem vist fins ara, Pla E per exemple, on el Govern de l'Administració central posa molts de recursos econòmics, però quan els analitzam veim que els impostos que pagaran per beneficis obtinguts a les empreses, l'IRPF dels treballadors, la Seguretat Social del treballador i de les empreses, tot neix de la subvenció del Govern central. Són doblers que fan un cycle. Allò important és que, si falla el finançament a causa que no hi ha crèdit, estimulem la sortida del capital privat estalviat. Si es fa una política d'estimular per exemple que les llicències se sol·licitin i s'iniciïn obres dels sectors de la construcció, n'hi ha tres que no tenen cap risc. Els residencials estan menyspreats o al mercat en aquest moment no fa es circulació del producte, però els no residencial, naus industrials, polígons industrials, urbanitzacions, rehabilitació de qualsevol tipus i la resta d'actuacions, fins i tot les infraestructures del Govern, aquests s'han de continuar estimulants. Fa falta aquesta ocupació i aquesta activitat i amb recursos no necessàriament tots dels impostos o del deute que té el Govern central, sinó que han d'estimular que surti la iniciativa i els recursos privats.

Com es pot fer això? Imaginin-se que els ajuntaments són capaços de, durant dos anys i mig o tres, subvencionar o deixar sense aplicar o aplicar només un 5% del que és l'impost sobre construcció, obres i instal·lacions i a més, que la llicència estigui inclosa en això. Crec que si vostès a una persona que té recursos i ha de fer una obra o vol fer una inversió en un polígon, els diu "la llicència si ho fas ara no et costarà més que un 5%" i aquesta pèrdua d'ingressos dels ajuntaments es compensa amb els fons de l'Estat, és obvi que els beneficis dels empresaris que facin l'obra, si n'hi ha, el 35% d'imposts no sortiran de les subvencions de l'Estat, sortiran del que ho ha estalviat, de l'estalvi privat, de la iniciativa privada, de la promoció privada, igualment la Seguretat Social dels treballadors, dels empresaris, etc.

Crec que..., ho pos com a exemple i ho explic amb més detall, perquè estic convençut que el que fa falta, no només amb aquest sector sinó amb els altres factors de l'economia és estimular que surtin els doblers estalviats que ara estan desconfiats i això només es fa primant i estimulants que això surti més econòmic al que ho ha de fer. Modificar els pressuposts per posar 100 milions d'euros a disposició del manteniment de l'ocupació i d'ajudes directes.

La següent, que va amb aquest, és presentar un pla estratègic 2010-2018 per estimular l'economia i la inserció. Miri, el Sr. President a les intervencions d'abans ha dit bé, som els que menys vàrem decreixer, som dels primers, però estic segur que ho ha dit així sense creure que això ens ha de fer estar orgullosos. Això fa estar orgullosos dels empresaris i treballadors d'aquestes illes, dels que encara tenen feina, sí, però on hi ha un problema és en el que passa en les estadístiques que no són estadístiques pessimistes. Són les que són.

Dia 15 de març, ahir, Institut Nacional d'Estadística, empreses dissoltes a les Illes Balears, la darrera data, 100 sobre 2.500, qualsevol de cap pot fer el percentatge. Qualsevol de cap pot fer el percentatge, d'acord? 25.

Una dada també d'ahir. Sempre estàvem durant la crisi entre els tres primers en el que era morositat, però és que som els líders, Sr. President. Nosaltres, diu l'Institut Nacional d'Estadística, ahir, "*las comunidades autónomas con mayor porcentaje de efectos de comercio impagados sobre los vencidos el mes de enero, las Islas Baleares*", cinc amb cinc. Aquests són els problemes, el que vostè diu, Sr. President, ja que és aquí i li agraeisc que ens escolti, és cert, però els problemes que hem d'intentar solucionar és que no se'ns dissolguin amb els darrers períodes 100 empreses, és que no hi hagi 5,5, el rècord, la comunitat autònoma amb més impagats, però és que no és només això el problema.

Miri, persona assegurada a la Seguretat Social, mitjana d'atur registrat 1.996-2010, no em costava gaire, naturalment del 2010 dos mesos, miri el gràfic, Sr. President, d'acord?, mirin els gràfics. És a dir, que l'atur mai -mai- des de l'any 96 no havia tengut aquesta mitjana, però és que la Seguretat Social mai no havia baixat, però és que si sumam els dos -i això explica per què alguna vegada els aturats disminueixen-, és a dir, si sumam els aturats i els que fan feina, població activa, encara que no emprem dades d'EPA, sinó que emprem els registres hem baixat la dada d'aquest costat, la dada de l'esquerra meva, senyores i senyors, ens mostra que hem baixat capital humà.

Per tant, per què faig aquestes dues propostes, de 100 milions ja i un pla estratègic? Perquè ningú, cap economia per bons que siguin els seus empresaris i els seus treballadors, és capaç en menys de vuit anys de reduir a xifres pròximes a *pleno empleo* a 90.000 aturats a aquesta comunitat. Ningú, Sr. President, ni vostè ni nosaltres sumats, si no feim un pla estratègic per ajudar que els empresaris puguin mantenir l'activitat, puguin aguantar els treballadors difícilment i fins ara, el que s'han fet han estat polítiques que no han ajudat a mantenir els treballadors a les empreses, no hi ha hagut més que facilitats per anar a l'atur i cobrar d'aturats. Per tant, un pla estratègic en la línia que li dic i 100 milions per necessitat per l'economia de les illes.

Després vénen el que jo diria que és..., vostès són els més partidaris d'alabar allò del pacte. Els pactes hi han de ser, crec que estan bé. Miri, fem aquest pacte. Totes les modificacions de l'article 6 de la Llei de pressuposts, Sr. Conseller d'Hisenda, dugui-les a la Comissió d'Hisenda per veure si aquestes modificacions, que es diu al text articulat que depenen dels resultats dels exercicis anteriors -i vostè sap que per desgracia, van a deute- s'aprovin a la Comissió d'Economia i Pressuposts d'aquesta comunitat, que es prioritzin realment qüestions necessàries per a la nostra economia.

Gràcies, Sra. Presidenta i ja intento anar acabant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ha d'anar acabant, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Miri, després qüestions de control i transparència fàcils, fàcils. Tots els contractes, també els menors, que estiguin al perfil del contractant, totes les subvencions, qui les obté?, quin import tenen?, etc., i donin compte d'això al Parlament. Ara estam en una ponència per revisar el Reglament, crec que els diputats no ho han de demanar cada vegada que necessiten un paper, crec que el contra poder que ve de l'Edat Mitjana, ha d'existir, el Govern ha de presentar allò que és el maneig perquè les circumstàncies i els fets demostrin que això és necessari; dels contractes i de les subvencions se n'han de donar compte de manera normal al Parlament i això hauria d'estar al Reglament, com que no hi és, jo els brindo que pactem ja que això ho facin com més prest millor.

També, dos exemples d'infraestructures... ja és el darrer, senyora...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, vostè tindrà un altre torn, acabi per favor.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, el que faig és demanar com a exemple d'infraestructures les xarxes de fibra òptica. Eivissa només té una línia, Formentera també, crec que és obligació tenir-ne dues i les noves tecnologies -parlava el conseller del Parc Bit, etc.- només seran possibles quan no només tinguem aquests pols sinó que qualsevol empresa, qualsevol família, qualsevol ciutadà pugui tenir una xarxa d'aquest tipus.

I, ja és el darrer, el que deman és que la insularitat, el cost de la insularitat, és un altre exemple d'infraestructures, no pugui ser malmès per les necessitats de finançament de Ports de l'Estat. Hi ha una espasa de Dàmocles damunt el nostre cap econòmic, damunt tot el cost de les nostres mercaderies d'entrada i sortida, a causa de la modificació de la Llei 48/2003. Jo deman a tots els diputats que votem en contra que aquesta modificació pugui significar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

...un increment... Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Passam ara al torn de fixació de posicions, i pel Grup Parlamentari Mixt hi ha intervenció?, no hi ha intervenció. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En aquesta moció en relació a la política econòmica es proposa tota una sèrie de mesures per part del Partit Popular, molt diverses, algunes de les quals suposen algunes modificacions legislatives, i altres de les qüestions que proposen jo diria que són anecdòtiques, no sé per acabar d'omplir, perquè vostè ha fet un discurs coherent, correcte, des del punt de vista del Partit Popular, però, la concreció en aquestes propostes, ja la trob més fluixa, personalment.

Algunes de les propostes que proposen simplement són de molt difícil aplicació, d'altres amb resultats pràctics jo diria que discutibles o directament negatius per a l'economia. Diria que en general tenen poc a veure amb el nou model econòmic, o almanco amb el que nosaltres pensam que ha de ser el nou model econòmic, i es tracta més bé de mesures conjunturals o de poc recorregut, la veritat. Les podem anar analitzant.

En primer lloc hi ha un paquet de propostes, tota una sèrie de propostes que adrecen al Govern de les Illes Balears. Així per exemple proposen la fiscalització prèvia per òrgans independents dels ens..., de totes les contractacions del sector públic, que en aquest moment legalment no són preceptives. Jo crec que s'hauria d'analitzar quin impacte de feina suposa una mesura d'aquest tipus en relació a la seva eficiència jo diria que dubtosa. En tot cas ho consideram un debat obert però més propi de la Llei del sector públic que s'està impulsant des del Govern i que crec que és la que hauria d'analitzar aquestes qüestions.

Ens sembla molt bé la proposta de voler ajustar els terminis dels pagaments als màxims legals vigents, igual que també ens sembla molt bé que es redueixi i elimini la morositat del sector públic. Això en el paper queda fantàstic; una altra cosa és que a causa de la problemàtica de liquidesa que tenim actualment això sigui tan fàcil de dur a la pràctica com posar-ho damunt el paper.

Proposen, per altra banda, bonificacions de fins al 95% i deduccions de les taxes de llicències d'obres i dins l'impost de construccions. Bé, en primer lloc jo diria que estam entrant en un terreny de potestat municipal. La Llei d'hisendes locals el que fa és donar una sèrie de marges als ajuntaments, són els ajuntaments aleshores els que valoren si realment utilitzen o no utilitzen aquests marges i com ho fan, si els convé o no els convé. En segon lloc proposen que en tot cas aquestes deduccions es compensin a càrrec de la comunitat autònoma, i aleshores la pregunta és: com ho pensen fer?, com s'ha de fer?, a càrrec de quines partides pressupostàries concretes?, d'on s'ha de reduir en concret? Aquestes són, lògicament, preguntes que no tenen resposta a la seva proposta.

Una altra de les propostes és destinar o crear una partida de 100 milions d'euros per a actuacions en ocupació, per a ajudes també a petites i mitjanes empreses i a treballadors autònoms. Ho mesclen tot. Jo entendria que són partides diferents i programes diferents, tot i que poden estar interrelacionats, però tampoc no diuen d'on han de sortir aquests 100 milions d'euros, no diuen d'on els hem de llevar. De fet ens consta que els programes de la Conselleria de Treball i Formació i també de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia van adreçats ja en aquest sentit, van adreçats a l'ocupació, a les petites i mitjanes empreses, s'estan aplicats plans de xoc en ocupació, en ajudes al circulant per a les empreses, per exemple, vostè parla de petites i mitjanes empreses, ja s'estan anunciant ajudes al circulant de les empreses, fa poc hi ha hagut, per cert, propostes i anuncis en aquest sentit, i també d'ajudes a petites i mitjanes empreses que precisament, per ventura han passat desapercebuts aquests dies aquests titulars perquè hi ha altres notícies que estan damunt els mitjans de comunicació relacionades amb la corrupció, però aquestes informacions estan sortint i s'estan publicant per cert en el BOIB, i per tant poden consultar i veure com el Govern ja està treballant en aquest sentit.

El mateix podem dir de la proposta d'un pla estratègic per a l'estímul d'activitats econòmiques i la inserció laboral dels treballadors en atur. Són programes que ja s'estan fent des de les diverses conselleries, que ja estan prevists, que la Conselleria de Treball està treballant, també la d'Economia, també la de Comerç i Indústria.

Després duen tot un paquet de mesures com podria ser sotmetre a informe de la Comissió d'Hisenda totes les modificacions pressupostàries de generació o ampliació de crèdits, publicació per part dels òrgans de contractació dels contractes menors, també que es publiquin modificacions, pròrrogues i tota una sèrie d'altres dades, així com remissió a la Comissió d'Hisenda de les relacions de subvencions, etc., etc., etc. Bé, jo dic el mateix, és com la primera proposta que deia; efectivament, transparència, tota la que faci falta, però hem d'analitzar també l'eficiència que poden tenir aquestes mesures. Són mesures de racionalització i d'agilitat o pretenen col·lapsar de feina l'administració? El moment legal per a aquest debat és la Llei de pressuposts, és la Llei de pressuposts que ha de dir quina és la informació que ha d'arribar aquí, no a través d'una moció que vostès facin ara en aquests moments. O fins i tot la nova llei del sector públic, que ens consta que estan convidats a participar-hi i a fer propostes. No crec que sigui ara el debat. Jo crec que més bé semblen mesures de burocratització amb pocs resultats pràctics amb què vostès pretenen posar traves damunt la taula, crec, eh?, és la meva impressió i no crec

que vagin en el sentit d'eficiència, de transparència, que si llegeixes simplement la proposta podries tenir. Jo crec que darrere el rerafons és un altre.

Estaríem d'acord amb l'impuls de la xarxa de fibra òptica, amb l'accés a internet d'alta velocitat... Tot això està molt bé; de fet ens consta que des del Govern ja s'hi està treballant, però bé, ens sembla beníssim. Era un poc el que deia jo, aquest potipoti amb aquesta mescla de propostes, d'anar omplint, bé, en fi...

Finalment insten el Govern de les Illes Balears a no incrementar el cost d'insularitat a través de les tarifes portuàries en els ports estatals, i/o a la modificació de la Llei de ports d'interès general. Bé, el tema de les tarifes portuàries és Autoritat Portuària, i l'Autoritat Portuària en aquests moments, tot i que és vera que la comunitat autònoma hi té una incidència, actua autònomament. No crec que el Govern de les Illes Balears en aquests moments, més enllà de fer un requeriment a l'Autoritat Portuària, ho pugui fer. En tot cas ens sembla molt bé, ens sembla molt bé que s'insti el competent, l'Autoritat Portuària, l'Estat, lògicament, però per altra banda m'agradaria saber quina és la postura del Partit Popular, per exemple, en relació a la modificació de la Llei de ports d'interès general, la Llei 48/2003. És una llei que en aquest moment s'està debatent i ens podem trobar, com en moltes altres ocasions, com passa sovint amb els grans partits estatals, tant PP com PSOE, que el PP en concret en aquest cas tenguí aquí una postura en què defensa la insularitat i a nivell estatal tenguí una altra postura més centralista; no és la primera vegada que passa, i per tant amb aquesta modificació d'aquesta llei ens podem trobar amb el mateix.

Però després d'aquest paquet de propostes adreçades al Govern de les Illes Balears hi ha un segon paquet de propostes dirigides al Govern espanyol, pràcticament totes elles en qüestions de fiscalitat. Crec que bàsicament el que han fet és agafar el programa del Partit Popular en aquesta matèria i detallar-lo sencer, programa de fiscalitat del Partit Popular que no compartim, amb el qual no estam d'acord. Una altra cosa és que compartim la política fiscal que està duent en aquests moments el Govern de Zapatero, no la compartim tampoc, això que vagi per endavant; ja en el seu moment ens vàrem manifestar criticant aquestes darreres pujades impositives que hi ha hagut, no creim que siguin les adequades, no creim que sigui bo per a l'economia del país -quan parl de país parl de les Illes Balears, evidentment-, i per tant concretament hem criticat els increments de l'IVA. De fet fa poc aquí per unanimitat vàrem aprovar -la setmana passada per unanimitat- una petició en relació a l'IVA turístic de rebaixa. Per tant compartim aquesta part. Ara bé, hi ha tota una sèrie de mesures aquí que posen en relació a l'IRPF, la creació d'IVA reduït..., que jo crec que necessiten un major debat sobre les seves conseqüències, tant pel que fa al sector turístic com en altres activitats econòmiques. De fet, per exemple, proposen reduir la cotització empresarial a la seguretat social. Crec que és un tema delicat, un tema que s'ha de parlar entre tots, que s'ha de consensuar no només amb la patronal sinó també amb els sindicats. Crec que el que no podem fer és pensar que reduïrem d'aquí i això no tindrà repercussions sobre els treballadors, qualcú haurà d'acabar pagant el que falti a la Seguretat Social, i si ho reduïm d'una banda seran els treballadors que al final acabaran patint

aquesta qüestió. Per tant són temes delicats que requereixen un major debat, com deim.

D'acord amb majors incentius fiscals a l'I+D, a la formació professional, de fet crec que ja s'està fent; per tant crec que no hi ha problema. I finalment proposen el Pla d'estímul municipals a l'activitat de construcció no residencial, així mateix, i un pla també per l'ocupació. Bé, és vera que hi ha un pla E estatal, al qual vostè ha fet alguna referència, que va en aquest sentit. De totes maneres torna a ser una proposta que entra en la part d'autonomia municipal que atorga la Llei d'hisendes locals. Jo crec que s'hauria de fer un gran debat sobre la Llei d'hisendes locals, no sobre aquestes qüestions puntuals que ara proposen vostès aquí que no crec que arreglin res, atès que el que proposen en forma de bonificacions i reduccions sobre taxes de llicència de l'impost de construccions són, pensam nosaltres que han de ser els ajuntaments que han de tenir la potestat per poder, dins uns marges, lògicament, poder aplicar quan els interressi i quan els convengui, dependent cada municipi de la seva activitat i de les seves circumstàncies econòmiques.

Per tant creim que la nostra postura en general, llevat d'algun punt que crec que potser hi pot haver acord, serà contrària a aquesta proposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Carretero té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no entraré a analitzar a fons la trentena de propostes que ens fa el Partit Popular en aquesta moció, com ja ha fet el Sr. Barceló, ni tampoc dedicaré massa esforç a rebatre la intervenció del proposant, que amb tot el respecte del món considero que no ha anat més enllà de la divagació. Crec que el Govern ja li donarà resposta més detallada. El que sí faré és una sèrie de reflexions sobre el títol de la moció, que ja des de la interpel·lació fa quinze dies consideràvem que era la matèria que se duia a debat, és a dir, el nou model econòmic que proposa aquest govern.

I el nostre grup parlamentari o, millor dit, el partit que representam, ja va assenyalar la necessitat de canviar el model econòmic, i així ve contemplat en el nostre programa electoral i així també està contemplat en el programa d'investidura. Per tant la necessitat de canvi de model és anterior a la crisi, fins i tot es podria afirmar que bona part de la magnitud o de la profunditat de la crisi és fruit precisament de les característiques de l'anterior model, un model, vull recordar, amb un pes excessiu de la construcció, sobredimensionat a més aquest sector amb un fort impuls d'obra pública de fort impacte territorial, amb la conseqüent importació de mà d'obra poc qualificada que s'ajunta, també, amb la poca formació de la mà d'obra autòctona, etc., etc., un model que ha estat àmpliament analitzat i debatut en aquesta cambra i sobre el qual hi ha un ampli consens social sobre les seves febleses i sobre la conveniència de fer-hi canvis estructurals.

I el que ha fet la crisi econòmica ha estat precisament posar clarament de manifest la necessitat d'impulsar un canvi de model, a la vegada també que ha provocat unes urgències que obliguen les institucions públiques a actuar de manera ferma i contundent. Es podria dir en aquest sentit que la crisi ha estat una oportunitat o, dit d'una altra manera, el que abans havíem de fer per devoció ara s'ha de fer per obligació. S'han hagut d'assumir i fer front a situacions urgents, actuacions moltes d'elles de les quals depenen les necessitats vitals de moltes famílies i fins i tot la dignitat de les persones, i tot açò s'ha fet mantenint i reforçant les polítiques socials i les prestacions bàsiques a pesar de totes les dificultats. S'ha hagut d'aportar també dinamisme i activitat a l'economia, donada la total atonia del consum i de la inversió privada, i açò també s'ha fet i s'ha fet mitjançant l'impuls decisiu de la inversió pública a tots els nivells i a totes les institucions, per sort, per sort per a aquestes terres, totes en mans socialistes, i els resultats -ens ho recordava el president- així ho posen també de manifest.

Aquestes actuacions, com deia, s'han fet, i les xifres històriques d'inversió pública en aquesta comunitat així ho posen de manifest: 2.222 milions gestionats en el període 2008-2010, els 1.061 milions que ens recordava un interpel·lant del Partit Popular d'inversió per al 2010, el 40% d'aquests més de 1.000 milions dirigit a política social i la resta dirigida directament a l'economia productiva: inversions estatutàries, convenis signats sobre carreteres, ferroviari, de qualitat de les aigües, de la Platja de Palma, del tramvia de Palma, d'equipament tecnològic a les escoles, el Pla d'habitatge, I+D+I, medi ambient, turisme, etc., etc., etc. Els exemples i els imports són d'un volum molt considerable, sense cap dubte es pot dir tranquil·lament històrics.

I bona part d'aquestes inversions s'han fet gràcies a un govern central que ha estat, entre altres coses, sensible a aquesta comunitat, que ha reformat el sistema de finançament autònom, que era lesiu per als nostres interessos, i que ha resolt, com acab de relatar, temes que restaven pendants des de fa molts d'anys, fins i tot dècades. I aquest govern central ha pogut reaccionar davant la crisi i davant les necessitats d'aquesta comunitat per una raó fonamental: perquè els anys de bonança havia fet els deures i havia gestionat amb rigor, arribant fins i tot -i val la pena recordar-ho perquè hi ha a vegades certa amnèsia- va arribar fins i tot a tenir superàvit pressupostari per primera vegada en democràcia, exercici 2007. I vull recordar també, perquè en aquest aspecte hi ha encara especial amnèsia, vull recordar que el Govern central durant aquells anys de bonança també va aprofitar per retallar, per disminuir la pressió fiscal, amb rebaixes a l'impost de la renda, amb rebaixes a l'impost de societats, eliminant impostos com el de patrimoni, etc. Per tant el Govern central va fer els deures en matèria econòmica els anys de bonança i ha fet el que tocava per afrontar la crisi, reforçant polítiques socials i impulsant la inversió.

I evidentment tot açò té un cost, un cost que com no pot ser d'altra manera s'ha d'assumir i que s'haurà de repercutir socialment de la manera més justa i més equitativa possible. No hi ha cap dubte que aquesta actuació davant la crisi ha generat un important dèficit, s'ha incrementat el deute públic i ara toca redreçar aquesta situació, i és necessari fer-ho retallant despesa, aplicant criteris d'austeritat, i també és necessari a través d'un reajustament dels ingressos, i no fer aquests reajustaments, no fer aquest reequilibri dels comptes públics seria per una banda irresponsable i per l'altra tindria greus conseqüències posteriors.

I ja per acabar sé que és del tot inútil apel·lar a la responsabilitat d'un partit polític que es permet fer una crida cap a la rebel·lió fiscal..., i que no és contestat sinó que quasi bé és aclamat qui açò ha fet, però per molta demagògia que es faci el nostre grup parlamentari i el partit que representam serà responsable, serà coherent i continuarà fent una política econòmica seriosa i rigorosa, i no el despropòsit que presenten en aquesta moció que, com ja he dit, em consta que serà més rebatuda amb més detall pel conseller d'Economia, que sospita que ha quedat bocabadat.

Dit açò anunciam que en un acte de generositat aprovarem, com no pot ser d'altra manera, el punt...

(Remor de veus i s'escolta una veu de fons que diu: "generoso!")

... número 11, donarem suport al punt número 11, entre d'altres coses perquè hi creim fermament, que és un punt bàsic per impulsar un nou model econòmic; de fet és un punt estratègic i que és a punt d'executar a l'illa de Menorca, i volem compartir amb la resta de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em diuen els meus companys que els doni les gràcies i jo, a més, el vull felicitar perquè és molt difícil fer una intervenció que justifiqui no pronunciar-se sobre propostes que el que cerquen és ajudar aquelles persones, famílies i empresaris que són aquí, a l'estadística, que no els veim el nom i els llinatges, i que és el que les nostres propostes defensen, i que vostès vinguin aquí, el portaveu del BLOC ens digui què li passarà a l'administració, que tindrà més feina l'administració, i el PP, que desconfiam del que diu, se'n preocupa de nosaltres; però jo he vingut aquí amb propostes per preocupar-nos no només els d'aquí, tots dels que són a aquestes estadístiques, aquesta és la nostra proposta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I em sap greu, Sr. Carretero, que vostè s'empari en el Govern, perquè vostè és diputat i el seu grup són diputats, representants del poble, el Govern els lleva i els posa, no sé si quan li diuen els altres partits o quan vol el Sr. Antich, però vostès no; i venir aquí i escudar-se en el Govern, un diputat, amb les circumstàncies que vivim, Sr. Carretero pocs dels seus antecessors, dic parlamentaris, dic portaveus del Partit Socialista, s'hagueren atrevit a fer-ho com vostè ho ha fet.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

No he pogut abans argumentar sobre el que defensam, per allò que he dit que són mesures fiscals que afavoreixen damunt el pes de l'activitat laboral, que són el millor per defensar la fixació dels treballadors a les empreses, enlloc de derivar-los a l'atur. I ara sí que ho diré, perquè ara tenc encara temps: derogar els augments de l'IVA, perquè en aquest moment no ho duc, però els recoman que llegeixin a l'exposició de motius de la llei aprovada, de la Llei de pressuposts de l'Estat aprovada, i veuran com diu que l'incidència d'aquest recàrrec de l'IVA a partir del segon semestre, és lleuger, no té gaire importància, que és a mig i a llarg termini que tindrà incidència sobre l'equilibri, açò és el que diu la llei. Doncs, en aquesta comunitat autònoma, on l'activitat és d'exportació, perquè el turisme, quan els visitants són internacionals, és exportació, és l'única activitat, com sap molt bé el conseller, d'exportació on l'IVA no és neutral, on l'IVA és molt important, una càrrega més per a les empreses i per als treballadors. I per açò demanam, perquè aquest he dit que és principi, és el motor de la nostra economia i aquest es veu seriosament perjudicat respecte de la resta.

Per tant, modificar açò, deixar açò sense efecte, i també damunt la càrrega de l'estalvi; com es pot imposar impost damunt l'estalvi, enlloc d'intentar que l'estalvi vengui i creï llocs de feina i creï activitat, que és el que els proposam? I votaran en contra el BLOC i el PSOE, m'espanta, no és a favor, no em fa un favor, diu: li faig un favor, li aprovaré ... A mi cap ni un, Sr. Carretero, senyores i senyors diputats, ni un favor; vostès el que han de fer és el que és obligació: ajudar les empreses i els treballadors i si voten a favor d'açò no fan cap favor aquí, se'l fan a vostès, qui depenen del que ells paguen amb impostos.

(Alguns aplaudiments)

Reduir la cotització a la Seguretat Social, davallar càrregues, reduir cinc punts de les societats a les PIME i als autònoms; reduir un 10% dels rendiments del treball destinats a estalvi i a inversió nova; autoritzar els autònoms que tributin enlloc de per mòduls, quan han perdut activitat i han reduït els seus beneficis damunt estimació objectiva; ampliar entre un 5 i un 8% les despeses deduïbles, que ara són mal de justificar. I n'hi ha més, aprovar un tipus reduït d'IVA del 4% per a les activitats turístiques, açò esper, i contribuir a millorar la competitivitat d'aquest sector, com he dit abans, s'ha aprovat ja en el Congrés aprovar un tipus súper reduït per a aquelles activitats molt manuals: manteniment, reparació, pintura, açò ja s'ha aprovat a Madrid, no tinguin por d'aprovar-ho aquí també, es va aprovar aquesta setmana.

Aprovar una nova actualització dels balanços per sanejar les empreses més endeutades; recuperar la vigència dels incentius fiscals d'I+D+I o a la formació professional o a la fiscalitat dels plans de pensions; és que abans una persona podia aportar al pla de pensions i tenia beneficis fiscals, és que ara no.

I finalment, la càrrega d'aquesta actuació que jo deman per estimular que hi hagi iniciatives a la construcció no residencial, és cert que ho pos primer, que ho promogui i ho pacti, és política municipal, però jo pos que ho pacti el Govern la primera vegada; però pos que sigui una pla estatal. A nosaltres ens va més bé un pla estatal que financiï als ajuntaments la pèrdua d'ingressos per açò, que no aquests plans, o si volen ho reparteixen, però crec que només els plans on tot va a càrrec o d'imposts o de deute, que és el que fa el Pla E de l'Estat, és una equivocació.

Jo els deman, sé que avui en dia l'oratória i les intervencions parlamentàries difícilment poden convèncer i per tant fer canviar vots, però jo, així i tot, Sr. Carretero, senyores i senyors del BLOC i del Partit Socialista, els deman que pensin en les nostres empreses, que pensin en les persones que tindran molta dificultat en un termini de vuit, deu anys per trobar feina, i ajudin a expressar que davant l'administració, davant el Congrés, quines serien polítiques fiscals que ajudarien els nostres autònoms i les nostres petites i mitjanes empreses. I sobretot que prenguin, senyors del Govern, Sr. President, mesures de control, de transparència, de fiscalització, que a vostès els costarà molt manco que la fiscalització que van posar a cada una de les conselleries, durà una mica de feina, però els llevarà a vostès i a nosaltres molts mals de caps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Senyores diputades, senyors diputats, en aquest moment el Govern em demana per obrir un torn incidental i per tant té la paraula el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Sr. Huguet, arran de la interpel·lació que vostè va fer en aquesta cambra, avui ve o vénen els membres del Partit Popular amb un document amb 25 propostes concretes, algunes concretes, altres més boiroses, que no s'avenen gens amb l'enunciat de la interpel·lació i l'enunciat de la moció, que és el nou model. Jo li comentaré després amb detall això, si m'ho permet.

D'aquestes 25 propostes, la meitat són literalment copiades d'un document del Partit Popular de l'Estat, literalment copiades, la meitat, justament la meitat, de 25 propostes, la meitat, tenen poc a veure amb una creativitat pròpia, veng a dir, la meitat.

(Remor de veus)

De l'altra meitat, de l'altra meitat, jo he escoltat amb respecte tots els que han intervingut, per favor em deixin parlar; de l'altra meitat, pràcticament totes, menys una o dues, Sr. Huguet, requereixen canvis legislatius, pràcticament totes, menys una o dues, requereixen canvis legislatius, requereixen variar la Llei de finances, la Llei de pressuposts i la Llei del sector públic de l'any 89. Per tant, al meu parer el que vostès proposen aquí toca molt poc amb aquesta realitat jurídica que tenim, per un cantó, i per altra banda, es limita a importar una sèrie de posicionaments a nivell de l'Estat que després m'agradarà comentar-los amb una mica de detall.

Dit això d'entrada, a la seva proposta vostè comença dient això del nou model; escolti, Sr. Huguet, jo ja ho he explicat per activa i per passiva, ho hem dit en moltes ocasions, el nou model descansa sobre l'economia turística, com no pot ser d'altra manera, però nosaltres el que parlem, Sr. Huguet, li vaig dir en el debat de pressuposts al Sr. Fiol quan vàrem intervenir en el debat pressupostari, ho hem comentat en altres ocasions: canviar el model significa que el nostre sector de serveis, que és un sector madur, un sector potent, un sector que té capacitat econòmica, aquest sector urgeix que es diversifiqui, i no urgeix perquè ho diu un govern, és perquè el mercant ho demanda. Anam en aquesta direcció, i el que fa el sector públic, el que fa l'administració és facilitar al màxim al sector privat aquesta transició, que té costs i que és complicada, això és el nou model; no és baratar l'economia turística, efectivament, és descansar sobre una economia turística molt potent, molt competitiva, però diversificant i qualificant el seu sector terciari, això és, i això és el que vostès no diuen, tal vegada perquè no els interessa o perquè no ho coneixen, no ho sé, però és un tema en el qual vostès no hi entren, no tenen cap mena d'interès a entrar en aquesta qüestió.

Quan jo vaig veure que vostè parlava del nou model, pensava que hi hauria un debat fructífer al respecte, no l'he vist; de les 25 propostes, només una, que és la de la fibra òptica, es podria encabir dintre d'aquesta perspectiva, la resta no, la resta són mesures de caràcter administratiu, mesures de control, mesures de transparència, com vostè deia, etcètera, però no hi ha cap mena de plantejament d'un nou model.

Per tant, jo insisteixo, perquè no hi hagi equívocs, parlem d'això quan parlem del nou model de creixement, d'incentivar el sector terciari, de diversificar-lo i anar cap a activitats que aportin més valor afegit a l'activitat de serveis.

Segona qüestió de què vostè parla: la reducció d'imposts, un tema recurrent a l'òrbita conservadora. Vostès per arreu, quan no governen parlen de reduir impostos, perquè quan arriben al Govern ja ho tenen més difícil això; i l'altre dia jo els posava l'exemple de l'Alemanya de la Sra. Merkel i de la França del Sr. Sarkozy, dos països conservadors, amb polítiques conservadores on es va arribar al poder amb promeses de relaxació fiscal; doncs bé, la Sra. Merkel ara ja no davallarà els impostos, perquè

els números no surten, i el Sr. Sarkozy l'IVA turístic, que el va davallar, ara el tornarà pujar. De manera que en aquest aspecte és molt còmode efectivament, quan no es governa, demanar davallada d'imposts.

Però els diré més, quan vostès governaven, la seva política fiscal no va ser precisament de davallar impostos, no, no, perdoni, ...

(Remor de veus)

... vostès no varen davallar impostos, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

..., no varen davallar impostos, els impostos, la política fiscal en termes de col·lectius vulnerables s'ha fet des d'aquest govern, amb els exercicis 2008, 2009 i 2010, s'ha fet des d'aquest govern i amb mesures fiscals concretes. Però vostès no varen parlar d'això, tota aquesta bateria de mesures que vostè em presenta avui aquí, vostès ni s'ho varen plantejar posar-les quan vostès governaven, quan vostès governaven no tenien aquest plantejament ni tan sols a tall teòric.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo demanaria una mica de silenci, per favor. Continui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Tercer punt que vostès expliquen: la fiscalització prèvia. Sr. Huguet, és que això sona a ironia, sona a ironia venint de vostès; fiscalització prèvia, i què varen fer vostès la legislatura passada? No varen fiscalitzar res, no varen fiscalitzar res, ... no varen fiscalitzar res ...

(Remor de veus, cridòria i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tranquil·litat, un moment.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

De tots els casos, de tots els casos ...

(Continua la remor de veus i la cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, un moment, Sr. Conseller.

Senyores diputades, senyors diputats, una mica de silenci, deixin acabar el conseller que és en ús de la paraula.

Sr. Rodríguez, per favor, deixin acabar el Sr. Conseller.

Sr. Conseller, continui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

De tots els casos que s'han desvetllat, de tots, manco un, tots són de la legislatura passada i afecten el Partit Popular, tots, absolutament tots, sí.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, Sr. Rodríguez.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Salvant un cas, ja he dit que salvant un cas, ho he explicat molt clarament i l'altre dia també ho vaig dir, salvant el cas INESTUR, que afecta aquest Govern, tots els altres casos, absolutament tots estan afectats.

On era la fiscalització prèvia, Sr. Huguet? Sr. Huguet, no, on era la fiscalització prèvia, on estava? Ni a les conselleries ni enlloc, ja em contestarà, perfecte, però la realitat és que aquesta fiscalització no hi era.

(Remor de veus)

Quart element. La perla és el que em diu dels 100 milions d'euros, Sr. Huguet. És a dir, vostè em demana que agafem ...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, Sr. Rodríguez, ...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Jo he escoltat ...,

LA SRA. PRESIDENTA:

Li he demanat, un momentet.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

... amb educació, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, un moment, Sr. Conseller. Sr. Rodríguez, li deman molt seriosament que deixi parlar la persona que està en ús de la paraula, li deman molt seriosament, no m'obligui a prendre altres decisions. Per favor, li deman.

Sr. Rodríguez, per favor.

(S'escolten veus de fons inintel·ligibles)

Sr. Conseller, continui, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

La quarta qüestió, el tema dels 100 milions d'euros, Sr. Huguet, que vostè comenta de treure-los de les empreses públiques, del sector públic, i passar-los a les PIME, em pareix que aquesta és la proposta que vostè fa. La pregunta del milió de dòlars és d'on surten aquests 100 milions? Perquè evidentment convindrà amb mi que el sector públic, les empreses públiques, les fundacions, etcètera, fan una feina també amb les PIME, fan inversió i fan una sèrie de treballs de tota mena en aquest aspecte; per tant, aquests 100 milions d'euros han de sortir d'alguna banda.

Per tant, fixi's amb la paradoxa, vostè em demana que davallem impostos, però per altra banda em demana que incrementem despeses; això és molt mal de quadrar, Sr. Huguet. Jo no ho sé quadrar, davallar ingressos i augmentar despeses, no ho sé quadrar, no, i em tem que vostès tampoc, em tem que vostès tampoc ho saben quadrar això.

Cinquena cosa, pla estratègic que vostè comenta a la seva intervenció, pla estratègic per al mercat de treball. Home, un pla estratègic a vuit anys per al mercat de treball és molt complicat de fer en els moments actuals; si augurar l'economia és difícil a sis mesos vista, no li vull dir el que és el mercat de treball a vuit anys vista, que és pràcticament la proposta que vostès fan en aquesta cambra a dia d'avui, és a dir, em pareix molt mal d'encaixar i molt mal de quadrar.

Miri, entraré una mica més en detall en el tema de la fiscalitat, després d'haver-los dit aquests cinc punts concrets que vostè ha comentat en el seu discurs. El tema de la fiscalitat, vostès demanen, aniré a coses concretes que vostès diuen, Sr. Huguet, vostès demanen recuperar la vigència dels incentius de l'I+D+I; en aquest punt, Sr. Huguet, vostès, perdoni que li digui, em resulta difícil d'entendre aquesta posició seva, aquesta proposta, per un motiu, perquè això ja està fet, això està fet en el Decret 3/2009, és una mesura presa ja, des del mes d'abril de l'any passat, i vostès el mes de març del 2010, o perquè no ho saben o no sé per què, ho proposen, de forma que ja hi ha aquests incentius en matèria tributària, és una cosa feta. Però el que es planifica, que és la Llei d'economia sostenible, encara aquestes reduccions i aquests incentius s'augmenten; però el que sí està fet, Sr. Huguet, com a primer punt, és que aquesta

bonificació o aquesta incentivació fiscal està feta en el Decret 3/2009.

Segona qüestió, demana reduir cinc punts els impostos de societats a les PIME; Sr. Huguet, això s'ha fet pràcticament des de fa dos anys, des de fa dos anys, del 35% al 32,5% i al 30%, i des del gener 2009, 2010, perdó, el 20% per a aquelles empreses que tinguin concretament menys de 25 treballadors i tarificin menys de 5 milions d'euros. Això ja està fet, Sr. Huguet, això està fet, del 35% s'ha anat davallant de mica en mica. És més, des de l'any 1978 fins a aquesta legislatura no s'havia mai davallat aquest impost, s'ha fet en aquesta legislatura, perquè se n'adoni de la rellevància que té aquesta mesura fiscal.

Una tercera consideració, Sr. Huguet, quan sol·liciten modificar el règim de pagament de l'IVA per tal que autònoms i PIME només paguin les factures cobrades, Sr. Huguet això xoca frontalment amb la legislació comunitària, frontalment, és una il·legalitat això, Sr. Huguet, demana una il·legalitat. Això vulnera la sisena Directiva europea, amb un espai europeu que té homogeneïtat tributària i que amb això no la tendria. Per tant, pot aprovar aquí el que vulgui, a Brussel·les ho tomaren, això és una flagrant il·legalitat en aquest cas.

Una quarta cosa que també és cridanera, Sr. Huguet, de les seves propostes, proposa ampliar les despeses deduïbles -cito textualment, eh?- de difícil justificació dels treballadors autònoms del 5 al 8%. Ja està fet, i sap a quan?, al 20%, al 20%, no al 8 com vostè demana, al 20%. Ja està fet, Sr. Huguet, això ja està fet! Quin és el seu assessor fiscal en tots aquests temes?, és que no ho entenc, és que són temes que ja estan fets, estan coberts.

Resumint. Mesures aprovades des de fa mesos, projectes que freguen totalment i col·lisionen amb la legislació europea, una cosa insòlita que vostès proposin això, absolutament insòlit. Per això amb la mateixa franquesa que vostè demanava seny i sentit comú jo li dic el mateix: per favor, tinguin un poc de seny amb això, tinguin un poc de seny amb el que estan proposant.

Davallar impostos a les petites i mitjanes empreses quan ja estan en funcionament aquests impostos; augmentar les deduccions a l'I+D+I quan ja està fet amb un reial decret... En definitiva, Sr. Huguet, sincerament li ho dic, un despropòsit en tota la regla aquestes propostes fiscals, que són la meitat de les 25 que vostè ha proposat, no sé com qualificar-les, però no tenen cap mena de sentit.

Anant a l'altre bloc, i aniré més ràpidament o més sintèticament, anant a l'altre bloc, hi ha un tema que vostè ha comentat i és un tema preocupant per a la hisenda autonòmica, que és el tema de fer efectius els pagaments als proveïdors, als ajuntaments i als consells, és a dir, en definitiva als nostres clients o als nostres proveïdors. És evident que és un problema greu que estan passant, jo no l'amagaré i ho he dit en moltes ocasions: aquest govern té enormes dificultats de tresoreria perquè els ingressos estan caient, ho hem dit aquí, no ens n'hem amagat, d'aquesta situació, ho hem comunitat sense cap mena d'opacitat. Hi ha caiguda d'ingressos, ho vàrem dir en el debat pressupostari, ho hem anat dient per altres fòrums, i efectivament això ens genera un problema de tresoreria, és així; amagar això és dir mentides, és així, tenim un problema de tresoreria, i davant això la tresoreria s'ha de gestionar de forma

que asseguri el funcionament de les administracions públiques, per un cantó, i que treballi amb la perspectiva de pagar als nostres proveïdors.

Li diré més. Aquest govern, des del dia 11 de març del 2009 fins a les acaballes de l'any va pagar 690 milions d'euros, 690 milions d'euros de factures. Va fer una gestió de tresoreria, si em permet que ho digui així, molt correcta, perquè va permetre garantir el funcionament de l'administració pública i alhora, amb totes les dificultats del món, poder pagar el que devia a data de venciment de 31 de desembre del 2009. De manera que s'ha fet aquest tipus de pagament, 690 milions d'euros. Vull recordar que el darrer pagament va ser arran de l'entrada del nou model de finançament de l'annualitat corresponent al 2009, i es va fer pràcticament en 72 hores, es varen lliurar més de 280 milions d'euros a ajuntaments, consells i proveïdors. És ver el que vostè diu, s'ha de pagar, li don tota la raó, però ha d'entendre també les enormes dificultats..., Sr. Huguet, és que quan diu una cosa sensata és veritat, és a dir, s'ha de fer; ara, el problema és la dificultat que tenim, és la dificultat que no hem amagat mai, que és la dificultat de tresoreria.

Una segona consideració, una segona consideració relativa al que afecta la macroeconomia de la comunitat. Vostè ha comentat aquí una sèrie de dades negatives en relació a la macroeconomia balear. En algunes coses estarem d'acord: seria absolutament ridícul i molt poc assenyat negar evidències clares que hi ha a l'economia balear, que hi ha problemes dificultosos en conjuntura econòmica i també en estructura, però en conjuntura econòmica. Vostè clar que trobarà dades negatives a l'economia balear, és clar, trobarà un indicador o un altre que necessàriament és dolent, és evident que sí. El que nosaltres deim és que en aquest marc de crisi econòmica, que a vegades en aquesta cambra -perdoni que li ho digui així de clar- se n'oblida que estam en una crisi econòmica de primera magnitud des dels anys trenta, em treuen vostès estadístiques de l'any 96, etc., quan no hi havia ni de bon tros la situació de crisi que hi ha ara, sap que és de bo de comparar, així!, si jo puc comparar amb la conjuntura que vulgui. Del que es tracta és de situar les coses en el seu just termini, i estam en un període de crisi econòmica enorme, brutal, com poques vegades s'havia vist en aquesta comunitat autònoma amb algunes excepcions. I en aquest context no ens ha d'omplir d'orgull dir que som els que menys malament ho passam, és evident, però també convindrà amb mi que és important comunicar que aquesta comunitat autònoma és la que té un comportament més acceptable, si ho vol dir així, de totes les comunitats autònomes amb el seu quadre macroeconòmic. És la comunitat que més creix o que menys decreix.

Això és així, i és la comunitat que a més a més té uns indicadors -per ara, perquè en tot això s'ha de ser prudent, però per ara- de mercat de treball que altres comunitats autònomes on governen vostès ja voldrien tenir. Sr. Huguet, vostè pot mirar les estadístiques com vulgui, però aquesta és la situació que prové de les estadístiques oficials. Per això li dic que és interessant comparar no únicament el que ens està passant aquí sinó fer el contrast pertinent amb la resta de comunitats autònomes.

Un darrer apunt i amb això acabo. El tema que vostès proposen, i amb això acabo la meua exposició..., amb la qüestió de les mesures que vostès plantegen de control, de transparència, de fiscalització, etc., etc., són mesures amb les quals des d'una òptica de plantejament teòric tots estarem d'acord, em fa l'efecte que no hi haurà discussions greus. Per això seria important, seria rellevant que ja que les seves mesures impliquen canvis legislatius en aquests moments miràssim de treballar conjuntament en la Llei del sector públic, que seria l'instrument adequat per poder tirar endavant totes aquestes mesures de caràcter més concret.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Aldarull a la sala)

En torn de rèplica el Sr. Huguet té la paraula, i en principi li correspondria, com és costum, un temps de 5 minuts, però efectivament el Reglament, tal com reclamaven els seus companys, recomana que hi hagi equilibri entre la seva intervenció i la del conseller.

Per tant tindrà aquest equilibri, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta, i m'alegra que vostè, des que estrena aquest càrrec, sigui tan equitativa en els debats entre el Govern i l'oposició, moltes gràcies.

Sr. Conseller, no sé si he de començar, com ho ha fet vostè, per les qüestions semàntiques de nou model o no nou model, i si ho he de fer em limitaré a llegir el que vaig dir fa dues setmanes. "El que ens interessa, al nostre grup, no és discutir del contingut semàntic de nou model d'economia"; açò vaig dir el primer de tot. Per tant repetesc el que he dit diverses vegades: a mi el que m'interessa són els defectes, els problemes, la situació de dificultat de les empreses, l'economia i els treballadors, i intentar posar-hi solucions. I açò com? Capital, treball, tecnologia i el marc de comportament de les administracions.

Vostè és el conseller d'Hisenda i ve aquí a donar-me una lliçó, recomanat pel seu portaveu del grup, sobre què passa amb els impostos. Jo ja ho he dit, que n'hi ha alguns que estan fets; l'únic que li dic és que l'única manera d'ajudar els empresaris, petita i mitjana empresa, i els autònoms, i que els treballadors quedin fixats en aquestes empreses, és prendre mesures d'ajudes fiscals perquè les rebaixes a l'impost sobre l'activitat del treball és el suport que, contra la recessió, és el millor que hi ha

respecte de les possibilitats de la política fiscal, i vostè és prou expert i coneixedor per dir-me si açò és cert o no, i si açò és cert a mi m'és igual que estiguem en un 30% d'imposició; si no basta, si continuen empreses d'aquí dissolent-se, si continuen creixent els aturats un mes i un any rere l'altre, rebaixem més; per què?, perquè és millor així i menys costos per als impostos actuals i futurs a través del deute fer açò i estimular que surti la iniciativa privada i el finançament privat que no el que vostès fan, i vostè ho sap perfectament.

Segon. Per què em parla de les qüestions fiscals, que l'únic que demanam és que aprovem entre tots aquestes mesures per als autònoms i les petites i mitjanes empreses i diguem a Madrid que açò és el que volem? I què, que sigui un programa?, què creu, que el Grup Popular, millor dit, el Partit Popular de Balears no participa amb els programes nacionals del PP? Què vol, que...? Bé, després li contestaré a allò de na Merkel i en Sarkozy. Nosaltres aquí intentam ser coherents en les polítiques, i quan hi ha una qüestió, que l'ha tret abans el Sr. Barceló, com pugui ser el tema de la revisió de la Llei 48/2003, de les taxes, aquí ens posicionam, i si els de Madrid no hi estan d'acord o a nivell nacional no hi estan prou d'acord ens és igual, perquè aquí estam elegits per defensar els interessos dels ciutadans d'aquí.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

M'agradaria que el Partit Socialista fos conscient d'açò i en lloc de defensar un president que ha posat el Govern a l'Autoritat Portuària i que defensa -esper veure'l aquí en compareixença en comissió i dir-li-ho en persona- i que defensa els interessos de la seva entitat, que segurament és el que legalment ha de fer i ho fa bé, prioritza emperò el seu grup la defensa d'aquest president que no el que són els interessos, claríssims, a més, en aquest cas, dels ciutadans i de l'economia d'aquestes illes.

Mirin, nosaltres els canvis legislatius que puguin fer falta no els compartim, però jo li anunci, ja li anunci que si tenim prou suport les mesures de transparència, control, donar compte al Parlament, demanar modificacions amb càrrec a endeutament a través de l'article 6 de la Llei de pressuposts, ja li anunci que si tenim suport i ens basta un diputat més els hi podem presentar amb una proposició de llei perquè no es queixi que açò només és una moció i que açò només és una resolució del Parlament. Que li quedi clar, Sr. Conseller, prepari's per fer els deures perquè jo esper que hi hagi més dels 28, i un de Formentera 29, diputats en aquesta cambra que estiguin d'acord que vostè ha de fiscalitzar abans.

Què és açò de treure que vostès no van fiscalitzar? Aquesta és una moció nostra, per ara, i vostès s'excusen en el fet que, com que abans el Govern no ho va fer, vostè no ho ha de fer? Açò és el que ha dit. Ah, no ho ha dit?

(Remor de veus)

Idò per què quan torni a sortir no em diu per què no ho vol fer? Perquè no hi ha cap llei que l'hi obligui. És que hi ha cap llei que l'obligui a revisar el que han revisat i de la manera que ho han fet? Ho han fet perquè els hi obliga qualche llei? Vostès creuen que ho ha fet perquè els hi obliga qualche llei?

(S'escolta una veu de fons que diu: "Noooo!")

Idò més segur per a tots, i si realment volen que la gent cregui que milloram els sistemes de control i transparència, vostès poden, i si no digui'm què impedeix aquest govern fer-ho, a partir de dues setmanes tenir en marxa fiscalització prèvia de tot el sector públic.

I què li impedeix venir aquí a donar compte, millor dit, penjar...?, quina feina és penjar els contractes en el perfil del contractant si són pàgines que funcionen? Un auxiliar administratiu, n'hi deu haver qualcun que no està prou enfeinat per fer-ho. I les subvencions? Escolti, ha aprovat per cert el Pla de subvencions d'enguany? Jo no l'he vist, jo no l'he vist, i açò sí que és llei; amb la Llei de pressuposts hi ha d'anar una pla de subvencions, Sr. Conseller, i no ho han fet. M'ho explicarà? No només li deman que presentin al Parlament relacions trimestrals de qui cobra les subvencions, quin import tenen i qui les fa, li deman també que em digui quan s'ha publicat el Pla de subvencions per al 2010.

Tantes coses he apuntat... Miri, em diu que no parlam del terciari. El terciari funciona més o manco bé; vostè creu que funciona bé el terciari? Jo plantej aquí intentar trobar entre tots solucions on hi ha problemes. Del terciari crec que el que hi falta, li ho he dit i vostè ho ha reconegut, són les xarxes de fibra òptica, crec que és element. Per què la gent va al Parc Bit?, perquè hi ha tres garanties de comunicació. I ho saben els d'Eivissa i els de Formentera, que només tenen una línia que si s'espanya no hi ha comunicació de dades a la velocitat de fibra òptica?, ho saben? Açò és una inversió important. Per què?, perquè qualsevol empresa, qualsevol família, qualsevol ciutadà, qualsevol estudiant, qualsevol emprenedor, tindrà accés al que cada vegada és més necessari: infraestructures, Sr. Conseller.

Miri, no vull entrar en els temes que vostè ha insinuat, perquè no em vull sortir del meu eix de la intervenció: què podem fer perquè vagi millor l'economia?, què podem fer perquè hi hagi més oportunitats?, i li ho repetesc, si vostès..., ho ha dit, ho ha dit clarament, no sap com pot pagar més. Vostès creuen que hi ha qualcú aquí amb alternativa, amb capacitat per dir "aquests 100 milions en lloc d'anar a subvencionar programes, iniciatives, projectes d'inversió immaterial, publicitat -amb les quantitats que ho fan-, val més dedicar-ho a les petites i mitjanes empreses i a l'ocupació"? Vostès creuen que hi ha qualche alternativa? Si vostè té dubte, i ha dit que tenia dubte, ha dit "vostès tampoc no ho saben", presentin una qüestió de confiança. Ara he dit la paraula clau, Sr. Portaveu, presentin una qüestió de confiança i ho sabrem, si hi ha alternativa o no amb un programa de govern, que aquest no és.

També el Pla estratègic, el Pla estratègic. Dues coses, miri, dues coses que m'han cridat l'atenció pels coneixements i la qualitat del membre del Govern que ha plantejat la qüestió del torn incidental. La meua proposta, Sr. Conseller, b) de la segona part diu modificar no el pagament de l'IVA, no, el règim de pagament, i açò no té res a veure amb el que vostè ha dit de la Unió Europea. Per res dic jo que no hagin de pagar sobre el que han facturat, el que dic és que el règim de pagament, i per tant diferir després de cobrar el pagar, però han de pagar tots, home!, per favor! Com vostè...?, miri, em puc explicar açò de qualsevol altre portaveu de darrere, de la segona, tercera o quarta línia d'aquesta banda, però que vostè, el conseller d'Economia, professor d'història de l'economia de la universitat em digui que jo estic errat... Jo no estic gens errat, jo no deman la modificació del règim de l'impost, jo deman el règim del pagament, i vostè sap que és ben diferent.

Segon: per què no fa un petit esforç i em diu que sí, que intentarà reduir despesa per poder tenir més líquidesa i poder pagar més als creditors i les subvencions? És que vostè ha vingut aquí a dir "no tenc més doblers"; no pot venir aquí a dir "no tenc més doblers", vostè és el responsable, si vostè fos una empresa privada és que seria un dels (...), veuria tancat. Vostè té obligació, el seu govern, Sr. President, té obligació de pagar, d'adaptar-se als terminis i, una cosa de la qual no hem parlat gaire, de resoldre. Dues coses fan molt de mal a l'economia i a les empreses i a l'ocupació: que no paguen i que no resolen, que hi ha expedients i projectes d'inversió privada que estan 6 i 10 anys, aquest és el problema, aquest és el gran problema, i a sobre que venguin aquí a dir que nosaltres hem tirat..., no ho sé, hem fet volar coloms, més o manco ha vingut a dir que hem fet volar coloms.

Miri, si no en saben, si no poden, els asseguro que n'hi ha que en saben i poden. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

(Aplaudiments)

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, Sr. Huguet, bé, no entrarem més en el debat semàntic, efectivament, del nou model. Si no acaba de captar la idea ho parlarem en un altre moment, el que és un nou model de creixement del que és el model actual.

Tema de les ajudes, segon punt, tema de les ajudes que vostè planteja, polítiques fiscals. Miri, això és un debat en economia molt vell i que tothom sap, les polítiques fiscals si han de ser expansives o han de ser restrictives, no hi ha uns resultats expeditius en relació a això. La corba de Laffer famosa, és a dir, vostè davalla impostos i l'activitat econòmica generarà més ingressos, no sempre es compleix, no hi ha cap garantia ni una. És més, davallades d'impostos a vegades no representen majors contractacions i major dinamisme del mercat de treball, a vegades les empreses el que fan és, amb la major capacitat que

tenen, solucionar problemes del seu compte d'explotació. Per tant, no es pot donar aquesta recepta, Sr. Huguet, com una recepta infal·lible, no ho és.

El que sí té un pes important sobre el món de l'economia a totes les economies del món, valgui la redundància, és la inversió pública, que això genera dificultats, evidentment, de deute i de dèficit, però en moments de crisi s'està revelant com la peça essencial en totes les economies del món per aportar aquests estímuls a la demanda agregada i per facilitar que l'atonía del sector privat es pugui recuperar. Per tant, davant aquest context m'estim més anar al que és segur, inversió pública, i no al que és insegur o incert, que és una determinada política fiscal, que significa davallar la pressió fiscal i que és el que vostès proposen, davallar impostos o reduir-los en alguns casos de manera més pregona, i evitar, per tant, la capacitat dels ingressos de la hisenda, sigui quina sigui aquesta, en termes generals, i l'autonòmica també.

Un tercer element. Vostè aquí ha fet una defensa de les seves aportacions al programa del Partit Popular a nivell estatal. Jo no li discuteixo això, Sr. Huguet, no li discuteixo això. Home, a mi em trontolla molt la posició que tenen amb el tema del finançament autonòmic, vostè ha pujat aquí i ha dit..., no, Sr. Huguet, deixi que li ho expliqui. Vostè ha pujat aquí i ha dit: "si hi ha una cosa que no ens agrada del que ens diu el PP de Madrid, nosaltres ens posicionam d'una altra manera", aquest ha estat el sentit per defensar les seves aportacions. Bé, amb el finançament autonòmic, jo no xerraré del Sr. Montoro perquè no l'he escoltat, però sí he escoltat diverses vegades el Sr. Rajoy, i vostès haurien de dir si estan d'acord amb allò que ell diu quant al finançament autonòmic. És important per a aquesta comunitat saber que un partit com el seu és capaç de dir en una línia o en una altra sobre un tema tan cabdal com és el finançament de la nostra autonomia, a veure què en pensen? Renunciaran vostès al Sr. Rajoy si continua dient que s'ha d'eliminar el finançament autonòmic com ho ha dit en reiterades ocasions? Això és un problema seriós.

Quart element, modificacions pressupostàries. Sr. Huguet, cada tres mesos les modificacions s'envien al Parlament, s'envien cada tres mesos les modificacions pressupostàries al Parlament. Poden consultar qualsevol problema que tinguin o qualsevol informació, les poden demanar sense cap dificultat. És a dir, s'està fent estrictament això. El Pla de subvencions relacionats amb això està aprovat i trimestralment es publica en el BOIB, el tenen publicat en el BOIB, el Pla de subvencions, conjuntament amb l'aportació que es fa de les modificacions que es passen al Parlament.

Funciona bé el sector terciari? S'està revelant a les economies madures com un sector que té major capacitat de resistència front la crisi. Que el nostre sector funcioni més o menys és difícil de calibrar. Efectivament té problemes, hi ha empreses, sectors o subsectors que tenen dificultats, del que es tracta és de donar totes les garanties, seguretat i les ajudes que siguin pertinents, legalment conveniades, que facilitin la feina d'aquest sector terciari, sobretot el que els comentava abans, que se'n vagi cap escenaris més quaternaris o quinaris de la nostra economia, que aportin més valor afegit al nostre teixit productiu.

Finalment dos apunts. Això dels 100 milions, Sr. Huguet. No és possible 100 milions d'euros, no és possible que vostè digui que hem de llevar 100 milions d'euros, no sabem ben bé d'on, de propaganda i no sé què, 100 milions d'euros, vostè sap quina xifra és? És una xifra descomunal, és una xifra molt potent, és pràcticament un percentatge definitiu de moltes conselleries. 100 milions d'euros no es poden detreure..., és molt fàcil dir-ho, Sr. Huguet, hem de ser un poc seriosos. Agafes 100 milions d'euros d'aquí i d'allà, ho quadres i ho dus a les PIME. El sector públic ho està fent, amb tots els seus defectes, amb tots els seus problemes. Les empreses que hi ha aquí fan això, què hem de fer, llevar-ho a aquestes empreses per donar-ho a unes altres PIME per fer un altre component estrany? No ho entenc, Sr. Huguet, no entenc de quina manera pot fer això, a més a més reduint els seus ingressos, reduint la pressió fiscal, reduint la seva capacitat d'obtenir capacitat. Nosaltres aquí tenim una quota. Per tant, no acab d'entendre aquest enquadrament.

I després, Sr. Huguet, és molt desagradable que vostè em digui des d'aquesta tribuna i critiqui la meua sinceritat. Això crec que no hauria de ser així en el món parlamentari. El conseller d'Economia i Hisenda, amb sinceritat, puja aquí i diu la veritat, no s'inventa les coses, diu que té problemes de tresoreria, ho diu. Vostè el que no pot fer aquí és pujar i dir que no en sabem, que vostès en sabran més. Perdonin, vostès tenien aquests i altres problemes, exactament igual que nosaltres. El que no pot fer vostè és que a una persona que és sincera i demostra tenir franquesa a dir les coses, se la critiqui com vostè ha fet. Això no em pareix correcte des d'un punt de vista parlamentari i no d'adiu molt amb el seu tarannà, Sr. Huguet, per ventura amb altres sí, però amb el seu no. És un tarannà que no m'ha convençut.

És a dir, aquí feim el possible, no dubti que Hisenda i el seu equip farà el possible per obtenir liquiditat, el que passa és que els moments no són bons. I no obstant el funcionament de l'economia balear, més negatiu o més bo que la resta de les comunitats autònomes, continuam tenint problemes de tresoreria. Seria molt fàcil per part meua negar-ho. No ho faré, no diré mai una mentida en aquesta cambra, li dic la veritat, tenim problemes de tresoreria i els hem de resoldre. Com es resolen? Evidentment amb una millora de la situació econòmica. Quines perspectives té la comunitat de Balears? Millors que altres comunitats autònomes. L'altre dia mateix, fa una setmana, el cap d'estudis d'estadística regional de FUNCAS era a Balears i ho va dir, "Balears té una perspectiva millor que altres comunitats autònomes per recuperar-se en aquest 2010". Aquesta és la clau de la recuperació, perquè jo crec sincerament, Sr. Huguet, que amb totes les mesures que hem posat en marxa, sobretot l'enorme injecció d'inversió pública que estam tirant endavant, sí que permet visualitzar aquest comportament diferenciat, singular, millor o menys dolent, qualifiqui-ho com vulgui, de l'economia de les nostres illes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Acabat el debat, crec que es pot donar per aprovat per assentiment el punt 11 de l'apartat 1. És així, senyors portaveus?

Per tant, passam a votació la resta de la moció.

Passam a votar. Votam.

(Aplaudiments)

Resultat de la votació: sí 30, no 26. Per tant, queda aprovada.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 13868/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a casos de discriminació lingüística.

En primer lloc la Proposició no de llei RGE núm. 13868/09, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, sobre casos de discriminació lingüística. És ajornada de la sessió anterior. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En el procés d'afirmació de les senyes d'identitat que ha suposat l'exercici de la democràcia hi ha per al nostre grup una decisió decisiva, va ser declarar la llengua catalana com a llengua pròpia i oficial del país. Tanmateix la situació de la qual partíem, la poca col·laboració de l'Estat, quan no la seva oposició i fins i tot, la feble convicció dels governs que n'havien de vetllar, ha creat un escenari on l'oficialitat de la llengua catalana no té les conseqüències clares i inqüestionables que comporta aquest estatus arreu dels països del nostre entorn.

Si a Toledo un ciutadà entrés a una administració de l'Estat parlant en castellà i el funcionari de la finestra gosés dir-li que no l'entén, de fet ningú no se'n podria avenir. Seria una situació gairebé còmica. Ara si el funcionari insistís que anava de ver, llavors esdevindria un escàndol, com passaria a Lió amb el francès o a Milà amb l'italià. No en parlem a un control de trànsit a Burgos vivint aquesta situació, la veritat és que ningú no podria entendre què està passant, perquè resultaria absurd; en tot cas, el policia que no entengués el castellà, demanaria mil vegades disculpes i mai no acusaria un castellà per parlar en espanyol a Castella.

Certament arreu del món es viuen situacions en què hi ha ciutadans que s'adrecen a l'administració sense conèixer la llengua del país, però mai que sigui la pròpia administració la que al·legui que no coneix la llengua oficial. Això és insòlit a occident. Però posem que el cas s'arribés a donar, aleshores el ciutadà que afirmés el seu dret a expressar-se en la llengua pròpia seria reconegut i aplaudit pel conjunt de la societat, que demanaria responsabilitats a les autoritats que haguessin consentit aquest despropòsit. Però aquesta situació de normalitat no és ben bé la que vivim a les Illes Balears, fins i tot et poden xiular per utilitzar la llengua pròpia en un congrés d'un partit

polític illenc, segons hem llegit en cròniques recents. De fet, són tants d'anys en una posició subalterna de la llengua pròpia que l'actitud més generalitzada, la inèrcia que es provoca sovint és la de cedir davant de qualsevol entrebanc per expressar-nos en la llengua catalana, que és, per cert, allò que segons les cròniques va succeir en aquest supòsit d'un congrés recent.

Però hi ha ciutadans més gelosos dels seus drets que sí reaccionen i han generat un degotís de queixes per discriminació. Ciutadans que denuncien quan són incomodats per utilitzar la llengua del país. Per això aquesta proposició d'avui insta en el seu primer punt a què el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat vetllin per fer efectius els drets lingüístics de tots els habitants de les Illes Balears. En aquest sentit la creació d'oficines de drets lingüístics ha ajudat a vehicular aquestes denúncies i és una iniciativa en la direcció correcta.

Però el detonant d'aquesta proposició és encara més greu. Vol respondre a aquells casos en què aquestes situacions de greuge han degenerat en vexacions, discriminacions laborals o fins i tot en agressions físiques. La proposició fa un esment específic, explícit en el cas de cossos i forces de seguretat de l'Estat. No només perquè és evident i conegut que ofereixen un servei lingüístic manifestament millorable i és relativament comú que expressin el desconeixement de la llengua oficial, sinó sobretot perquè de tant en tant -i encara que siguin molt poques vegades sempre seran massa- surten a la llum casos de persones que han estat malmenades per membres de la policia per haver exercit el dret de parlar-los en llengua catalana. Aquests policies, per tant, en comptes de comportar-se com a garants de drets, que és la seva missió a un estat democràtic, n'esdevenen repressors. És una denúncia gravíssima, que ha de disparar tots els senyals d'alerta i no ens ha semblat que les autoritats responsables hi reaccionin amb la justa proporció. De fet, n'hem quedat decebuts, preocupats.

La proposició la vaig redactar arran de la denúncia del Sr. Iván Cortès, d'haver estat objecte d'agressions físiques per motius lingüístics a l'aeroport de Son Sant Joan. El Sr. Cortès detalla que els fets ocorregueren el 7 d'agost del 2009 quan ell i la seva companya estaven a punt d'agafar un avió cap a Londres. Segons explica, uns agents de la Guàrdia Civil el varen aturar per demanar-los la documentació, en dues ocasions va respondre en català, eren respostes simples, sense cap dificultat de comprensió. Però el guàrdia entimà una intimidatori: "*hábleme en español*", davant del qual girà al castellà. Una situació fins aquí viscuda mil vegades, un ciutadà lliure que ha de canviar de llengua en el seu propi país. I tanmateix aquest pic no n'hi va haver prou. Els tres agents el varen entrar dins un quartet on va ser víctima d'una agressió al cap, al llavi i a l'estómac. A la seva arribada a Londres Iván Cortès es va desplaçar a un centre mèdic on li varen fer un informe de les lesions i a la seva tornada a Palma es varen desplaçar primer a una comissaria de la Policia Nacional i després a un jutjat per posar una denúncia. De fet, la policia ha reconegut part dels fets i, en tot cas, és molt senzill perquè les càmeres enregistren aquell espai i per tant és fàcilment comprovable aquesta denúncia. Avui estam a l'espera de sentència.

Ja he dit que són casos aïllats, com també dic que els que així actuen, ho fan desobeint ordres, de cap manera obeint consignes; en som plenament conscients. Però precisament el cas del Sr. Cortès implica diversos policies que coneixien l'agressió i la tapen. Una cosa és clara, si un guàrdia civil pega un ciutadà perquè li parla en català, comet un delictes, i també ho fan qualsevol altre membre que ho vegi i pels motius que siguin, no fa res per evitar-ho o no ho denuncia. Tampoc com a societat la resposta ens sembla prou contundent, pensem què hagués passat si el jove denunciés que fou agredit per parlar en alemany, la reacció hagués estat en cadena a tota Europa. I si hagués estat una agressió semblant d'un policia a un ciutadà perquè aquest s'hi ha adreçat en castellà, no se m'ocorre ni tan sols el supòsit, però hagués estat gros! De fet, de vegades seguint algun diari de per aquí (...), algun podria pensar que és una situació de denúncies habituals en aquest sentit, quan d'aquestes no en coneixem cap ni una, però sí en coneixem de les altres.

És cert que en aquesta mena de casos topam sovint amb la credibilitat de la paraula i dels silencis d'uns i altres. No diria en aquest cas per motius de testimonis i del que he parlat, del cas del Sr. Iván Cortès, però sí n'hi pot haver d'altres. En tot cas se'n donen massa casos perquè els responsables polítics no s'esmercin més a posar-hi remei i assegurar l'exercici dels drets lingüístics i la confiança en les forces de seguretat. Són massa casos en què s'han provocat irresponsablement situacions de tensió per motius lingüístics per part de qui està obligat a evitar enfrontaments. El cas de l'Acampallengua n'és un exemple de manual. Tristament aquí el Grup Popular precisament va aprofitar les denúncies esbiaixades de la policia per estigmatitzar una iniciativa consolidada, allà on milers de joves reivindiquen la llengua pròpia en un clima de convivència i respecte envejables. És evident que la millor solució a un conflicte és evitar-lo. Però això no lleva que quan s'han produït casos de discriminació i no en parlem de vexacions, aquests han de ser degudament investigats i si s'escau sancionats, sense consentir que el corporativisme dels cossos de seguretat provoqui situacions d'impunitat en la defensa dels drets civils. La vigilància sobre les situacions de discriminació que es produeixen, amb l'aclariment dels fets i mesures disciplinàries quan són necessàries, és la millor manera d'evitar que els episodis de discriminació es repeteixin.

Per això la proposició en el segon punt, insta el Govern de l'Estat a ser diligent en la investigació i sanció dels casos de discriminació lingüística en què s'hagin implicat funcionaris de l'Estat i membres de les forces i cossos de seguretat. La rellevància dels drets civils conculcats i l'alarma social creada exigeix una resposta exemplar.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada d'Unió Mallorquina.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui ens toca debatre desgraciadament sobre les ingerències i discriminacions que afecten un fet identitari de la nostra comunitat, com és la llengua. El nostre Estatut d'Autonomia en el seu article 4, estableix que "la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà juntament amb la castellana el caràcter d'idioma oficial". Això vol dir que tots els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a conèixer-la i a usar-la i que ningú no pot ser discriminat per causa de l'idioma. És i ha de ser un orgull per a tots els que vivim en aquest país tenir dues llengües oficials per poder comunicar-nos. És una ampliació del nostre bagatge cultural i personal, així com un element vertebrador de la cohesió social de la nostra comunitat.

Des d'Unió Mallorquina consideram que la llengua ha de ser emprada amb normalitat com a llengua vehicular, d'acord amb la Llei de normalització lingüística. Ja és hora d'eliminar els conflictes sobre la llengua catalana, tots hem d'acceptar-la i prestigiar-ne l'ús. Des d'Unió Mallorquina sempre hem defensat una societat bilingüe, on la nostra llengua, el català propi de les Illes Balears es pugui utilitzar de manera lliure i serveixi de pont d'integració de totes les persones que viuen i se senten d'aquí. Des d'Unió Mallorquina creim que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, esdevé un símbol de la nostra identitat i forma part substancial de la riquesa i del patrimoni no material de la nostra comunitat autònoma.

Per tant, tots els casos de discriminació lingüística parteixen d'una falta de respecte cap a la nostra identitat i per això mateix és una obligació de tota l'administració ser diligents en la investigació i la sanció dels casos de discriminació lingüística. En un estat de dret com el nostre, ningú no es pot sentir discriminat ni amenaçat per exercir els seus drets, com és l'ús de la nostra llengua. Des de l'administració s'ha de vigilar qualsevol tipus de discriminació lingüística, s'han d'evitar aquestes situacions i s'han de prendre totes les mesures necessàries per tal de garantir els drets lingüístics de tots els habitants de les Illes Balears.

Per tot això, els diputats d'Unió Mallorquina donarem suport a aquesta proposició no de llei, per garantir el respecte i la llibertat d'usar el català com a llengua vehicular en la comunicació davant qualsevol administració pública a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, novament ens trobam en aquesta sala per debatre una qüestió que afecta la nostra llengua. Volem fer notar aquí que la llengua, que és el vehicle essencial de la comunicació, però també de l'expressió cultural, sovint, per desgràcia en aquesta comunitat autònoma, es torna un element de confrontació entre les persones. Efectivament, algunes vegades, també és cert que cada vegada manco, podem veure aparèixer en els mitjans de comunicació els relats d'uns fets on s'ha utilitzat la llengua com a motiu de discriminació cap a les persones.

Dèiem a la Comissió d'Educació i Cultura de fa com a unes tres setmanes, en el debat d'una proposició no de llei presentada per Eivissa pel Canvi, sobre els àmbits d'intervenció lingüística, que malgrat que la legislació vigent a les nostres illes reconeix que a la comunitat autònoma de les Illes Balears hi ha dues llengües oficials, i reconeix el dret i el deure de tota la ciutadania a conèixer-les i a utilitzar-les, encara podem comprovar com en el dia a dia no és tan fàcil la seva aplicació, i sorgeixen alguns casos, cada vegada manco, com he dit, de discriminació per una o altra banda.

També explicàvem que de les dues llengües oficials una presenta més fortaleses que una altra, el castellà el parlen en el món entre 450 i 500 milions de persones i el català 10 milions, i açò fa que els parlants d'aquesta segona llengua, que, per tant, és minoritària, siguin els que es troben més desfavorits. Fins al punt que també la globalització, la unificació pot comportar fins i tot el perill d'una substitució lingüística de les llengües minoritàries per les majoritàries, cosa que s'ha de corregir d'alguna manera, perquè una llengua és una riquesa i també un dels signes d'identitat d'un poble.

Em permetran que els recordi allò que es demanava Josep Pla: és possible que hi hagi una llengua i una literatura si darrera no hi ha un país? També crec que aquesta pregunta pot ser formulada a la inversa, i molts abans que ja ho han fet i no perd el seu sentit: és possible que hi hagi un país si darrera no hi ha una llengua i una literatura? Pensam que és per açò que el grup proponent fa esment a l'exposició de motius de la iniciativa que ens ocupa que són els poders públics els que han de vetllar molt especialment pels drets lingüístics dels catalanoparlant que es trobin davant una situació de discriminació lingüística.

Si estam atents als mitjans de comunicació, és cert que ens trobarem amb casos de fricció en els dos sentits: castellanoparlants *versus* catalanoparlants i també en sentit contrari. Però en allò que pertoca a la pràctica de l'administració, que és allò del que tracta la proposició no de llei, evidentment no és poden donar aquests casos de fricció. Les persones al servei de l'administració no estan al servei d'una abstracció, sinó al servei dels ciutadans i ciutadanes i en cap cas poden fer ús de la seva força o estatus per tractar els usuaris des de la superioritat, tal com es diu a la proposició no de llei; tenen l'obligació de fer complir els deures de la ciutadania, però també de garantir els seus drets, entre ells els seus drets lingüístics, tal com es diu a l'exposició de motius de la iniciativa. I estem segurs que ací ho fa la mateixa majoria d'aquestes persones.

Probablement, com també es va dir a la Comissió d'Educació i Cultura que he esmentat, sigui entre les persones al servei de l'Administració Perifèrica de l'Estat i la ciutadania en aquells territoris on hi ha una altra llengua oficial, a més del castellà, on es poden produir més ocasions de fricció, i açò suposam que és la causa, en la nostra opinió, de la mobilitat del personal entre les diferents comunitats autònomes. Però també pensam que aquests casos no són habituals, sinó que són puntuals i deguts més al factor humà que a una altra cosa.

Després de més de trenta anys de la promulgació de la Constitució, que va ser la primera norma bàsica, la nostra primera norma bàsica, i després de vint-i-set anys de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, cada vegada són manco corrents les situacions de discriminació per raó de la utilització de la llengua pròpia; però també és cert, i és una evidència, que generalment som els catalanoparlants els que hem de canviar de llengua quan ens trobam amb castellanoparlants, probablement perquè molts és més important que ens entenguem que quin és el vehicle que s'utilitza per fer-ho. I açò no tindria perquè ser ací, i per a alguns no ho és així, i tenen tot el dret que els dóna la normativa vigent.

La Declaració universal dels drets lingüístics, signada a Barcelona el 6 de juny del 1996, considerava a la seva exposició de motius que els factors que afecten aquests drets poden ser d'ordre extralingüístic, o són d'ordre extralingüístic, són històrics, són polítics, territorials, demogràfics, econòmics, socioculturals, d'actitud col·lectiva, etcètera, i que són aquests factors els que moltes vegades generen problemes que provoquen la desaparició, la marginació i la degradació de nombroses llengües, cosa que efectivament en contra de les que s'ha de lluitar.

La proposició no de llei del BLOC remarca molt les obligacions dels funcionaris públics d'aquesta matèria i nosaltres pensam que és adequat que ho faci, atès que, entre d'altres coses, està suportat per la legislació, no només per la Constitució Espanyola i l'Estatut de les Illes Balears o la Llei de normalització lingüística en el nostre cas, sinó també per l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que diu, a l'article 54.4, dedicat a esmentar les normes de conducta, que aquests informaran els ciutadans sobre aquelles matèries o assumptes que tinguin dret a conèixer i facilitaran l'exercici dels seus drets i el compliment de les seves obligacions.

Crec, a més, que també és pertinent fer referència aquí a l'àmbit internacional, perquè a la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, que va ser ratificada pel Govern d'Espanya i que va entrar en vigor l'1 d'agost del 2001, s'estipula que s'ha de garantir que les autoritats administratives usin aquestes llengües, que es posi a l'abast de la població formularis i textos administratius d'ús freqüent a les llengües regionals o minoritàries i en versions bilingües.

Parlam, per tant, de drets i llibertats de les persones, i els funcionaris públics han de ser els principals defensors, per suposat.

És per tots aquests motius que el Grup Socialista donarà suport a la proposició no de llei del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, malgrat també pensam que en el debat del segon punt és de vegades molt més efectiva una actitud pedagògica i de convenciment tranquil que l'actitud sancionadora.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Jerez.

Perdó, Gornés. Menorca i Eivissa ho duia confós.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El BLOC per Mallorca i PSM-Verds ens presenta avui una proposta d'acord de les que podríem anomenar de consum intern i dic açò perquè és la típica proposta pensada de cara a la galeria, que pretén diversos objectius: primer, reforçar la cohesió interna dels diferents móns que conformen el BLOC, com a compendi de formacions polítiques que només tenen en comú el seu posicionament respecte de la llengua i poca cosa més; segon, intentar marcar distància respecte del seu altre soci en el Govern de les Illes Balears, el Partit Socialista Obrer Espanyol, formació que governa també en el Govern d'Espanya, i tercer, fer veure que el PSM també té polítiques d'activisme lingüístic i que aquest camp no només és en mans d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Aquesta distància, com deia abans, és pretén marcar amb un tema que afecta el Govern espanyol, sobre el qual és competent sobre un dels seus actors, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat. És a dir, el que per a alguns nacionalistes són els representants de la repressió, els que desconsideren la nostra llengua, de la identitat, etcètera. Ja saben vostès el conte, així que m'estalviaré de contar-los-ho.

És a dir, aquesta proposta no es presenta, al meu modest entendre, tant per lluitar contra la discriminació lingüística, sinó per posar en evidència, una altra vegada, d'acord amb el vocabulari dels nacionalistes, l'Estat centralista i opressor, i de pas marcam distància respecte del PSOE, com a companys de viatge, no sigui que el temporal ens arrossegui dins el mateix bot, per molt mariner que sigui.

Dit açò, entrem a valorar els dos punts de la proposta: el primer, asèptic diria jo, esmenta la necessitat de vetllar per fer efectius els drets lingüístics de tots els habitants de les Illes. Evidentment el votarem a favor, ja que estam d'acord a vetllar i fer efectius aquests drets de tothom, de tots els habitants de les Illes, independentment de la llengua oficial que rallin, perquè entenem que aquest punt va en sintonia amb el que sempre ha defensat el Partit Popular, volem que quedi clar que el nostre

grup aposta i defensa la lliure elecció de llengua per part del ciutadà i que evidentment ningú no pugui ser discriminat en cap cas per aquesta raó. I ho diem per tal que sigui efectiu en un i altre sentit, tant pels castellanoparlants com per als catalanoparlants.

Quant al segon punt, anem a contextualitzar-lo: el BLOC basa aquesta iniciativa a partir d'un parell d'incidents, alguns d'ells menors, alguns d'ells, no tots, que han tingut com a protagonistes la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Evidentment, són temes difícils d'abordar, perquè moltes vegades es contraposa la paraula d'un agent de l'autoritat davant de la d'un ciutadà. Els casos que jo record, els més recents, són, primer un que va afectar una traductora que va denunciar discriminació lingüística; l'informe posterior de la Guàrdia Civil exonera de responsabilitat els agents i fins i tot recordo que la denunciada no quedava en massa bon lloc. El segon, un jove que denunciava maltractaments i discriminació lingüística a un control de l'aeroport de Palma, que ha esmentat, supòs que és el mateix cas que ha esmentat el Sr. Alorda; en aquest cas, i tot d'acord amb les informacions que hi ha publicades en premsa i les que jo he pogut recollir, la Guàrdia Civil té una proposta de sanció per part de la Delegació del Govern, tot i que, pel que jo sé també, encara no està sancionat en ferm.

Evidentment, si qualsevol funcionari s'extralimita en el desenvolupament de les seves funcions ha de ser sancionat d'acord amb el que digui la llei, però no abans. La presumpció d'innocència és encara un valor que hem de tenir present, per açò, en aquest cas concret, entenc jo, és infreqüent. A la majoria d'incidents no hi ha altra cosa que una discussió entre agents i ciutadans, els segons que pretenen exercir el seu dret legítim fins a les darreres conseqüències però, i els primers que en alguns casos no entenen la llengua pròpia de la comunitat autònoma perquè són recents arribats o fa poc que són a les illes. En part, la culpa d'açò la té l'enorme rotació de funcionaris que just poden s'entornen a la península, cas que s'agreuja quan rallam de les illes menors, que són manco atractives que Mallorca.

En els casos que són sota inspecció o investigació interna, jo som partidari de confiar en aquest procés d'investigació interna, en què si s'han comès faltes que se sancionin, però no abans. No puc pensar que el Govern espanyol no sigui diligent a l'hora d'investigar aquests casos i em sorprèn també que es proposi sancionar no sabem ben bé qui fins que no s'hagi tancat l'expedient sancionador.

No podem votar a favor d'aquest segon punt, per tant.

Perdonin, però, que expressi la meua perplexitat quan sent que s'ha produït un incident d'aquestes característiques; no entenc que davant l'evidència que un agent de l'autoritat no entengui el català es forci la situació fins arribar a aquest punt, a ca meua a açò no li diuen intentar exercir el dret d'ús de la nostra llengua, a ca meua açò és una altra cosa. I em recorda aquesta reflexió una altra que ja vaig fer fa uns mesos en aquesta mateixa tribuna, alguna cosa no va, alguna cosa no funciona entre la nostra joventut, entre els nostres ciutadans, quan es produeixen incidents d'aquesta mena. Al meu entendre, hi falta sentit comú i tolerància i moltes vegades hi falta formació i educació, tant per una banda com per l'altra.

Així mateix, ens consta que des del Govern central hi ha intenció també de millorar l'atenció en català a tots els administrats que així ho vulguin i crec que hem de donar un marge de confiança en aquest sentit. No podem votar, insistesc, a favor del segon punt de la proposta.

Perquè, senyors diputats, potser que hi hagi una discriminació en l'ús del català, però també n'hi ha en sentit contrari. Recordem, sinó, el cas d'Olaf Boned, que no pot fer un examen en castellà i que se li rebaixa la nota perquè escriu la data en aquesta llengua. O recordem l'expulsió d'un alumne que acudia d'oient a classe d'idiomes i que, per una discussió entre alumnes entorn de la imposició de l'ús del català a la sanitat, va ser expulsat de classe. O recordem aquella demostració de tolerància i no imposició en la qual, a un pati d'una escola pública, s'obligava als fillets i a les filletes a parlar en català, fins i tot en el pati.

És discriminació que a una reunió d'associacions d'immigrants es demani que es pugui parlar en castellà, perquè n'hi ha molts dels assistents que no ho entenen, i es negui aquesta possibilitat remetent als que no l'entenen a esperar al final de la reunió i que se'ls tradueixi la mateixa posteriorment? Quina fórmula d'integració és aquesta em deman jo?

És normal que es digui que, entre cometes, aprendre català et converteix en un ciutadà de primera? Ciutadà de primera davant qui? És que els que rallen castellà no ho són de primera? Són ciutadans de segona? És discriminació que el nivell C de català valgui el doble que un doctorat a la sanitat balear?

Senyores i senyors diputats, el Partit Popular aposta pel sentit comú, per fer normal el que és normal, que es puguin emprar les dues llengües oficials, que puguin conviure juntes, sense exclusions, que formen la gent per tal que puguin aprendre una i altra amb normalitat, i que sense imposicions anem fent camí. Però de vegades es produeixen situacions que si no es renuncia a mantenir postures radicals tindran una difícil solució.

Crec que el procés normalitzador a les nostres illes, que ha emprès el Govern d'esquerres especialment, ha fet més mal que no bé. Com es diu comunament, s'han passat de frenada, algunes mesures que pretenen implantar el català, dins el mal anomenat procés de normalització lingüística, han aconseguit precisament l'efecte contrari, el rebuig de la població. Ho hem dit ja des de l'inici de la legislatura i ho vàrem denunciar, sobretot durant la tramitació, amb el nostre vot en contra, del Pla de normalització lingüística, que arriba a entrar en àmbits i en aspectes que van contra qualsevol sentit comú. I nosaltres sempre denunciarem el mal ús que alguns col·lectius fan del català; denunciarem la seva instrumentalització per aconseguir objectius que res tenen a veure amb l'ús de la llengua, el seu foment i la seva promoció; denunciarem, en definitiva, la imposició, la falta de sentit comú, la manca de coneixement de la realitat sociolingüística de la nostra comunitat a l'hora d'aplicar determinades mesures.

Les llengües han de ser instruments de comunicació i no de confrontació, Sr. Alorda, i amb aquesta finalitat s'hauria de treballar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sempre és ver, per molt que un hi estigui avesat, li provoca una certa tristesa que quan planteja un debat sobre la defensa de la pròpia llengua o en casos especialment fins i tot ja de violència o de vexacions, la dejecti des de posicions com ara "qüestions de consum intern", un tema de drets civils en el país es considera com a una qüestió que només pot preocupar a una banda d'aquest hemicicle i com a una qüestió de l'ús intern, perquè l'ús de la llengua, de la qual, per cert, fa més de trenta anys evidentment que defensam, fins i tot abans de la democràcia des del nostre grup, no l'altre dia, per una conjuntura, com explica el Sr. Gornés, crec que, la veritat és que dóna una impressió que la cambra, tota ella, no està prou sensibilitzada respecte d'aquests supòsits.

En qualsevol cas, vull també agrair en primer lloc a tots els grups el suport al primer punt, que s'ha dit que era asèptic per part del Grup Popular, perquè, en qualsevol cas, dóna suport que es puguin exercir els drets lingüístics. Jo no sé quants casos ha anat apuntant el Sr. Gornés, però dins la quotidianitat és evident que tots en podríem dir cada dia, ell mateix s'ha cuidat d'establir que no hi hauríem de posar cap problema. Jo avui he anat a la revisió mèdica d'aquest mateix Parlament i quan he suggerit que volia el qüestionari en català, bé, hi ha hagut un petit dalt a baix, he passat, fent cas al Sr. Gornés, dient no, idò, emplenarem el que hi ha, emplenarem el que hi ha. Mai, molt poques vegades es trobaran, jo, per cada exemple que vostè em posi jo n'hi posaré cinquanta de la vida real en el supòsit contrari.

En qualsevol cas, parlar de radicalitat per demanar que es tracti la cooficialitat de la llengua catalana amb el mateix criteri que s'utilitza arreu del món a mi em sembla d'un provincianisme tristíssim. Voler anar pel món, per Europa en general, com és del que es tracta una llengua oficial, i que es consideri aquí, en el nostre país, per gent d'aquí, que demanar el que passa arreu del món és radicalitat em sembla patètic.

Diu que no entén quins casos han de ser sancionats en el punt segon. Ho diu el punt segon: si hi ha casos de discriminació lingüística, si n'hi ha. Si no n'hi ha no. Quins hi ha d'haver? Els casos que hi hagi de discriminació lingüística, si n'hi ha. No record si era en aquest parlament, en tot cas el discurs del Sr. Ramon Socias el dia de la Constitució, dia 6 de desembre d'enguany, deia ell en el seu discurs que no consentiria més casos de discriminació lingüística, ho deia en el discurs institucional oficial, que no en consentiria més. Bé, no sé vostè si sap a quins es refereix o a quins no. Per tant el mateix delegat de l'Estat en reconeix i vostè troba que deu ser culpa un poc dels radicals, es perd per uns i pels altres, és a dir,

potser es perd pel ciutadà i per Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, per un membre de la policia. Jo crec que davant aquest dubte qualsevol demòcrata primer es posa de part dels drets civils, hi ha un nivell d'exigència en els estats democràtics respecte de les forces que protegeixen els drets dels ciutadans que sempre serà distint del que s'exigeix a un ciutadà com a usuari.

En qualsevol cas veim que no ho veim, perquè tots els exemples que s'han posat del Partit Popular era que havíem de declinar els catalanoparlants els nostres drets lingüístics perquè qualsevol castellanoparlant pot fer de més bon criteri els seus. Evidentment que no, que tots els ciutadans són iguals, els castellanoparlants, els catalanoparlants, i els que parlen en xinès, i els que parlen en alemany; el que passa és que hi ha uns estatus oficials i jurídics depenent del territori on som: som a Mallorca, som a les Illes Balears, aquí ha gent diu got, com el Sr. Gornés, hi ha gent que diu tassó, com jo mateix, i tots parlam una llengua que és oficial i l'única pròpia de les Illes Balears.

Per tant crec que..., nosaltres confiam que s'aprovi avui aquesta moció de demanar que aquesta diligència es produeixi i que no hi hagi permissivitat en aquests casos. En qualsevol cas al que no hi estiguin d'acord i que hi votaran en contra, veig, des del Grup Popular, jo sí que els recordaré aquella frase que recordava també Dante Alighieri, quan li retreien que estigués defensant crear una llengua, l'italià, en comptes d'escriure tot el dia en llatí perquè era la llengua de cultura i la llengua per on tothom havia de passar, i jo crec que el Sr. Alighieri contestava allò de "vergonya eterna a aquells que dejecten la llengua pròpia". Jo crec que no hem de dejectar la llengua pròpia i això és perfectament compatible amb tots els drets lingüístics de tots els ciutadans que viuen a les Illes Balears.

Vostès no volen avui defensar el punt segon, que demana una reacció davant els casos de discriminació lingüística, fins i tot amb agressions? Doncs mirin, jo crec que això serà molt greu. Nosaltres evidentment, si hi ha agressions en qualsevol altre tipus de temes i en temes de drets civils, els poden dur de tots els colors que en temes de drets civils trobaran el nostre vot.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Una vegada acabat el debat passàrem a la votació.

Pel que fa al punt 1 crec que es pot donar aprovat per assentiment.

Per tant passàrem a votació el punt número 2. Passam a votar i votam.

Sí, 29; no, 29. Hem de repetir la votació.

Passam a votar i votam.

Sí, 29; no, 29. És preceptiu suspendre la sessió. Si els pareix no importa suspendre, podríem continuar amb la següent votació.

(S'escolta una veu de fons intel·ligible i algunes rialles)

D'acord. Idò passam a votar una altra vegada i votam.

(Remor de veus)

El resultat d'aquesta tercera votació és: sí, 29; no, 29. Per tant es rebutja aquesta proposició no de llei.

Passam ara...

(Continua la remor de veus)

Passàrem ara a la següent proposició no de llei, que vull fer...

(Més remor de veus)

Senyores diputades, senyors diputats, una mica de silenci... Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Alorda...

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 14112/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a accessos a l'hospital de Son Espases.

Voldria comunicar als diputats i a les diputades que d'acord amb l'article 68.1 del Reglament aquesta presidència proposa alterar l'ordre del dia d'avui en el sentit d'ajornar el debat i la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 14112, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa als accessos a l'Hospital de Son Espases. Seria ajornada per a una propera sessió plenària.

Puc entendre aprovada per assentiment la modificació? Molt bé.

IV.3) Proposició no de llei RGE núm. 14238/09, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a avanços en l'àmbit de l'educació a l'illa d'Eivissa.

Per tant passàrem, idò, a la darrera proposició no de llei, que és la RGE núm. 14238/09, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a avanços en l'àmbit de l'educació a l'illa d'Eivissa.

Per part del Grup Mixt intervé la Sra. Esperança Marí. Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, som ja en un estadi bastant avançat de la legislatura. Si haguéssim de fer cas d'alguns mitjans de comunicació diríem que ja som pràcticament al final. En qualsevol cas som prou endavant com per començar a mirar enrere i fer una mica de balanç.

Pel que fa a l'educació, i més concretament a la situació en què ens trobam a l'illa d'Eivissa, veim que en molts d'aspectes no s'ha avançat ni de bon tros allò que esperàvem. Potser vàrem dipositar al principi de la legislatura massa esperances en la gestió d'un nou govern progressista. Certament hi ha hagut millores, no vull amb aquestes afirmacions crítiques deixar-les de reconèixer, però també és un fet, des del meu punt de vista, que en molts d'aspectes i concretament en el de les infraestructures no s'ha avançat al ritme que pertocaria.

Vaig referència a Eivissa per raons òbvies, no només perquè jo sigui diputada per Eivissa sinó perquè l'illa d'Eivissa històricament ha patit una mancança molt considerable pel que fa a les infraestructures educatives. També és obvi que Eivissa ha estat sistemàticament a la cua, comparativament amb el conjunt de les Illes Balears, de les inversions en educació. Es tracta d'un fet històric que s'ha produït al llarg dels anys. Per aquest motiu avui en dia els dèficits en l'àmbit educatiu són més grans a Eivissa que no al conjunt de les Illes Balears. Per això tenim unes infraestructures més deficientes, més manca d'infraestructures i unes ràtios pitjors a les nostres aules.

Mentrestant, mentre arrossegàvem aquests dèficits, la població d'Eivissa gairebé s'ha doblat en poques dècades. Certament l'economia eivissenca és molt dinàmica, el desenvolupament turístic, molt gran, i fenòmens com la bombolla immobiliària han contribuït a afermar el canvi de població a què fèiem referència. Vull dir amb això, senyores i senyors diputats, que les mancances històriques d'Eivissa en matèria educativa s'han agreujat a causa dels canvis socioeconòmics i demogràfics. Avui en dia Eivissa en general continua sense ser tractada com pertocaria atenent aquests canvis. L'arribada de població nouvinguda a l'illa d'Eivissa, d'acord amb el que hem explicat, ha estat superior a la mitjana de les Illes Balears; un 20% dels al·lots i les al·lotes que cursen estudis a l'illa d'Eivissa procedeixen de fora de la Unió Europea, un percentatge només comparable als de l'illa de Formentera.

És per això, senyores i senyors diputats, que presentam els punts 1 i 2 d'aquesta proposició no de llei. Entenem que és necessari que s'executin de manera immediata totes aquelles infraestructures educatives que formaven part del Pla d'infraestructures 2008-2009; som al 2010 i ja s'haurien d'haver executat. Existeix el compromís de fer-ho, i en la majoria dels casos ni tan sols no han començat les obres; ens referim a la construcció del col·legi públic Sa Bodega, a l'ampliació del Poeta Villangómez, a l'ampliació del col·legi públic Santa Gertrudis, al nou col·legi públic a Sant Antoni de Portmany, a l'ampliació del col·legi públic de Can Cantó i també al nou col·legi públic a la ciutat d'Eivissa.

Certament el conseller d'Educació ens va recordar la setmana passada que s'ha fet feina, i és veritat, se n'ha fet. Aquest estiu comencen les obres dels instituts Blanca Dona i Isidor Macabich, també s'ha aprovat la segona fase del col·legi públic Es Vedrà, a Sant Josep. La resta, emperò, són millores d'instal·lacions. Però, i així ho tornam a manifestar, no s'han dut a terme aquelles infraestructures necessàries per donar resposta als canvis demogràfics i socials a què fem referència just ara. En aquesta línia també trobam que és important que s'inclouï dins el Pla d'infraestructures el nou institut de Santa Eulària. Al Parlament ja ens hi hem pronunciat, existeix un acord de Govern, el compromís del conseller d'Educació i també de tota la Comissió d'Educació d'aquest mateix parlament, per tant tots els elements necessaris perquè es dugui a terme. Entenem, per tant, que aquest nou institut ha de formar part d'aquest pla d'infraestructures 2010-2011 claríssimament.

Quant al punt 3 entenem que la diversificació de l'economia genera en aquests moments i ha generat tota una sèrie de necessitats que tenen implicacions dins l'àmbit educatiu. Aquest fet encara resulta més clar si tenim en compte la crisi econòmica que patim en aquests moments. En aquestes circumstàncies s'ha d'articular una formació professional que doni sortida a les necessitats generades per les noves activitats econòmiques. De fet el Govern actua d'aquesta manera a l'illa de Mallorca amb la implementació dels centres integrats de Sa Pobla, l'escola nàutica pesquera de Son Fuster, de Can Llabrés, de Son Dureta, de Can Valero... Però què s'està fent a Eivissa? Es troba a faltar oferta en cicles formatius fins al punt que el nou institut de Sant Antoni, que ha d'obrir el proper mes de setembre, no compta amb cap cicle formatiu previst. Tampoc no n'hi ha cap per al nou institut de Santa Eulària, per al qual l'obertura encara queda més llunyana. Per això proposam el nostre punt 3. A Eivissa s'hi hauria d'implementar un mapa de formació professional que vengués a donar sortida a les necessitats que tenim en aquest camp. Es proposen els cicles formatius maritimopesquers o nauticopesquers i els estudis de comunicació, imatge i so. Però, insistesc, s'hauria de fer un mapa de l'oferta de formació professional que permetés planificar aquesta oferta amb una certa racionalitat. Potser la celebració de la Fira de formació professional d'enguany a Eivissa seria una bona ocasió per donar a conèixer la distribució d'aquesta nova oferta.

Un altre dels cavalls de batalla que tenim ha estat el combat contra el fracàs escolar. Tenim un 40% de l'alumnat que no continua els estudis després de l'ESO; és un índex de fracàs escolar que es troba entre els més elevats de l'Estat espanyol. Això es deu en bona part als canvis sociodemogràfics esmentats abans. Vivim en una societat cada vegada més complexa i la tasca educativa és cada vegada més difícil; famílies desestructurades, poques perspectives en el mercat laboral, constitueixen elements que dificulten l'activitat educativa i que originen abandonament i fracàs escolar. El Govern de les Balears ha actuat correctament a l'hora d'afrontar aquest problema estructural de la nostra societat. Les necessitats, per una vegada, pel que fa als programes que esmentam al punt 4 d'aquesta proposta no de llei no s'han cobert a través d'una distribució matemàtica per illes, sinó que s'ha distribuït d'acord amb les necessitats que té i que ha manifestat cadascuna de les Illes, i això ha anat bé a Eivissa. Però els criteris no han quedat fixats. Entenem per això que s'han de mantenir els programes destinats a combatre el fracàs escolar, o implementar els que facin falta, que atenguin segons les necessitats reals que

existeixen i segons les demandes que es produeixen a cadascun dels centres.

Finalment, i pel que fa al cinquè punt, hem de dir que fa un any, en redactar-lo, era quan es començava a treballar en el projecte de Sa Coma, que ha de donar sortida a les noves exigències del Pla Bolonya i a les noves demandes en formació universitària. De moment, emperò, el projecte de Sa Coma sembla que avança a poc a poc, que encara es duen a terme negociacions i, per descomptat, encara no hi ha res començat. La millora dels espais universitaris a Eivissa està encallada per mor de la lentitud a l'hora de negociar una sortida per a aquest espai. Per tant és molt important que totes les administracions implicades arribin a un acord per tal de desbloquejar aquest projecte tan aviat com sigui possible. Necessitam una solució per als problemes de sobreocupació de la nostra extensió universitària.

Quant a l'escola d'adults hem avançat almenys en la dotació d'aquests centres. Vàrem començar amb una escola d'adults i ara tenim la de Vila però també tenim la de Sant Antoni, la de Santa Eulària i una aula a Sant Josep. De tota manera sí que s'hauria de remarcar l'estat en què es troba l'escola d'adults de la ciutat d'Eivissa. Es diu que el centre ha d'anar a les actuals instal·lacions de Sa Bodega, però no ho veim de cap de les maneres; en qualsevol cas s'hi hauria de fer un edifici nou, l'escola d'adults no pot anar de cau en cau.

Certament, senyores i senyors diputats, s'ha fet molta feina en educació, s'està fent una feina en el Pla de 0 a 3 anys, en la informatització dels centres educatius i també en molts d'altres aspectes, però entenem que és molt important escoltar les illes a l'hora de planificar les actuacions en matèria educativa, i també és important planificar pensant de manera global per a cadascuna de les illes i no anar fent projectes sense connexió entre ells; em referesc al mapa d'FP a Eivissa, a la planificació en infraestructures i, amb això acab, crec que el Govern està fent un esforç important en educació, però també sabem que la nostra societat és tan complexa que mai no podrem estar-ne del tot satisfets i que, per tant, hem de treballar per millorar aquells aspectes que es troben en una fase més poc avançada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Passam al torn de fixació de posicions, i primerament té la paraula pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Esperança Marí, per part del nostre grup donarem suport a tots els aspectes d'aquesta proposició. Creim que certament, com s'ha reconegut, hi ha una tasca important per part del Govern en la matèria que es demana, d'equipaments escolars, però també és cert que hi ha unes mancances cròniques, com es va demostrar i com vàrem coincidir tots en el debat de la interpel·lació de la setmana passada, i ara crec que amb aquesta proposta, aquesta moció, aquesta proposició no de llei, s'enceta i aclareix quins són els reptes i també en denuncia, d'alguna manera, alguns retards.

És bo que el Govern rebí aquesta empenta per part del Parlament respecte de totes aquestes mancances que es produeixen a l'illa d'Eivissa, i tant de bo que en els pròxims mesos es vegi una situació més galdosa.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc he d'excusar la presència del conseller d'Educació. M'ha manifestat que justament li coincidia un acte relacionat amb el tema de formació professional i que se li sobreposaven els dos actes, i per tant m'ha demanat que en tot cas dintre la meua intervenció el disculpés.

Dit això vull avançar en nom del Grup Parlamentari Socialista el nostre suport a la proposició no de llei que ha presentat el Grup Mixt, i constata, com també ha fet la proposant, l'esforç que està fent la Conselleria d'Educació per dur endavant tota una sèrie de projectes i de millores en l'àmbit de l'educació, esforç que evidentment no podrà compensar aquest dèficit històric que tantes vegades hem referenciat en aquest parlament.

Vull abordar els punts concrets de la proposició no de llei que ens ha presentat el Grup Mixt, però sí que voldria fer una referència, si em permeten, en relació amb la intervenció que va tenir el conseller la setmana passada. Personalment i en aquest sentit vull parlar com a ciutadana d'Eivissa, crec que tots vàrem poder veure que la persona que va intervenir la setmana passada era una persona profundament coneixedora de la situació, del context educatiu a Eivissa. Tots sabem quina professió té el conseller i crec que enllaçant aquest coneixement profund que té el conseller de la situació de l'educació a Eivissa, amb la feina que s'està fent i l'esforç, crec que podem parlar positivament de la feina que s'està fent per part de la conselleria.

Entrant ja en el debat dels punts en concret, en relació amb les infraestructures incloses dins el punt primer, ... bé, ens consta que s'han fet un seguit d'avanços en totes aquestes infraestructures. Pareix ser que la propera setmana es publica al butlletí oficial el tema del col·legi públic de Sa Bodega; també

està molt avançat el tema del col·legi públic del Poeta Villangómez. Hi havia un problema amb una servitud aeronàutica que ja està solucionat i també s'espera, en funció de la informació que ens ha donat la conselleria, que en breu se produirà la publicació. L'ampliació del col·legi públic de Santa Gertrudis està en fase de redacció del projecte. La segona fase del col·legi públic d'Es Vedrà a Sant Josep de Sa Talaia, és notori que fa unes setmanes es va aprovar el pressupost de la segona fase per part del Consell de Govern i dilluns passat ja es va publicar la licitació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. El tema del col·legi públic del Pratet, s'està fent l'estudi topogràfic del solar. El tema de l'ampliació del col·legi públic Can Cantó d'Eivissa també és a punt d'acabar-se la redacció del projecte d'execució. I també està molt avançat el tema del col·legi públic de Sant Antoni de Portmany. Tenint en compte totes aquestes actuacions i en sentit positiu, donam suport a aquest punt.

En relació amb el segon punt, totalment d'acord. Tal i com ha referenciat la proposant de la proposició no de llei, al novembre de l'any passat, el Parlament de les Illes Balears va instar la Conselleria d'Educació i Cultura a construir al llarg de la present legislatura el segon institut al municipi de Santa Eulària d'Eivissa, compromís evidentment que està duent a terme la Conselleria d'Educació, amb un pressupost aproximat pel que ens han informat, d'uns 5 milions d'euros. També donam suport a aquest segon punt.

En relació amb el tercer punt, està previst que aquesta formació tenguí lloc a l'institut Isidor Macabich. Tenim constància que a instàncies de la Direcció Insular de Relacions Ciutadanes de l'Àrea de Presidència i Governació del Consell d'Eivissa es va començar a fer força feina sobre aquesta qüestió, combinat amb la feina dels àmbits professionals implicats i s'han fet un seguit d'avanços, fins al punt de què podem dir que hi ha un seguit de cursos que començaran el proper dia 25 de març.

En relació amb el tema d'imatge i so, també li donam suport. És evident que les instal·lacions que hi ha a Eivissa no són les més adients. L'únic que voldria referenciar és que s'ha de tenir en compte que està previst que canviï el disseny actual de la formació. Llavors això també s'haurà de tenir en compte, estam en una fase de *stand by*, simplement ho dic com a detall. Això no implicarà cap retard.

En relació amb el punt quatre, hi ha tot un seguit d'actuacions que ja es fa per part de la conselleria, mediació educativa, hi ha un equip itinerant de suport, hi ha uns mitjans d'interlocució, promoció educativa, programes d'intervenció socioeducativa dirigits a alumnat d'Educació Secundària Obligatoria de 14 a 16 anys que està en situació de risc d'exclusió social; hi ha un programa de reforç a l'aprenentatge, en concret a Eivissa, s'ha ampliat aquest any 2010 on es du a terme, l'any passat eren dos i s'ha ampliat en un més. Hi ha l'anomenat Pla PROA que a Eivissa també s'ha incrementat, actualment en el curs escolar de l'any 2010 es du a terme a onze centres educatius a l'illa d'Eivissa. Hi ha la implantació progressiva de la figura del policia tutor en els municipis de Sant Antoni de Portmany, Santa Eulària del Riu i a Vila. Bé, hi ha tot un seguit de plans que ja s'estan duent a terme en aquesta qüestió.

I per últim en relació amb el darrer punt, l'escola d'adults de l'illa d'Eivissa, és evident que les instal·lacions del carrer Lleó han quedat petites i obsoletes, però també, com ja s'ha indicat per part de la proponent, s'hi han fet tot un seguit d'inversions importants dins aquesta legislatura, ampliant els espais allà on es duen a terme les activitats de l'escola d'adults de l'illa d'Eivissa.

I quant a l'extensió universitària sí que m'agradaria fer referència que si s'ha expressat de manera clara i diàfana el compromís ferm en relació amb el tema de millorar les instal·lacions de l'extensió universitària d'Eivissa, aquesta persona ha estat el president del Consell d'Eivissa i ens consta, perquè així també ens ho ha confirmat la Conselleria d'Educació, que s'està fent força feina de manera molt coordinada perquè per primera vegada es resolguin en el menor temps possible aquestes mancances que actualment tenim en relació amb les infraestructures a l'extensió universitària d'Eivissa.

En definitiva, donam suport a la proposició no de llei en un sentit constructiu, positiu i deixant constància dels avanços que ja s'estan produint en aquesta legislatura.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula en nom del Grup Parlamentari Popular la Sra. Carolina Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades i senyors diputats. Nosaltres des del nostre grup lamentam l'absència del conseller d'Educació, que prefereix atendre un acte, que assistir a aquest parlament, que és la seva obligació i escoltar el que hem de dir sobre un tema que li ha de preocupar i molt.

Sra. Marí, la passada setmana ja vàrem debatre el dèficit històric de les infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa i el gran retard que du l'execució de les obres contemplades dins aquest Pla d'infraestructures educatives per al 2008-2009. Per tant, no podem més que estar absolutament d'acord amb el punt número 1 d'aquesta proposició no de llei i que a dia d'avui continua estant d'actualitat, a pesar de què fa 5 mesos que va entrar dins aquest Parlament. No és necessari reproduir el debat que vàrem tenir la setmana passada i no em detendré a mencionar obra per obra, perquè a més, el pròxim dimarts tornarem parlar d'infraestructures educatives, però crec que avui és important que es prengui aquest acord de fer efectiu el compromís de la Conselleria d'Educació d'executar les obres anunciades dins el punt número 1 d'aquesta proposició no de llei, que són les que reclamen amb tanta urgència per part de tot el sector educatiu eivissenc.

També donarem suport al punt número 2. És indiscutible que s'han de fer tots els esforços possibles perquè el nou institut de Santa Eulària del Riu es comenci entre aquest any i el 2011. Aquesta infraestructura no es pot retardar, tots els grups polítics hi estam d'acord i així es va demanar conjuntament en comissió, mitjançant una proposició no de llei del Grup Popular i una proposició no de llei d'Eivissa pel Canvi, on els dos grups instàvem la Conselleria d'Educació a construir un segon institut al municipi de Santa Eulària. El municipi de Santa Eulària compta actualment només amb un centre d'ensenyament secundari, el Xarc i que degut a l'altíssim nombre d'alumnes va haver d'afegir un torn a la tarda, malgrat que es va posar en marxa l'institut Balàfia a Sant Llorenç i aquest nou centre va descongestionar l'institut Xarc. Avui aquest és l'únic institut a Santa Eulària i segueix al límit la seva ocupació.

Hem de recordar també que en un parell d'anys, l'alumnat del col·legi d'Arabí arribarà a l'institut i per tant, ens hem d'avançar als problemes que tindrem quan això passi, problemes d'espai, problemes d'oferta educativa, ja que per exemple no es pot oferir batxillerat tecnològic i si un alumne de Santa Eulària vol cursar aquest o determinats cicles de Formació Professional, ha de desplaçar-se al municipi d'Eivissa o al de Sant Josep. Per tant, l'Ajuntament de Santa Eulària va aprovar la donació del solar en el ple de març del 2007 i això mateix va ser reiterat per un altre ple el desembre del mateix any 2007. El darrer tràmit realitzat per l'Ajuntament de Santa Eulària va ser el mes de desembre del 2009 quan la regidora d'Educació i Cultura, Sra. Carme Costa, es va traslladar a Palma i va entregar en mà a la directora general de Planificació i Centres tota la documentació referida al terreny que l'ajuntament posa a disposició de la Conselleria d'Educació, juntament amb la referència cadastral i plànol topogràfic d'aquest terreny. Per tant, ara és el torn de la conselleria, ara esperam que no s'aturin els tràmits i que es pugui complir el que ja vàrem acordar dins comissió i que a més va lligat al punt número 2 d'aquesta proposició no de llei.

Un altre punt és l'oferta de Formació Professional a l'illa d'Eivissa. L'abandonament prematur dels estudis per incorporar-se al món laboral és una característica amb molta incidència a l'illa d'Eivissa, però cada vegada més joves es donen compte que amb una millor formació, poden accedir a un treball millor i l'opció de la Formació Professional és una alternativa cada vegada més triada, no només per als estudiants que continuen en la seva formació, sinó també per a aquells que han deixat els estudis i decideixen reincorporar-se al sistema educatiu per obtenir alguna titulació. Si per a aquest curs a les Illes Balears la matriculació de Formació Professional ha augmentat un 12,2%, segons les dades de la pàgina web del Govern, a les Illes Pitiüses el nombre de matriculats ha crescut aquest curs un 23%. És cert que han augmentat també els cicles formatius que s'imparteixen a les Pitiüses i s'ha incorporat la nova modalitat de Formació Professional a distància. Però coincidim que encara queda molt per fer per adaptar-nos a les demandes existents i per tant, és necessari ampliar l'oferta de Formació Professional. Just per això, és una llàstima que no s'hagin previst nous cicles formatius al nou institut de Sant Antoni. És una llàstima que el Govern balear, per falta de previsió, no hagi aprofitat aquesta oportunitat.

Vostè, Sra. Marí, suggereix que s'ampliïn els estudis de marítimopesquera i de comunicació, imatge i so. Però tal vegada serien interessants alguns estudis relacionats amb les energies alternatives o d'altres. Hi ha moltes famílies professionals i cada vegada es demanen persones amb una formació i qualificació específica per desenvolupar les feines, la qual cosa és molt important perquè això ens fa cada vegada més competitiu dins i fora del nostre país. De fet, tenir persones poc qualificades ha fet més sensible la crisi econòmica i l'única manera de canviar aquesta tendència és invertir molt més en formació i en educació, i a les Illes Balears encara estam a la cua i no parlem de les Illes Pitiüses. Per això, em sembla molt apropiat fer un mapa de la Formació Professional a Eivissa. Per això també donarem suport al punt número 3 d'aquesta iniciativa.

Respecte que es mantengui, però ampliant i reforçant els programes educatius d'acollida, d'integració i de reforç educatiu, com són els programes (...) de lectoescriptura, PROA, a l'illa d'Eivissa també votarem a favor. La realitat social balear, però especialment a Eivissa, es caracteritza per un elevat nombre d'alumnes estrangers que cursen la seva educació obligatòria, a més molts d'ells són de fora de la Unió Europea.

Un altre rànquing que per desgràcia encapçalam és l'elevat índex de fracàs escolar i d'abandonament escolar. Per això també juga un paper molt important l'escola d'adults. A Eivissa l'escola d'adults fa temps que espera un espai més gran i més adequat per impartir la seva oferta de formació. De fet, no pot assumir tota la demanda que té. Des de l'anterior legislatura ja estava previst que l'escola d'adults es traslladés a l'actual col·legi de Sa Bodega, una vegada estigui construït el nou col·legi de Sa Bodega. El conseller la setmana passada ja va manifestar que es manté la intenció de continuar amb aquest projecte. Per tant, esperam que d'immediat es comencin les obres del nou col·legi de Sa Bodega i per una part doni resposta a la demanda d'escolarització del municipi de Vila i per l'altra, no es retardi la reforma de l'antic Sa Bodega per adaptar-lo a les necessitats del centre d'adults d'Eivissa. Ara bé, a dia d'avui encara no ha sortit a licitació aquesta obra i tampoc no sabem si la conselleria té previst la rehabilitació del centre de Sa Bodega per adaptar-lo a les necessitats de l'escola d'adults.

Un altre dels problemes que tenim a l'illa d'Eivissa és que la seu de la Universitat de les Illes Balears a Eivissa ha quedat petita i la falta d'espai és una preocupació que ja tenia l'anterior equip de govern del Consell Insular d'Eivissa. La seu de la UIB a l'illa d'Eivissa està situada a l'edifici de l'antic Consell d'Eivissa, després que aquesta institució es traslladés a l'actual edifici de l'Avinguda Espanya. Quan la Universitat de les Illes Balears va començar a funcionar, la demanda d'estudis s'ha incrementat ràpidament i en pocs anys aquest edifici ha quedat molt petit. Just per això, a l'anterior legislatura es va adquirir l'edifici de l'antiga comandància militar i es va fer un projecte de reforma per adaptar-lo a les necessitats de la Universitat de les Illes Balears, però dins aquesta legislatura, el Consell d'Eivissa ha adquirit quarter militar de Sa Coma per instal·lar diversos serveis, entre els quals està previst que s'hi traslladi la Universitat de les Illes Balears, l'Escola de Turisme del Consell d'Eivissa, la UNED i l'Escola Oficial d'Idiomes.

En principi la realització d'aquest projecte solucionaria els problemes d'espai i condicionament d'aquestes institucions i, a més, es podrà donar resposta a les demandes i necessitats en matèria d'estudis universitaris i superiors a Eivissa. Així, una vegada que tinguem el continent, a l'espai (...), podríem ampliar l'oferta d'estudis superiors a Eivissa, cosa que el Partit Popular sempre ha apostat des d'Eivissa. La següent passa serà demanar que a l'illa d'Eivissa es puguin realitzar estudis universitaris presencials que no es realitzin a la resta de Balears, perquè això faria que realment parléssim d'una descentralització i d'una vertadera Universitat de les Illes Balears i no una universitat on només s'hagin de traslladar els estudiants de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Però independentment d'aquesta reclamació, el Govern balear que és qui té les competències, s'ha d'implicar econòmicament amb el Consell Insular d'Eivissa perquè les instal·lacions de l'antic quarter de Sa Coma quedin en les millors condicions perquè traslladar-hi la seu de la Universitat de les Illes Balears a Eivissa, com la resta d'institucions.

El que queda molt clar és que ha de ser prioritària la inversió en educació i en formació, no només en infraestructures sinó també en altres qüestions com són la Formació Professional, adults, estudis universitaris, etc., tot molt necessari per al desenvolupament d'una societat moderna i més forta a l'hora d'afrontar una crisi econòmica com la que vivim avui.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Vol fer ús de la paraula el grup proponent?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument atenent l'hora que és. Vull agrair el suport expressat per part dels diferents grups parlamentaris d'aquesta cambra a aquesta proposició no de llei sobre avanços en l'àmbit de l'educació a l'illa d'Eivissa. Voldria agrair-ho especialment als grups de l'oposició, crec que és un bon senyal que en qüestions fonamentals per a la nostra societat, com ara la millora del sistema educatiu, existeixin punts de consens del tot necessaris. És important, i ja ho hem expressat altres vegades, buscar el consens i treballar conjuntament per millorar el sistema educatiu de les Illes Balears, deixant de banda disputes partidistes. Sé que això és especialment complicat en aquesta espècie de precampanya electoral permanent en què vivim a les Illes Balears. Per això reiter el meu agraiement a tots els grups de la cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. I conclòs el debat, procediríem a la votació, però en aquest cas entenc que es pot aprovar per assentiment. És així, senyors portaveus?

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

**Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple núm. 90,
de 9 de març del 2010.**

Pàg. 4140:

On diu: LA SRA. TORRES I MARÍ:

Hi ha de dir: **LA SRA. TORRES I CABAÑERO:**

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS